

บทที่ 4

ผลการศึกษา

การศึกษา เรื่อง “การประเมินผลสัมฤทธิ์การดำเนินงาน โครงการสนับสนุนแผนปฏิบัติงานเฝ้าระวังและควบคุมมาตรฐานสินค้าเกษตรจังหวัดสุพรรณบุรี” ที่มุ่งศึกษาถึงการประเมินผลสัมฤทธิ์การดำเนินงานและแสวงหาแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานให้มีประสิทธิภาพ และประสิทธิผลต่อการดำเนินงานโครงการสนับสนุนแผนปฏิบัติงานเฝ้าระวังและควบคุมมาตรฐานสินค้าเกษตรในระดับจังหวัดสุพรรณบุรีผู้วิจัยได้เลือกใช้ระเบียบวิธีการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) โดยเครื่องมือที่ผู้วิจัยเลือกใช้สำหรับการศึกษา ประกอบด้วย การวิจัยเชิงเอกสาร (Documentary Research) และแบบสัมภาษณ์แบบกึ่งมีโครงสร้าง (Semi-Structured Interview) ศึกษากลุ่มตัวอย่างสำหรับการศึกษาทั้งหมด 3 กลุ่ม ซึ่งเป็นผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสีย (Stakeholders) กับการดำเนินโครงการสนับสนุนแผนปฏิบัติงานเฝ้าระวังฯ ประกอบด้วย

1. ผู้บริหารภายใต้สังกัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์จังหวัดสุพรรณบุรี โดยใช้วิธีการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive Sampling)
2. คณะทำงานที่รับผิดชอบการดำเนินงานโครงการสนับสนุนแผนปฏิบัติงานเฝ้าระวังฯ โดยใช้วิธีการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจง
3. เกษตรกรผู้ผลิตสินค้าเกษตรจังหวัดสุพรรณบุรี จำนวน 2 กลุ่ม ได้แก่ เกษตรกรผู้ผลิตโดยทั่วไปที่มีกระบวนการผลิตสินค้าเกษตรตามระบบการผลิตที่ยังไม่ผ่านการตรวจรับรองการปฏิบัติทางการเกษตรที่ดีและเหมาะสม (GAP) โดยใช้วิธีการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบกำหนดโควตา (Quota Sampling) และเกษตรกรผู้ผลิตที่ผ่านการรับรองมาตรฐานระบบการผลิตทางการเกษตรที่ดี (GAP) โดยใช้วิธีการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบกำหนดโควตา (Quota Sampling) และแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive Sampling) ซึ่งกลุ่มตัวอย่างกลุ่มนี้ผู้วิจัยจะทำการศึกษาคอบคลุมทั้ง 3 ด้าน คือ ด้านพืช ด้านประมง และด้านปศุสัตว์

จากนั้น ผู้วิจัยจะนำข้อมูลทั้งสองส่วนที่ได้ทำการศึกษามาวิเคราะห์ สังเคราะห์ และนำเสนอข้อมูลในรูปแบบการพรรณนาวิเคราะห์ (Analytical Description) โดยแบ่งการนำเสนอผลการศึกษาออกเป็น 2 ส่วน คือ

ส่วนที่ 1 การวิเคราะห์ผลการประเมินผลสัมฤทธิ์การดำเนินงานของโครงการ
สนับสนุนแผนปฏิบัติงานเฝ้าระวังและควบคุมมาตรฐานสินค้าเกษตรในระดับจังหวัด
สุพรรณบุรี

ส่วนที่ 2 การวิเคราะห์ผลเพื่อหาแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานโครงการ
สนับสนุนแผนปฏิบัติงานเฝ้าระวังและควบคุมมาตรฐานสินค้าเกษตรในระดับจังหวัด
สุพรรณบุรี

โดยมีรายละเอียดจากการศึกษา ดังต่อไปนี้

ส่วนที่ 1 การวิเคราะห์ผลการประเมินผลสัมฤทธิ์การดำเนินงานของโครงการ
สนับสนุนแผนปฏิบัติงานเฝ้าระวังและควบคุมมาตรฐานสินค้าเกษตรในระดับ
จังหวัดสุพรรณบุรี

การวิเคราะห์ผลการศึกษาการประเมินผลสัมฤทธิ์การดำเนินงานโครงการ
สนับสนุนแผนปฏิบัติงานเฝ้าระวังและควบคุมมาตรฐานสินค้าเกษตรจังหวัด
สุพรรณบุรี ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาจากฐานข้อมูล เอกสารที่ได้มีการบันทึกโดย
เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบโครงการสนับสนุนแผนปฏิบัติงานเฝ้าระวังและควบคุม
มาตรฐานสินค้าเกษตรในระดับจังหวัดสุพรรณบุรี วารสาร สื่อประชาสัมพันธ์
รายงานประจำปี เอกสารเผยแพร่ งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ตั้งแต่ปีงบประมาณ พ.ศ.
2557-2558 และผลการศึกษาจากการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างสำหรับการศึกษา
ทั้งหมด 3 กลุ่ม ซึ่งเป็นผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสีย (Stakeholders) กับการดำเนิน
โครงการสนับสนุนแผนปฏิบัติงานเฝ้าระวังฯ ซึ่งสามารถสรุปรายละเอียดจาก
การศึกษาแบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ผลการประเมินผลสัมฤทธิ์การดำเนินงาน โครงการสนับสนุน
แผนปฏิบัติงานเฝ้าระวังและควบคุมมาตรฐานสินค้าเกษตรจังหวัด
สุพรรณบุรี

ตอนที่ 2 ความสำเร็จและการเปลี่ยนแปลงภายหลังจากการปรับเปลี่ยน
กระบวนการผลิตของเกษตรกรที่เข้าสู่กระบวนการผลิตทางการเกษตร
ที่ดี (GAP) และทิศทางการพัฒนาศักยภาพของเกษตรกรต่อไปใน
อนาคต

รายละเอียดสามารถสรุปได้ดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 ผลการประเมินผลสัมฤทธิ์การดำเนินงานโครงการสนับสนุนแผนปฏิบัติงานเฝ้าระวัง และควบคุมมาตรฐานสินค้าเกษตรจังหวัดสุพรรณบุรี

ประเทศไทยเป็นประเทศผู้ผลิต และผู้ส่งออกสินค้าเกษตรและอาหารที่สำคัญรายใหญ่ของโลก แต่ที่ผ่านมาผลผลิตสินค้าเกษตรและอาหารยังไม่มีความปลอดภัยต่อผู้บริโภคเท่าที่ควร เนื่องจากยังคงพบสารเคมีตกค้าง มีศัตรูพืชและจุลินทรีย์ปนเปื้อน ทำให้คุณภาพและความปลอดภัยของผลผลิตไม่เป็นไปตามมาตรฐานสากล และมาตรฐานของประเทศผู้นำเข้า ดังนั้น รัฐบาลจึงได้ส่งเสริมให้เกษตรกรผลิตสินค้าเกษตรให้มีความปลอดภัยตามระบบการจัดการคุณภาพด้วยหลักการปฏิบัติทางการเกษตรที่ดีและเหมาะสม (Good Agricultural Practice : GAP) ซึ่งเป็นระบบที่ป้องกัน หรือลดความเสี่ยงของอันตรายที่เกิดขึ้นในสินค้าเกษตรและอาหาร

การปฏิบัติทางการเกษตรที่ดี (Good Agricultural Practice : GAP) คือ แนวทางการทำการเกษตร เพื่อให้ได้ผลผลิตที่ดี มีคุณภาพตรงตามมาตรฐานที่กำหนด ผลผลิตสูงคุ้มค่ากับการลงทุน และกระบวนการผลิตจะต้องมีความปลอดภัยต่อเกษตรกรและผู้บริโภค มีการใช้ทรัพยากรให้เกิดประโยชน์สูงสุด เกิดความยั่งยืนทางการเกษตร และไม่ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม

ประเทศไทยโดยกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ได้มีการนำหลักเกณฑ์ของการปฏิบัติทางการเกษตรที่ดี (GAP) มาประยุกต์ใช้เป็นเป็นมาตรฐานที่ดำเนินการครอบคลุมการผลิตสินค้าเกษตรอย่างครบวงจร ตั้งแต่ปัจจัยการผลิต การเก็บเกี่ยว การจัดการหลังการเก็บเกี่ยว การบรรจุหีบห่อ และการขนส่งการผลิต สำหรับการผลิตรายการสินค้าเกษตรทั้ง 3 ด้าน ได้แก่ พืชผล ปศุสัตว์ และสัตว์น้ำ

การปฏิบัติทางการเกษตรที่ดีสำหรับพืชอาหาร เป็นมาตรฐานการปฏิบัติที่ระบุรายละเอียดข้อกำหนดด้านการจัดการกระบวนการผลิตที่จำเป็นสำหรับการปฏิบัติที่ดีทางการผลิตพืชทุกชนิด โดยคำนึงถึงกระบวนการผลิตที่ได้ผลผลิตปลอดภัย ปลอดภัยจากศัตรูพืช และคุณภาพเป็นที่พึงพอใจของผู้บริโภค อันประกอบด้วยหลักเกณฑ์ต่อไปนี้

1. แหล่งน้ำ น้ำที่ใช้ต้องมาจากแหล่งน้ำที่ไม่มีสภาพแวดล้อม ซึ่งก่อให้เกิดการปนเปื้อนวัตถุหรือสิ่งที่เป็นอันตราย มีคุณภาพเหมาะสมกับการใช้ในการเกษตรหากอยู่ในสถานะเสี่ยงต่อการปนเปื้อนให้ทำการวิเคราะห์คุณภาพน้ำก่อนนำมาใช้
2. พื้นที่ปลูก ต้องเป็นพื้นที่ซึ่งไม่มีวัตถุ หรือสิ่งที่เป็นอันตรายที่จะทำให้เกิดการตกค้าง หรือปนเปื้อนในผลิตผล หากอยู่ในสถานะเสี่ยงต่อการปนเปื้อนให้ทำการวิเคราะห์คุณภาพดิน
3. การใช้วัตถุอันตรายทางการเกษตร ผู้ปฏิบัติงานต้องมีความรู้ในการใช้วัตถุอันตรายทางการเกษตรที่ถูกต้อง กรณีมีการใช้ให้ใช้ตามคำแนะนำหรืออ้างอิง แนะนำ ของกรมวิชาการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ หรือตามคำแนะนำในฉลากที่ขึ้นทะเบียนอย่างถูกต้องกับกรมวิชาการเกษตร
4. การจัดการคุณภาพในกระบวนการผลิตก่อนการเก็บเกี่ยว มีการปฏิบัติตามขั้นตอนการเพาะปลูกและการปฏิบัติก่อนการเก็บเกี่ยวที่จะทำให้มั่นใจได้ว่าผลิตผลมีคุณภาพตามข้อกำหนดในมาตรฐานสินค้าเกษตรที่กำหนดสำหรับผลิตผลแต่ละชนิด หรือตามข้อกำหนดของกลุ่ม
5. การเก็บเกี่ยวและการปฏิบัติหลังการเก็บเกี่ยว การเก็บเกี่ยวผลิตผลต้องเก็บเกี่ยวตามข้อกำหนดในมาตรฐานสินค้าเกษตรที่กำหนดสำหรับผลิตผลแต่ละชนิด หรือตามข้อกำหนดคุณภาพของกลุ่มวิธีการเก็บเกี่ยวและการปฏิบัติหลังการเก็บเกี่ยว ต้องไม่ก่อให้เกิดผลกระทบต่อคุณภาพผลิตผล และก่อให้เกิดการปนเปื้อนที่มีผลต่อความปลอดภัยในการบริโภค และต้องคัดแยกผลิตผลที่ไม่มีคุณภาพออก หากเกษตรกรมีการคัดแยกชั้นคุณภาพและขนาดก่อนจำหน่ายให้คัดแยกชั้นคุณภาพและขนาดตามข้อกำหนดในมาตรฐานสินค้าเกษตรที่กำหนดสำหรับผลิตผลแต่ละชนิด หรือตามข้อกำหนดของกลุ่ม
6. การพักผลิตผล กานขนย้ายในบริเวณแปลงแปลงเพาะปลูกและเก็บรักษา ต้องมีการจัดการด้านสุขลักษณะของสถานที่และวิธีการขนย้ายพักผลิตผล เพื่อป้องกันผลกระทบต่อคุณภาพผลิตผล และการปนเปื้อนจากอันตราย และสิ่งแปลกปลอมที่มีผลต่อความปลอดภัยในการบริโภค
7. สุขลักษณะส่วนบุคคล ผู้ปฏิบัติงานต้องมีความรู้ที่เหมาะสม หรือผ่านการอบรมการปฏิบัติที่ถูกต้องและถูกสุขลักษณะมีการดูแลสุขลักษณะส่วนบุคคลเพื่อป้องกันไม่ให้ผลิตผลเกิดการปนเปื้อนจากผู้สัมผัสกับผลิตผล

โดยตรง โดยเฉพาะในขั้นการเก็บเกี่ยว และหลังการเก็บเกี่ยวสำหรับพืชที่ใช้บริโภคสด

8. การบันทึกข้อมูล และการตามสอบ มีการบันทึกข้อมูล เพื่อให้สามารถตรวจประเมินและตามสอบได้เกี่ยวกับ ที่มาของปัจจัยการผลิต การใช้วัตถุอันตรายทางการเกษตร การปฏิบัติในการเพาะปลูก การปฏิบัติก่อนและหลังการเก็บเกี่ยวในขั้นตอนที่สำคัญที่จะมีผลกระทบต่อคุณภาพและความปลอดภัยในผลิตผล ข้อมูลผู้รับซื้อผลิตผล หรือแหล่งที่นำผลิตผลในแต่ละรุ่นไปจำหน่าย

การปฏิบัติทางการเกษตรที่ดีสำหรับฟาร์มปศุสัตว์ เป็นหลักเกณฑ์การปฏิบัติทางการเกษตรที่ดี เพื่อยกระดับการเลี้ยงสัตว์ในประเทศไทยให้เกษตรกรผู้เลี้ยงสัตว์ ผู้บริโภคอาหารที่ได้จากสัตว์ และสิ่งแวดล้อมมีความปลอดภัย ซึ่งเป็นจุดเริ่มต้นของห่วงโซ่การผลิตอาหารประเภทเนื้อสัตว์ที่ต้องได้รับการจัดการด้านความปลอดภัย เพื่อช่วยลดอันตรายที่อาจเกิดขึ้นจากอาหาร และก่อให้เกิดความยั่งยืนแก่การเลี้ยงปศุสัตว์ของไทย โดยข้อกำหนดในมาตรฐานการปฏิบัติการเกษตรที่ดีสำหรับฟาร์มปศุสัตว์ประกอบด้วย

1. องค์ประกอบของฟาร์ม

- 1.1 สถานที่ตั้ง อยู่ในพื้นที่ที่เหมาะสมสำหรับการจัดการ เช่น การคมนาคมสะดวก ไม่มีน้ำท่วมขัง มีแหล่งน้ำสะอาด เพียงพอในการเลี้ยงสัตว์ เป็นบริเวณที่โปร่ง อากาศสามารถถ่ายเทได้ดี อยู่ห่างจากแหล่งชุมชน และได้รับความยินยอมจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อยู่ในสภาพแวดล้อมที่ไม่เสี่ยงจากการปนเปื้อนของอันตรายทางกายภาพ เคมี และชีวภาพที่อาจเป็นอันตรายต่อสุขอนามัย ของสัตว์

1.2 ผังและลักษณะฟาร์ม

- พื้นที่ของฟาร์มมีขนาดเพียงพอและเหมาะสมกับการเลี้ยงสัตว์ ไม่ก่อให้เกิดปัญหาสิ่งแวดล้อมและสุขภาพสัตว์
- มีการวางแผนฟาร์มที่ดี มีพื้นที่กว้างขวางเพียงพอสำหรับการจัดแบ่งการก่อสร้างโรงเรือนอย่างมีระเบียบสอดคล้องกับการปฏิบัติงาน ไม่หนาแน่น มีทางเข้า-ออกทางเดียว และมีระบบ

ป้องกันเชื้อโรคก่อนเข้าฟาร์ม รวมทั้ง มีรั้วรอบบริเวณพื้นที่เลี้ยงสัตว์

- บ้านพักอาศัย และอาคารสำนักงานแยกห่างจากบริเวณเลี้ยงสัตว์พอสมควร ไม่มีการเข้าอยู่อาศัยในบริเวณพื้นที่เลี้ยงสัตว์ บ้านพักอยู่ในสภาพแข็งแรง สะอาด เป็นระเบียบ มีจำนวนเพียงพอกับจำนวนเจ้าหน้าที่ สะอาด มีรั้วกั้น แบ่งแยกจากบริเวณสัตว์ตามที่กำหนดอย่างชัดเจน

1.3 โรงเรือนควรมีโครงสร้างแข็งแรง สร้างด้วยวัสดุถาวร ง่ายต่อการทำความสะอาดและบำรุงรักษา และมีการระบายอากาศที่ดี มีลักษณะและขนาดที่เหมาะสมกับจำนวนสัตว์ที่เลี้ยง และไม่หนาแน่นเกินไป

2. อาหารสำหรับสัตว์

- ต้องมีคุณภาพและมาตรฐานตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมคุณภาพอาหารสัตว์ กรณีที่ผสมอาหารสัตว์เอง ห้ามใช้สารต้องห้ามตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมคุณภาพอาหารสัตว์ เมื่อซื้ออาหารสัตว์ต้องซื้อจากผู้ที่ได้รับใบอนุญาตตามพระราชบัญญัติการควบคุมคุณภาพอาหารสัตว์ พ.ศ.2525 และฉบับแก้ไขเพิ่มเติม
- ยาที่ใช้ผสมในอาหาร เพื่อป้องกันและรักษาโรคต้องอยู่ภายใต้การดูแลรับผิดชอบของสัตวแพทย์ผู้ควบคุมฟาร์ม
- ภาชนะบรรจุอาหารควรสะอาด แห้ง กันความชื้นได้ ไม่เคยใช้บรรจุวัตถุมีพิษ ปุ๋ย หรือวัตถุอื่นใดที่อาจเป็นอันตรายต่อสัตว์ ไม่มีสารที่อาจปนเปื้อนกับอาหารสัตว์ และถ้าถูกเคลือบด้วยสารอื่น สารดังกล่าวต้องไม่เป็นอันตรายต่อสัตว์
- จัดให้มีสถานที่เฉพาะที่สะอาด แห้ง ปลอดภัยจากแมลงและสัตว์พาหะนำโรคต่างๆ ระบายอากาศได้ดีสำหรับเก็บรักษาอาหารสัตว์ และสามารถป้องกันการปนเปื้อน และรักษาคุณภาพของอาหารไม่ให้เสื่อมสภาพ ต้องมีวัสดุรองด้านล่าง เช่น พาเลทรองถุงที่บรรจุอาหารสัตว์ เพื่อให้อากาศถ่ายเทและป้องกันความชื้นได้

3. น้ำแหล่งน้ำที่ใช้ในฟาร์มอยู่ในบริเวณที่สามารถป้องกันการปนเปื้อนมูลสัตว์ หรือน้ำเสียจากโรงเรือน รวมทั้ง บ้านพักอาศัย นอกจากนี้ แหล่งน้ำควรห่างจากโรงฆ่าสัตว์หรือโรงงานอุตสาหกรรม หากเป็นบ่อบาดาลต้องมีฝาปิดมิดชิด น้ำที่ให้สัตว์กินและใช้ภายในฟาร์มควรเป็นน้ำสะอาด มีปริมาณเพียงพอและมีคุณภาพ (ตาม มอก. 257 มาตรฐานน้ำบริโภคของมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม หากใช้น้ำบาดาลให้เป็นไปตาม มาตรฐานน้ำบาดาลที่บริโภคได้ของประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และมีการส่งตัวอย่างน้ำตรวจวิเคราะห์ หากปริมาณเชื้อจุลินทรีย์ ความกระด้าง และสารพิษ อย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง)

4. การจัดการฟาร์ม

4.1 คู่มือการจัดการฟาร์ม มีคู่มือการจัดการฟาร์มแสดงให้เห็นระบบการเลี้ยงอาหารและน้ำสำหรับสัตว์ การจัดการฟาร์ม การป้องกันและควบคุมโรค การจัดการด้านสวัสดิภาพสัตว์ การดูแลสุขภาพสัตว์ และสุขอนามัยในฟาร์ม

4.2 บุคลากร มีจำนวนบุคลากรอย่างเพียงพอ เหมาะสมกับจำนวนสัตว์เลี้ยงที่เลี้ยงมีการจัดแบ่งหน้าที่และความรับผิดชอบในแต่ละตำแหน่งอย่างชัดเจน บุคลากรได้รับการกำกับ ดูแล สุขลักษณะส่วนบุคคล และได้รับการตรวจสุขภาพเป็นประจำทุกปีอย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง ห้ามผู้ที่มีอาการป่วย หรือบาดเจ็บ เช่น อาการท้องร่วง อาเจียน เจ็บคอ มีไข้ เข้าปฏิบัติงานในโรงเรือน ทั้งนี้ ควรแจ้งผู้จัดการฟาร์มให้ทราบด้วย

4.3 การทำความสะอาดและการบำรุงรักษา อุปกรณ์ที่เกี่ยวข้องกับการเลี้ยงสัตว์ เช่น ภาชนะให้อาหารและน้ำ สามารถทำความสะอาดได้อย่างทั่วถึง รวมทั้ง ทำความสะอาดโรงเรือนและอุปกรณ์ เพื่อเตรียมความพร้อมก่อนนำสัตว์เข้าเลี้ยง ดูแลให้ถูกสุขลักษณะและสะดวกในการปฏิบัติงาน มีการตรวจสอบการทำความสะอาดและฆ่าเชื้อโรงเรือน อุปกรณ์ และบริเวณโดยรอบอย่างมีประสิทธิภาพถูกสุขลักษณะ

5. สุขภาพสัตว์

5.1 การป้องกันและควบคุมโรค

- สัตว์ที่นำมาเลี้ยงมาจากแหล่งที่สามารถระบุได้ (ได้แก่ ฟาร์มพ่อพันธุ์ แม่พันธุ์ ฝูงพ่อแม่พันธุ์ โรงฟัก)
- มีมาตรการป้องกันและควบคุมโรคก่อนเข้าฟาร์ม โดยมีการทำลายเชื้อโรคก่อนเข้าฟาร์ม ควบคุมและฆ่าเชื้อยานพาหนะและบุคคลที่เข้า-ออก ฟาร์ม หรือเขตพื้นที่เลี้ยง ใ้กันอย่างเข้มงวด และมีวิธีการควบคุมโรคให้สงบ ไม่ให้แพร่ระบาดออกจากฟาร์มบริเวณประตูเข้าฟาร์มต้องเข้มงวดยานพาหนะต้องมีการฉีดพ่นน้ำยาฆ่าเชื้อหรือผ่านโรงพ่นและบ่อน้ำ ยาฆ่าเชื้อโรค บุคคลที่จะเข้าเขตฟาร์มให้ทำการฆ่าเชื้อรองเท้าและมือที่ทางเข้าฟาร์ม
- มีแผนเฝ้าระวังการระบาดของโรคในฟาร์มที่สอดคล้องกับแผนของกรมปศุสัตว์
- ป้องกันควบคุมพาหะนำโรคไม่ให้แหล่งของเชื้อโรคที่มีผลกระทบต่อสุขภาพและสุขลักษณะ เช่น คูแบริเวณโดยรอบโรงเรือนไม่ให้มีบริเวณน้ำขัง หรือน้ำเน่า ซึ่งจะเป็แหล่งของแมลงต่างๆ ทั้งนี้ ควรมีแผนการและวิธีการกำจัดสัตว์พาหะน้ำเชื้ออย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอ

5.2 การบำบัดโรค สัตวแพทย์ผู้ควบคุมฟาร์มต้องปฏิบัติตามพระราชบัญญัติวิชาชีพการสัตวแพทย์ พ.ศ.2545 และฉบับแก้ไขเพิ่มเติม และตามข้อกำหนดใน มกษ. 9032 มาตรฐานสินค้าเกษตร เรื่อง ข้อปฏิบัติการควบคุมการใช้ยาสัตว์ การบำบัดโรคสัตว์และการใช้ยาสัตว์ รวมถึง วัตถุอันตรายที่ใช้ในฟาร์มให้อยู่ภายใต้การกำกับดูแลของสัตวแพทย์ผู้ควบคุมฟาร์ม

6. สวัสดิภาพสัตว์ ดูแลสุขภาพสัตว์ให้แข็งแรง เจริญเติบโตตามปกติ สามารถแสดงออก ซึ่งพฤติกรรมตามธรรมชาติมีการตรวจสอบสุขภาพสัตว์อย่างสม่ำเสมอ ในช่วงระยะเวลาที่เหมาะสม

7. สิ่งแวดล้อม มีวิธีการจัดการของเสีย สิ่งปฏิกูล มูลสัตว์ น้ำทิ้ง และขยะต่างๆ อย่างถูกวิธี จัดการซากสัตว์อย่างถูกต้อง ไม่ทำให้เกิดมลภาวะเป็นพิษต่อสิ่งแวดล้อม

8. การเก็บบันทึกข้อมูล มีระบบการบันทึกและเก็บบันทึกข้อมูลที่สำคัญ โดยต้องเก็บรักษาไว้อย่างน้อย 3 ปี เพื่อสามารถตรวจสอบย้อนหลังได้ ทั้งนี้ครอบคลุมข้อมูลเกี่ยวกับการบริหารฟาร์ม เช่น การจัดแบ่งโครงสร้าง ข้อมูลด้านสุขภาพ ประวัติและการฝึกอบรมบุคลากร จำนวนแรงงาน การแบ่งหน้าที่ ความรับผิดชอบ ข้อมูลเกี่ยวกับการจัดการด้านเทคนิค เช่น ข้อมูลเกี่ยวกับตัวสัตว์ อาหารและน้ำสำหรับสัตว์ การจัดการฟาร์ม สุขภาพสัตว์ การป้องกันและควบคุมโรค การกำจัดของเสีย

การปฏิบัติทางการเกษตรที่ดีสำหรับฟาร์มเลี้ยงสัตว์น้ำ เป็นส่วนหนึ่งของมาตรฐานและหลักเกณฑ์สำหรับกระบวนการผลิต ผลผลิตและผลิตภัณฑ์ประมง โดยจะต้องควบคุมมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหาร มีการจัดการสุขอนามัยของฟาร์มที่ดี เพื่อให้กระบวนการผลิตของผู้ประกอบการประมงเป็นไปตามมาตรฐานและหลักเกณฑ์ที่กำหนด ส่งผลให้ผลิตผลจากการเพาะเลี้ยงมีคุณภาพดี และมีความปลอดภัยต่อผู้บริโภค อันประกอบด้วยหลักเกณฑ์ต่อไปนี้

1. สถานที่

- 1.1 บ่อเลี้ยง ต้องมีการขึ้นทะเบียนฟาร์มอย่างถูกต้อง ใกล้แหล่งน้ำสะอาด ห่างจากแหล่งกำเนิดมลพิษ มีระบบการถ่ายเทน้ำที่ดี การคมนาคมต้องสะดวก และมีสาธารณูปโภคขั้นพื้นฐาน
- 1.2 กระชัง ต้องมีการขึ้นทะเบียนฟาร์มอย่างถูกต้อง การคมนาคมต้องสะดวกมีสาธารณูปโภคขั้นพื้นฐาน ต้องอยู่ในบริเวณที่ได้รับอนุญาต ไม่ปิดกั้นการไหลของน้ำ และควรอยู่ในแหล่งน้ำที่มีคุณภาพน้ำที่เหมาะสมต่อการเลี้ยงสัตว์น้ำ ห่างจากแหล่งกำเนิดมลพิษ

2. การจัดการทั่วไป

- 2.1 บ่อเลี้ยง การปฏิบัติต้องปฏิบัติตามคู่มือการเลี้ยงสัตว์น้ำของกรมประมง หรือวิธีการอื่นที่ถูกต้องตามหลักวิชาการ มีแผนที่แสดงแหล่งที่ตั้งและแผนผังฟาร์มเลี้ยง การจัดการน้ำทั้งจากบ่อเลี้ยงต้องมีค่าไม่

เกินค่ามาตรฐานน้ำทิ้งจากการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำของกรมประมง และการเลี้ยงต้องดำเนินการอย่างถูกสุขลักษณะ

2.2 กระชัง การปฏิบัติต้องปฏิบัติตามคู่มือการเลี้ยงสัตว์น้ำในกระชังของกรมประมง หรือวิธีการอื่นที่ถูกต้องตามหลักวิชาการ มีแผนที่แสดงแหล่งที่ตั้งและแผนผังการวางกระชัง การเลี้ยงต้องดำเนินการอย่างถูกสุขลักษณะ และจำนวนกระชังต้องไม่เกินศักยภาพการรองรับของแหล่งน้ำ

3. ปัจจัยการผลิต

3.1 ต้องใช้ปัจจัยการผลิต เช่น อาหาร อาหารเสริม วิตามิน ฯลฯ ที่ขึ้นทะเบียนกับทางราชการ (กรณีที่กำหนดให้ปัจจัยการผลิตนั้นต้องขึ้นทะเบียน) และไม่หมดอายุ

3.2 ปัจจัยการผลิตต้องไม่ปนเปื้อนยาและสารเคมีต้องห้ามในการเพาะเลี้ยงน้ำตามประกาศทางราชการ

3.3 การผลิตอาหารสำหรับสัตว์น้ำ ต้องมีกระบวนการที่ถูกสุขลักษณะปลอดภัยต่อสัตว์น้ำและผู้บริโภค

3.4 มีการจัดเก็บปัจจัยการผลิตอย่างถูกสุขลักษณะ

4. การจัดการดูแลสุขภาพสัตว์น้ำ

4.1 บ่อเลี้ยง

- มีการเตรียมบ่อและอุปกรณ์อย่างถูกวิธี เพื่อป้องกันโรคที่จะเกิดกับสัตว์น้ำ
- เมื่อสัตว์น้ำมีอาการผิดปกติ ไม่ควรใช้ยาและสารเคมีทันทีทันที ควรพิจารณาด้านการจัดการ เช่น การเปลี่ยนถ่ายน้ำ เพิ่มอากาศ ก่อนการใช้ยาและสารเคมี
- กรณีที่สัตว์น้ำป่วยและจำเป็นต้องใช้ยาและสารเคมี ให้ใช้ยาและสารเคมีที่ขึ้นทะเบียนถูกต้องและปฏิบัติตามฉลากอย่างเคร่งครัด
- ไม่ใช้ยาและสารเคมีต้องห้ามตามประกาศทางราชการ
- เมื่อสัตว์น้ำป่วย หรือมีการระบาดของโรค ต้องแจ้งเจ้าหน้าที่ที่รับผิดชอบ โดยจัดการซากและน้ำทิ้งที่เหมาะสม

4.2 กระชัง

- มีการเตรียมและวางกระชังอย่างต้องและเหมาะสม เพื่อป้องกันปัญหาสิ่งแวดล้อม และโรคระบาด
- มีการเฝ้าระวังและดูแลสุขภาพสัตว์น้ำที่เลี้ยงอย่างเหมาะสม เมื่อสัตว์น้ำมีอาการผิดปกติให้เร่งดำเนินการแก้ไข
- กรณีที่สัตว์น้ำป่วยและจำเป็นต้องใช้ยาและสารเคมี ให้ใช้ยาและสารเคมีที่ขึ้นทะเบียนถูกต้องและปฏิบัติตามฉลากอย่างเคร่งครัด
- ทำความสะอาดกระชัง อุปกรณ์ เป็นระยะๆ ตลอดการเลี้ยง
- เมื่อสัตว์น้ำป่วย หรือมีการระบาดของโรค ต้องแจ้งเจ้าหน้าที่ที่รับผิดชอบ โดยจัดการซากและน้ำทิ้งที่เหมาะสม
- ไม่ใช้ยาและสารเคมีต้องห้ามตามประกาศทางราชการ

5. สุขลักษณะฟาร์ม

5.1 บ่อเลี้ยง

- มีการจัดการระบบน้ำทิ้งที่เหมาะสม น้ำทิ้งจากบ้านเรือนต้องแยกจากระบบการเลี้ยง
- ห้องสุขาต้องแยกเป็นสัดส่วน ห่างจากบ่อเลี้ยง และมีระบบการจัดการของเสียอย่างถูกสุขลักษณะ
- จัดอุปกรณ์ เครื่องมือ รวมทั้ง ปัจจัยการผลิตต่างๆ ในบริเวณฟาร์ม ให้เป็นระเบียบ สะอาด ถูกสุขลักษณะเสมอ
- มีระบบการจัดเก็บขยะที่ดี เช่น ถังขยะ มีฝาปิดที่มิดชิด เพื่อป้องกันแมลงวันและการคุ้ยเขี่ยของสัตว์เลี้ยง

5.2 กระชัง

- มีห้องสุขาที่ถูกสุขลักษณะ
- ไม่ทิ้งขยะหรือสิ่งปฏิกูลในบริเวณกระชังเลี้ยงสัตว์น้ำ ควรนำไปทิ้ง/ทำลายอย่างถูกต้อง
- ทำความสะอาดกระชัง อุปกรณ์เครื่องมือ และเครื่องใช้ต่างๆ ให้สะอาด จัดให้เป็นระเบียบอยู่เสมอ

6. การเก็บเกี่ยวและการขนส่ง

- 6.1 ต้องวางแผนเก็บเกี่ยวผลผลิตให้ถูกต้องตามความต้องการของตลาด และมีหนังสือกำกับการจำหน่ายสัตว์น้ำและลูกพันธุ์สัตว์น้ำ

6.2 มีการจัดการและดูแลรักษาสัตว์น้ำอย่างถูกสุขลักษณะระหว่างการเก็บเกี่ยวและการขนส่ง เพื่อให้ได้ผลผลิตที่มีคุณภาพและปลอดภัยต่อผู้บริโภค

6.3 ผลผลิตสัตว์น้ำที่เก็บเกี่ยวต้องไม่มียา หรือสารเคมีตกค้างเกินมาตรฐานกำหนด

7. การเก็บข้อมูล ต้องมีการบันทึกการจัดการเลี้ยง การให้อาหาร การตรวจสอบภาพการใช้ยาและสารเคมีอย่างสม่ำเสมอ และบันทึกข้อมูลให้เป็นปัจจุบัน

เครื่องหมายรับรองมาตรฐานสินค้าเกษตร เป็นสัญลักษณ์ที่แสดงนัยสำคัญในการสื่อสารและเชื่อมโยงข้อมูลระหว่างผู้ผลิตและผู้บริโภค โดยผู้บริโภคมองเห็นว่าสินค้าเกษตรแสดงเครื่องหมายรับรอง มีการผลิตและตรวจสอบรับรองแล้วว่าเป็นไปตามมาตรฐาน และสามารถตามสอบถึงแหล่งกำเนิดสินค้าเกษตรดังกล่าวได้ทั้งในกรณีปกติหรือกรณีตรวจพบปัญหาในตัวสินค้าดังกล่าว

เครื่องหมายรับรองมาตรฐานสินค้าเกษตร(Q)ภายใต้พระราชบัญญัติมาตรฐานสินค้าเกษตร พ.ศ.2551 หมายถึง เครื่องหมายรับรองที่ใช้แสดงกับสินค้าเกษตร เพื่อเป็นการรับรองเกี่ยวกับแหล่งกำเนิด ส่วนประกอบ วิธีการผลิต คุณภาพ หรือคุณลักษณะอื่นใดของสินค้าเกษตร ซึ่งมีความสำคัญในการสื่อสารข้อมูลไปยังผู้บริโภค หรือผู้ซื้อ เพื่อให้เกิดการยอมรับ เชื่อมั่น และเชื่อถือต่อสินค้าเกษตรว่ามีมาตรฐาน คุณภาพ และปลอดภัย โดยเครื่องหมายรับรองมาตรฐานสินค้าเกษตร (Q) มีด้วยกัน 2 แบบ คือ

1. เครื่องหมายรับรองมาตรฐานบังคับ มีลักษณะเป็นรูปอักษร Q สีเขียวทรงกลมอยู่ในกรอบหกเหลี่ยมสีเขียว
2. เครื่องหมายรับรองมาตรฐานทั่วไป มีลักษณะเป็นรูปอักษร Q สีเขียวทรงกลมตามกฎกระทรวง กำหนดลักษณะของเครื่องหมาย การใช้เครื่องหมาย และการแสดงเครื่องหมายรับรองมาตรฐานสินค้าเกษตร พ.ศ.2553 “ผู้ได้รับใบรับรองมาตรฐานสำหรับสินค้าเกษตรเป็นผู้จัดทำเครื่องหมายรับรองมาตรฐานสินค้าเกษตร”

ผู้ได้รับใบรับรองตามกฎหมาย หมายถึง ผู้ผลิต ผู้ส่งออก หรือผู้นำเข้าแล้วแต่กรณี ตามบทบัญญัติมาตรา 27 (กรณีมาตรฐานบังคับ) และมาตรา 31 (กรณีมาตรฐานทั่วไป) ซึ่งหมายถึง เกษตรกร/ผู้ประกอบการในฐานะผู้ผลิต ผู้ส่งออก หรือผู้นำเข้า เป็นผู้มีสิทธิ

ในการแสดงเครื่องหมายรับรองมาตรฐานสินค้า การแสดงเครื่องหมายรับรองมาตรฐานสินค้าเกษตรจะต้องแสดงให้เห็นได้ง่ายและชัดเจนไว้ที่สินค้าเกษตร และจะแสดงไว้ที่สิ่งบรรจุ หีบห่อ สิ่งหุ้มห่อ สิ่งผูกมัด หรือป้ายของสินค้าอีกด้วยก็ได้ ถ้าไม่อาจแสดงหรือไม่สะดวกที่จะแสดงเครื่องหมายรับรองมาตรฐานสินค้าไว้ที่สินค้าเกษตร

สำหรับประโยชน์ของเครื่องหมายรับรองมาตรฐานสินค้าเกษตร (Q) สามารถอำนวยความสะดวกให้กับกลุ่มบุคคลจำนวน 3 กลุ่ม ประกอบด้วย ผู้ผลิต ผู้ค้า และผู้บริโภค ดังนี้

ผู้ผลิต

1. ได้รับการรับรองและคุ้มครองสิทธิตามกฎหมายในการแสดงและใช้เครื่องหมายรับรอง
2. สามารถใช้ประโยชน์ในการเจรจาต่อรองทางการค้า
3. สามารถใช้ประโยชน์ในการโฆษณา ประชาสัมพันธ์ เผยแพร่ เพื่อแนะนำสินค้าเกษตรที่ผลิตตามมาตรฐาน
4. เพิ่มโอกาสและช่องทางการจำหน่ายสินค้าเกษตร เพื่อให้ได้สินค้าที่มีมาตรฐาน คุณภาพและปลอดภัย ตอบสนองความต้องการของผู้บริโภค

ผู้ค้า

1. สามารถใช้ประโยชน์ในการแนะนำ เผยแพร่การจำหน่ายสินค้าที่ได้รับการรับรองและแสดงเครื่องหมายรับรอง
2. สามารถตอบแหล่งที่มาของสินค้าทั้งในกรณีปกติ และ/หรือกรณีพบว่าสินค้ามีปัญหา

ผู้บริโภค

1. มีทางเลือกเพิ่มมากขึ้นในการซื้อสินค้าที่มีมาตรฐาน คุณภาพ และความปลอดภัยภายใต้เครื่องหมายรับรอง
2. สามารถตรวจสอบแหล่งที่มาของสินค้าทั้งในกรณีปกติ และ/หรือกรณีพบว่าสินค้ามีปัญหา

ส่วนบทลงโทษของผู้ที่ปลอมแปลงเครื่องหมายรับรองมาตรฐานสินค้าเกษตร พระราชบัญญัติมาตรฐานสินค้าเกษตร พ.ศ.2551 กำหนดว่า “ผู้ใดเลียนแบบเครื่องหมายรับรองมาตรฐานสำหรับแสดงกับสินค้าเกษตร เพื่อให้ผู้อื่นหลงเชื่อว่าเป็นเครื่องหมาย เช่นว่านั้นมีโทษจำคุกไม่เกิน 3 ปี หรือปรับไม่เกิน 300,000 บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”

โครงการสนับสนุนแผนปฏิบัติงานเฝ้าระวังและควบคุมมาตรฐานสินค้าเกษตร ระดับจังหวัดดำเนินงานมาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2553 จนถึงปัจจุบัน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อขับเคลื่อนการดำเนินงานส่งเสริมให้เกษตรกรตระหนักถึงความสำคัญของการผลิตสินค้าเกษตรและอาหารให้มีมาตรฐาน รวมถึง การตรวจสอบ ควบคุม ให้ผู้ผลิตหรือผู้ประกอบการที่ได้รับมาตรฐานดำเนินการรักษามาตรฐานให้มีความต่อเนื่องและสม่ำเสมอด้วยการเฝ้าระวัง การควบคุม ดูแลตรวจติดตามมาตรฐานระบบการผลิตระดับแปลงเพาะปลูก/ฟาร์มเพาะเลี้ยง/สถานประกอบการแปรรูปสินค้าเกษตรภายในจังหวัด เพื่อป้องกันความเสี่ยงด้านความปลอดภัย และการไม่ปฏิบัติตามข้อกำหนดมาตรฐานของพระราชบัญญัติมาตรฐานสินค้าเกษตร พ.ศ. 2551 รวมทั้ง การเฝ้าระวัง ตรวจสอบ คุณลักษณะมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารที่ผ่านการรับรองมาตรฐานที่วางจำหน่ายในจังหวัดให้มีความปลอดภัย โดยการบูรณาการการทำงานระหว่างหน่วยงานภายใต้สังกัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ระดับจังหวัด

จังหวัดสุพรรณบุรีเริ่มต้นดำเนินการตามโครงการสนับสนุนแผนปฏิบัติงานเฝ้าระวังและควบคุมมาตรฐานสินค้าเกษตรในระดับจังหวัดสุพรรณบุรีตั้งแต่เริ่มโครงการในปีงบประมาณ พ.ศ. 2553 ด้วยการพยายามส่งเสริม และผลักดันการดำเนินงานของหน่วยงานภายใต้สังกัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ในจังหวัดสุพรรณบุรี เพื่อส่งเสริมให้เกษตรกรในพื้นที่จังหวัดสุพรรณบุรีตระหนักและให้ความสำคัญกับหลักการปฏิบัติทางการเกษตรที่ดีและเหมาะสม (GAP) ในกระบวนการผลิต เพื่อให้ผลผลิตมีคุณภาพมาตรฐาน ปลูกฝังให้เกษตรกรรับผิดชอบต่อผู้บริโภค สิ่งแวดล้อม และประเทศชาติ การดำเนินงานตามโครงการสนับสนุนแผนปฏิบัติงานเฝ้าระวังและควบคุมมาตรฐานสินค้าเกษตรในระดับจังหวัดสุพรรณบุรีที่ผ่านมาระหว่างปีงบประมาณ พ.ศ.2553-2556 พบว่าการดำเนินงานภายใต้โครงการสนับสนุนแผนปฏิบัติงานเฝ้าระวังฯ ระหว่างปีงบประมาณ พ.ศ.2553-2556 คณะกรรมการ/คณะทำงานดำเนินการรับรองแหล่งจำหน่ายสินค้าเกษตรมาตรฐานความปลอดภัยจังหวัดสุพรรณบุรี (Q) มีแนวทางการดำเนินงานโดยพยายามมุ่งเป้าหมายการดำเนินงานให้สำเร็จกับกลุ่มเกษตรกรทั้งหมดที่ผ่านการรับรองของจังหวัดสุพรรณบุรี ซึ่งถือว่าเป็นกลุ่มที่กว้างมากในการดำเนินงาน

ประกอบกับการส่งเสริมให้เกษตรกรดำเนินการผลิตตามกระบวนการผลิตของหลักการปฏิบัติทางการเกษตรที่ดี (GAP) เป็นเรื่องใหม่สำหรับเกษตรกรในการปรับเปลี่ยนการดำเนินงานให้เปลี่ยนการดำเนินงานไปจากรูปแบบเดิม เมื่อเกษตรกรยังไม่มีความรู้ความเข้าใจการดำเนินงานส่งเสริมจึงไม่ค่อยประสบผลสำเร็จตามที่คาดหวัง ความสนใจของเกษตรกรที่ปรับเปลี่ยนจึงเป็นการปรับเปลี่ยนของเกษตรกรรายใหญ่ที่ผลิตเพื่อการส่งออกมากกว่าเกษตรกรรายย่อย จึงทำให้ในปีงบประมาณ พ.ศ.2556 มีเกษตรกรผ่านการรับรองเพียงจำนวน 1,453 ราย แบ่งเป็น ด้านพืชผักผลไม้ จำนวน 640 ราย ด้านข้าว จำนวน 287 ราย ด้านประมง จำนวน 127 ราย และด้านปศุสัตว์ จำนวน 399 ราย ข้อมูล ณ วันที่ 30 สิงหาคม 2556

เมื่อการดำเนินงานพยายามมุ่งเป้าหมายการดำเนินงานให้สำเร็จกับกลุ่มเกษตรกรทั้งหมดที่ผ่านการรับรองแต่การเฝ้าระวัง และควบคุมมาตรฐานสินค้าภายใต้โครงการสนับสนุนแผนปฏิบัติงานเฝ้าระวังฯ คณะทำงานไม่สามารถเข้าไปตรวจติดตามควบคุมดูแลเกษตรกรอย่างใกล้ชิด ดำเนินงานเพียงเพื่อให้สำเร็จตามเป้าหมายของโครงการที่กำหนดในแต่ละปีงบประมาณเท่านั้น ไม่เกิดการส่งเสริมการพัฒนา และสานต่อความสำเร็จให้กับเกษตรกรอย่างยั่งยืน เมื่อเกษตรกรประสบปัญหาโรคระบาด หรือราคาผลผลิตตกต่ำไม่มีเจ้าหน้าที่เข้าช่วยเหลือได้ทันทีเวลาพบปัญหา เกษตรกรต้องดูแลและบริหารจัดการด้วยตนเอง ทำให้กำลังใจในการดำเนินงานของเกษตรกรลดลง และเกษตรกรที่ผ่านการรับรองรายย่อยหลายรายเลือกที่เดินออกจากระบบการรับรองมาตรฐาน ส่งผลต่อผู้บริโภคและประชาชนของจังหวัดสุพรรณบุรีมีช่องทางในการเลือกซื้อสินค้าที่มีความปลอดภัยมารับประทานได้น้อยกว่าความต้องการที่เกิดขึ้น ทั้งความต้องการจากผู้บริโภคโดยตรง ผู้ประกอบการ อาทิ โรงพยาบาล รีสอร์ท โรงแรม ร้านอาหาร สำหรับด้านการพัฒนาศักยภาพให้กับเกษตรกรค่อนข้างอยู่ในวงจำกัด และไม่เกิดผลสำเร็จได้ตามที่คณะทำงานคาดหวัง เพราะไม่สามารถเชื่อมโยงเครือข่ายการดำเนินงานระหว่างเกษตรกรจนเกิดเป็นเครือข่ายและพัฒนาาร่วมกัน อาจด้วยสาเหตุของการพัฒนาที่ไม่ตรงกับกลุ่มเป้าหมายจนเกิดการพัฒนางบประมาณในการสนับสนุนการดำเนินงาน การขาดการเชื่อมโยงการดำเนินงานของหน่วยงานทั้งในและนอกสังกัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ที่แสดงให้เห็นเป็นรูปธรรม เนื่องจากแต่ละหน่วยงานมีเป้าหมายในการดำเนินงานของตนเอง ต่างหน่วยต่างดำเนินการให้แก่กลุ่มเป้าหมายของตนเอง จึงไม่ทำให้เกิดการเชื่อมโยงและพัฒนาไปพร้อมกัน รวมถึงการพัฒนาให้ตรงกับกลุ่มเป้าหมาย

ส่วนการขยายผลกับกลุ่มเกษตรกรหลายอื่นก็ดำเนินการได้ไม่ค่อยประสบความสำเร็จ เพราะมีเกษตรกรจำนวนมากที่ยังมองไม่เห็นความสำคัญ และประโยชน์ที่เกษตรกรจะได้รับจากการดำเนินงาน การขาดความรู้ การไม่เข้าใจตัวระบบการรับรองมาตรฐาน และกระบวนการผลิตตามหลักการปฏิบัติทางการเกษตรที่ดี (GAP) รวมถึงเกษตรกรยังขาดความเชื่อมั่นในตัวเจ้าหน้าที่ จึงทำให้การพัฒนาให้เกษตรกรเข้าสู่ระบบการรับรองมาตรฐานยังมีจำนวนน้อย

ดังนั้น การดำเนินงานของคณะทำงานช่วงระหว่างปีงบประมาณ พ.ศ. 2553-2556 จึงเป็นเพียงการดำเนินงานสำเร็จตามเป้าหมายของกิจกรรมหลักที่สำนักงานมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติ (มกอช.) กำหนดในแต่ละปีงบประมาณเท่านั้น ทำให้ปีงบประมาณ พ.ศ.2557 คณะกรรมการ/คณะทำงานดำเนินการรับรองแหล่งจำหน่ายสินค้าเกษตรมาตรฐานความปลอดภัยจังหวัดสุพรรณบุรี (Q) ได้ร่วมกับการพิจารณาถึงสาเหตุและข้อจำกัดที่ทำให้ความสำเร็จของการดำเนินงานของโครงการสนับสนุนแผนปฏิบัติงานเฝ้าระวังฯ คณะทำงานจึงได้ปรับเปลี่ยนแนวคิดเพื่อให้เกิดความสำเร็จที่แท้จริง และได้นำหลักการทรงงานของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว คือ การระเบิดจากข้างใน ที่กล่าวว่า “ต้องสร้างความเข้มแข็งให้คนในชุมชนที่เราเข้าไปพัฒนาให้มีสภาพพร้อมที่จะรับการพัฒนาลูกก่อน จึงค่อยออกมาสู่สังคมภายนอก มิใช่การนำความเจริญหรือบุคคลภายนอกเข้าไปหาชุมชน โดยที่ชุมชนยังไม่ทันได้มีโอกาสตั้งตัว” ด้วยการดำเนินงานกับกลุ่มเกษตรกรกลุ่มเล็กที่มีความสนใจในการพัฒนากระบวนการผลิตให้สินค้าเกษตรมีคุณภาพ ปลอดภัยเป็นพื้นฐานก่อน จากนั้นก็จะเริ่มขยายการส่งเสริม และพัฒนาไปสู่เกษตรกรกลุ่มอื่น เมื่อการพัฒนาเริ่มต้นที่เกษตรกรขนาดเล็ก แล้วค่อยขยายตัว คณะทำงานเป็นเพียงตัวเชื่อมให้กลุ่มเหล่านั้นมาพบเจอกัน แลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกันจนเกิดเป็นเครือข่ายเกษตรกรที่ผ่านการรับรองมาตรฐาน และเกษตรกรที่มีศักยภาพในการผลิตสินค้าเกษตรที่ปลอดภัยในที่สุด

ทำให้ผู้วิจัยต้องการจะศึกษาถึงผลสัมฤทธิ์การดำเนินงานโครงการสนับสนุนแผนปฏิบัติงานเฝ้าระวังและควบคุมมาตรฐานสินค้าเกษตรในระดับจังหวัดสุพรรณบุรี ระหว่างปีงบประมาณ พ.ศ.2557-2558 ตลอดจนปัจจัยต่างๆ ที่ส่งผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ เพื่อให้ได้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์และเป็นแนวทางในการพัฒนาการดำเนินงานของโครงการสนับสนุนแผนปฏิบัติงานเฝ้าระวังและควบคุมมาตรฐานสินค้าเกษตรในระดับจังหวัดสุพรรณบุรี โดยผู้วิจัยได้ทำการศึกษาจากการวิจัยเชิงเอกสาร

(Documentary Research) ตั้งแต่ปีงบประมาณ พ.ศ. 2557 จนถึงปีงบประมาณ พ.ศ. 2558 และการสัมภาษณ์แบบเจาะลึกโดยใช้แบบสัมภาษณ์แบบกึ่งมีโครงสร้าง (Semi-Structured Interview) โดยผู้วิจัยเลือกศึกษากลุ่มตัวอย่างสำหรับการศึกษาทั้งหมด 3 กลุ่ม ซึ่งเป็นผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสีย (Stakeholders) กับการดำเนิน โครงการสนับสนุน แผนปฏิบัติงานเฝ้าระวังฯ รายละเอียดสามารถสรุปได้ ดังต่อไปนี้

1. ผลการศึกษาเชิงเอกสาร (Documentary Research) ของโครงการสนับสนุน แผนปฏิบัติงานเฝ้าระวังและควบคุมมาตรฐานสินค้าเกษตรในระดับจังหวัด สุพรรณบุรีระหว่างปีงบประมาณ พ.ศ. 2557-2558 ปรากฏผลจากการศึกษาดังต่อไปนี้

ผู้วิจัยได้ศึกษาข้อมูลจากฐานข้อมูล เอกสารที่ได้มีการบันทึกโดยเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบโครงการสนับสนุนแผนปฏิบัติงานเฝ้าระวังและควบคุมมาตรฐานสินค้าเกษตรในระดับจังหวัดสุพรรณบุรี วารสาร สื่อประชาสัมพันธ์ รายงานประจำปี เอกสารเผยแพร่ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องตั้งแต่ปีงบประมาณ พ.ศ. 2557-2558 พบว่า

การดำเนินงานโครงการสนับสนุนแผนปฏิบัติงานเฝ้าระวังและควบคุมมาตรฐานสินค้าเกษตรระดับจังหวัดของจังหวัดสุพรรณบุรี ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.2557- 2558 ก่อนการดำเนินงานของโครงการแต่ละปีงบประมาณจังหวัดสุพรรณบุรีโดยสำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดสุพรรณบุรีจะมีการจัดประชุมคณะกรรมการ/คณะทำงานดำเนินการรับรองแหล่งจำหน่ายสินค้าเกษตรมาตรฐานความปลอดภัยจังหวัดสุพรรณบุรี (Q) เพื่อร่วมกันพิจารณาและอนุมัติแผนปฏิบัติงานเฝ้าระวังและควบคุมมาตรฐานสินค้าเกษตรระดับจังหวัดสุพรรณบุรี แผนการบริหารจัดการการงบประมาณที่ได้รับการจัดสรรให้ครอบคลุมกิจกรรมหลัก 4 กิจกรรมและแผนการพัฒนาศักยภาพการดำเนินงานของคณะทำงานฯกำหนดเป็นแนวทางการทำงานของคณะทำงานฯให้บรรลุเป้าหมายและสำเร็จตามเป้าหมายที่กำหนดไว้โดยคณะกรรมการ/คณะทำงานดำเนินการรับรองแหล่งจำหน่ายสินค้าเกษตรมาตรฐาน ความปลอดภัยจังหวัดสุพรรณบุรี (Q)

ผลการดำเนินงานภายใต้โครงการสนับสนุนแผนปฏิบัติงานเฝ้าระวังและควบคุมมาตรฐานสินค้าเกษตรระดับจังหวัดของจังหวัดสุพรรณบุรี ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2557- 2558 คณะทำงานดำเนินการรับรองแหล่งจำหน่ายสินค้าเกษตรมาตรฐานความปลอดภัยจังหวัดสุพรรณบุรี (Q)

ได้ดำเนินงานผ่านกิจกรรมหลัก 4 กิจกรรมจนสามารถบรรลุเป้าหมายและเกิดความสำเร็จตามแผนปฏิบัติงานเฝ้าระวังและควบคุมมาตรฐานสินค้าเกษตรในระดับจังหวัดสุพรรณบุรีซึ่งผู้วิจัยสามารถสรุปผลการดำเนินงานตามกิจกรรมหลักดังต่อไปนี้

กิจกรรมที่ 1 กิจกรรมการตรวจสอบการใช้เครื่องหมาย Q บนภาชนะ หรือบรรจุภัณฑ์ของสินค้าเกษตร ณ สถานประกอบการ/ร้านค้าที่จำหน่ายสินค้า Q ภายในจังหวัดสุพรรณบุรี ดำเนินการเพื่อควบคุมให้สินค้าเกษตรในจังหวัดสุพรรณบุรีมีการใช้เครื่องหมาย Q และรหัสการรับรองอย่างถูกต้อง ไม่ผิดกฎหมาย และไม่มีการปลอมแปลงเครื่องหมายรับรอง หรือเกิดการสวมสิทธิ์ตลอดการดำเนินงานของคณะทำงานดำเนินการรับรองแหล่งจำหน่ายสินค้าเกษตรมาตรฐานความปลอดภัยจังหวัดสุพรรณบุรี (Q) ได้ดำเนินการสุ่มตรวจการใช้เครื่องหมาย Q ของสินค้าเกษตรตามแหล่งจำหน่ายที่ตั้งอยู่ในพื้นที่จังหวัดสุพรรณบุรี ประกอบด้วย Tesco Lotus สาขาสุพรรณบุรี Tops market สาขาโรบินสันสุพรรณบุรี แมคโครสาขาสุพรรณบุรี Tesco Lotus สาขาคอนเจดีย์ Mini Big C สาขาบางปลาม้า และตลาดนัดเกษตรกรศาลากลางจังหวัดสุพรรณบุรีให้เป็นไปตามประกาศสำนักงานมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติ (มกอช.) เรื่อง กำหนดรหัสในการใช้และแสดงเครื่องหมายรับรองมาตรฐานกับสินค้าเกษตร รวมทั้งหมด 352 ชนิดสินค้า แบ่งเป็น ปีงบประมาณ พ.ศ. 2557 จำนวน 229 ชนิด สินค้าพบว่า จังหวัดสุพรรณบุรีมีการใช้เครื่องหมาย Q ผิดรูปแบบ จำนวน 1 ราย ณ สถานที่จำหน่ายตลาดนัดศาลากลางจังหวัดสุพรรณบุรี เนื่องจากยังมีการใช้ถุงบรรจุผักขายที่มีเครื่องหมาย Q แบบเดิมที่มีสีเขียว และสีธงชาติประกอบ รวมถึงเกษตรกรไม่ได้ต่ออายุใบรับรองมาตรฐานสินค้าเกษตร ทั้งนี้ เอกสารรายงานผลการตรวจการใช้เครื่องหมาย Q ของสินค้าเกษตรที่จำหน่ายในจังหวัดสุพรรณบุรี ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2557 ได้ระบุวิธีดำเนินงานของคณะทำงานโดยเจ้าหน้าที่สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดสุพรรณบุรีเพื่อแก้ไขข้อผิดพลาดที่เกิดขึ้น ด้วยการแจ้งเกษตรกรให้หยุดการใช้ถุงดังกล่าวทันที โดยแจ้งให้เกษตรกร

เข้าใจและให้ความสำคัญ เรื่อง การยื่นขอการรับรองมาตรฐานทางการเกษตรที่ดี GAP อีกครั้งส่วนปีงบประมาณ พ.ศ.2558 ได้ดำเนินการสุ่มตรวจการใช้เครื่องหมาย Q ของสินค้าเกษตร จำนวน 123 ชนิดสินค้าพบว่า จังหวัดสุพรรณบุรี ไม่มีการใช้เครื่องหมาย Q ทุกรูปแบบ หรือข้อผิดพลาดอื่นเพิ่มเติม

ภายหลังจากดำเนินการตามกิจกรรม Q บนภษณะ หรือบรรจุก้นท์ของสินค้าเกษตร ณ สถานประกอบการ/ร้านค้าที่จำหน่ายสินค้า Q เรียบร้อยแล้ว คณะทำงานได้แจ้งผลการตรวจสอบให้กับผู้ประกอบการเก็บไว้เป็นหลักฐานทุกครั้ง พร้อมรายงานผลการดำเนินงานให้กับสำนักงานมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติ (มกอช.) ก่อนระยะเวลาที่สำนักงานมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติ (มกอช.) กำหนดไว้

กิจกรรมที่ 2 กิจกรรมการควบคุมมาตรฐานสินค้าเกษตรด้วยการตรวจสอบเฝ้าระวังมาตรฐานระบบการผลิตสินค้าเกษตรระดับแปลงเพาะปลูก/ฟาร์มเพาะเลี้ยง และสถานประกอบการแปรรูปภายในจังหวัดสุพรรณบุรี ดำเนินการเพื่อป้องกันความเสี่ยงด้านความปลอดภัย และการไม่ปฏิบัติตามข้อกำหนดมาตรฐานของพระราชบัญญัติมาตรฐานสินค้าเกษตร พ.ศ. 2551 กิจกรรมดังกล่าวสำนักงานมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติ (มกอช.) กำหนดให้คณะทำงานของแต่ละจังหวัดตรวจสอบแปลงเพาะปลูก/ฟาร์มเพาะเลี้ยง และสถานประกอบการแปรรูปไม่น้อยกว่า 30 แปลง/ฟาร์ม/สถานประกอบการ โดยให้คณะทำงานตรวจสอบความถูกต้อง สถานะ และวันหมดอายุของใบรับรองมาตรฐานสินค้าเกษตร รวมถึง การปลอมแปลงเอกสารใบรับรองมาตรฐานสินค้าเกษตร ตลอดจนการดำเนินงานของคณะกรรมการ/คณะทำงานดำเนินการรับรองแหล่งจำหน่ายสินค้าเกษตรมาตรฐานความปลอดภัยจังหวัดสุพรรณบุรี (Q) ระหว่างปีงบประมาณ 2557-2558 คณะทำงานดำเนินการรับรองแหล่งจำหน่ายสินค้าเกษตรมาตรฐานความปลอดภัยจังหวัดสุพรรณบุรี (Q) ได้ทำการสุ่มตรวจสอบแปลง/ฟาร์ม/สถานประกอบการที่ผ่านการรับรองด้านการปฏิบัติทางการเกษตรที่ดี (GAP) ในพื้นที่จังหวัดสุพรรณบุรีประกอบด้วย แปลงข้าว GAP แปลงพืชผัก ผลไม้ GAP บ่อกุ้ง GAP และฟาร์มปศุสัตว์ทั้งสิ้น จำนวน 69 ราย แบ่งเป็นปีงบประมาณ พ.ศ. 2557 จำนวน 30 รายและปีงบประมาณ พ.ศ. 2558 จำนวน 39 ราย พบว่า เกษตรกรทุกรายปฏิบัติตามหลักการปฏิบัติทางการเกษตรที่ดี (GAP) ในกระบวนการผลิตอย่างตระหนักถึงความรับผิดชอบต่อความปลอดภัย

ของผู้รับซื้อและผู้บริโภค และให้ความสำคัญกับการรักษามาตรฐานการรับรองอย่างถูกต้อง เหมาะสม เอกสารใบรับรองมาตรฐานของเกษตรกรทุกรายถูกต้อง และไม่พบการปลอมแปลงเอกสารการรับรองนอกจากนี้ เอกสารรายงานผล การตรวจสอบมาตรฐานระบบการผลิตระดับแปลงเพาะปลูก/ฟาร์มเพาะเลี้ยง และสถานประกอบการแปรรูปภายในจังหวัดสุพรรณบุรีประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2557 และปีงบประมาณ พ.ศ. 2558 ระบุว่าเกษตรกรบางรายมีความสนใจต้องการสมัครรับรองแหล่งผลิต GAP พืชเพิ่มเติมจากชนิดพืชที่ผ่านการรับรองแล้ว

เมื่อดำเนินการตามกิจกรรมการควบคุมมาตรฐานสินค้าเกษตร ด้วยการตรวจสอบเฝ้าระวังมาตรฐานระบบการผลิตสินค้าเกษตรระดับแปลงเพาะปลูก/ฟาร์มเพาะเลี้ยง และสถานประกอบการแปรรูปภายในจังหวัดสุพรรณบุรีเสร็จเรียบร้อย คณะทำงานได้สรุปผลการตรวจสอบและรายงานผลการดำเนินงานให้กับสำนักงานมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติ (มกอช.) ก่อนระยะเวลาที่สำนักงานมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติ (มกอช.) กำหนดไว้

กิจกรรมที่ 3 กิจกรรมการปรับปรุงฐานข้อมูลการตรวจสอบรับรองของแปลง/ฟาร์ม/หรือสถานประกอบการที่ผ่านการรับรอง ดำเนินการเพื่อปรับปรุงฐานข้อมูลการตรวจสอบรับรองของแปลง/ฟาร์ม/หรือสถานประกอบการด้านพืช ประมง และปศุสัตว์ภายในพื้นที่จังหวัดสุพรรณบุรีให้เป็นปัจจุบัน สำหรับนำไปใช้ในการเชื่อมโยงข้อมูล และบูรณาการดำเนินงานของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการยกระดับมาตรฐานความปลอดภัยสินค้าเกษตรของจังหวัดสุพรรณบุรี รวมทั้งสามารถนำข้อมูลไปเชื่อมโยงกับผู้ประกอบการภาคเอกชนเพื่อสร้างประโยชน์และเพิ่มช่องทางการจำหน่ายให้กับเกษตรกรผู้ผลิตในพื้นที่จังหวัดสุพรรณบุรีอีกด้วย ซึ่งฐานข้อมูลการการรับรองมาตรฐานแปลง/ฟาร์ม/หรือสถานประกอบการด้านพืช ประมง และปศุสัตว์ภายในพื้นที่จังหวัดสุพรรณบุรีระหว่างปีงบประมาณ พ.ศ. 2557-2558 มีเกษตรกรที่ผ่านการรับรองรวมทั้งหมด 3,837 ราย ประกอบด้วย

1. ปีงบประมาณ พ.ศ. 2557 จำนวนทั้งหมด 1,656 ราย แบ่งเป็น ด้านพืชผักผลไม้ จำนวน 608 ราย ด้านข้าว จำนวน 357 ราย ด้านประมง จำนวน 287 ราย และด้านปศุสัตว์ จำนวน 404 รายข้อมูล ณ วันที่ 30 สิงหาคม 2557

2. ปีงบประมาณ พ.ศ. 2558 จำนวนทั้งหมด 2,181 ราย แบ่งเป็น ด้านพืชผัก
ผลไม้ จำนวน 570 ราย ด้านข้าว จำนวน 838 ราย ด้านประมง จำนวน
351 ราย และด้านปศุสัตว์ จำนวน 422 รายข้อมูล ณ วันที่ 30 สิงหาคม
2558

ผลการศึกษาการเปรียบเทียบฐานข้อมูลการรับรองแปลง/ฟาร์ม/หรือสถาน
ประกอบการด้านพืช ประมง และปศุสัตว์ พื้นที่จังหวัดสุพรรณบุรี ระหว่าง
ปีงบประมาณ พ.ศ. 2557-2558 กับปีงบประมาณ พ.ศ.2556 ที่มีเกษตรกรผ่านการ
รับรองรวมทั้งหมด 1,453 ราย แบ่งเป็น ด้านพืชผักผลไม้ จำนวน 640 ราย ด้าน
ข้าว จำนวน 287 ราย ด้านประมง จำนวน 127 ราย และด้านปศุสัตว์ จำนวน 399
รายข้อมูล ณ วันที่ 30 สิงหาคม 2556 พบว่า ปีงบประมาณ พ.ศ. 2557 มีเกษตรกร
จังหวัดสุพรรณบุรีเข้าสู่ระบบการรับรองมาตรฐานเพิ่มขึ้นจากปีงบประมาณ พ.ศ.
2556 คิดเป็นร้อยละ 13.97และปีงบประมาณ พ.ศ. 2558 มีเกษตรกรจังหวัด
สุพรรณบุรีเข้าสู่ระบบการรับรองมาตรฐานเพิ่มขึ้นเพิ่มขึ้นจากปีงบประมาณ พ.ศ.
2556 คิดเป็นร้อยละ 49.69 ซึ่งภายหลังจากการดำเนินงานตามกิจกรรมการ
ปรับปรุงฐานข้อมูลการตรวจสอบรับรองของแปลง/ฟาร์ม/หรือสถาน
ประกอบการที่ผ่านการรับรอง คณะทำงานได้สรุปผลการตรวจสอบและรายงาน
ผลการดำเนินงานให้กับสำนักงานมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติ
(มกอช.) ก่อนระยะเวลาที่สำนักงานมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติ
(มกอช.) กำหนดไว้

กิจกรรมที่ 4 กิจกรรมการสุ่มตรวจสอบสารเคมีตกค้างในพืชผัก ผลไม้ที่ผ่าน
การรับรอง และมีเครื่องหมาย Q รับรองด้วยชุดอุปกรณ์ Test Kit ดำเนินการเพื่อ
สุ่มตรวจสอบสินค้าเกษตรที่ผ่านการรับรองและมีเครื่องหมาย Q ของสินค้าที่วาง
จำหน่ายและผลิตในจังหวัดสุพรรณบุรี จากนั้นนำมาวิเคราะห์สารพิษตกค้าง
จำนวน 2 กลุ่ม คือ กลุ่มออร์กาโนฟอสเฟตและคาร์บาเมต และกลุ่ม
ออร์กาโนคลอรีนและไพเรทรอยด์ ในพืชผัก ผลไม้ที่ผลิตหรือจำหน่ายในจังหวัด
สุพรรณบุรีด้วยชุดอุปกรณ์ Test Kitกิจกรรมดังกล่าวสำนักงานมาตรฐานสินค้า
เกษตรและอาหารแห่งชาติ (มกอช.) กำหนดให้คณะทำงานฯของแต่ละจังหวัดสุ่ม
ตรวจสอบสินค้าเกษตรที่ผ่านการรับรอง และมีเครื่องหมาย Qปีงบประมาณ พ.ศ. 2557
ไม่น้อยกว่า 10 ตัวอย่าง และปีงบประมาณ พ.ศ. 2558 ไม่น้อยกว่า 20 ตัวอย่างซึ่ง
คณะกรรมการ/คณะทำงานดำเนินการรับรองแหล่งจำหน่ายสินค้าเกษตร

มาตรฐานความปลอดภัยจังหวัดสุพรรณบุรี (Q)จะพิจารณาเลือกตรวจสอบชนิดสินค้าที่มีความเสี่ยงสูง มีกระบวนการผลิตที่ไม่ปลอดภัย และเป็นพืชที่นิยมบริโภคระหว่างปีงบประมาณ 2557-2558คณะกรรมการ/คณะทำงานฯ ดำเนินการสุ่มตรวจสอบเมล็ดก้างในพืชผัก ผลไม้ที่ผ่านการรับรองและมีเครื่องหมาย Q รับรอง รวมทั้งหมด 40 ตัวอย่าง แบ่งเป็น

- 1) ปีงบประมาณ พ.ศ.2557 จำนวนทั้งหมด 10 ตัวอย่างโดยสุ่มตัวอย่างจากแปลงเกษตรกรที่ได้รับรองมาตรฐาน GAP จำนวน 7 ตัวอย่างประกอบด้วย ตะไคร้ โหระพา กุยช่าย ผักบุ้งจีน ถั่วฝักยาว พริกขี้หนู มะเขือเปราะ และจากห้าง Tops สาขาโรบินสันสุพรรณบุรี จำนวน 3 ตัวอย่าง ประกอบด้วย ผักชี ขึ้นฉ่าย มะเขือเทศ ซึ่งผลการทดสอบตัวอย่างสินค้าทั้งหมด พบว่า มีสารพิษตกค้างกลุ่มออร์กาโนฟอสเฟตและคาร์บาเมตในผักชี และขึ้นฉ่าย ส่วนผักชนิดอื่นไม่พบสารพิษตกค้าง ซึ่งการดำเนินงานในปีงบประมาณ พ.ศ. 2557 คณะทำงานดำเนินการสุ่มตรวจสอบเมล็ดก้างในพืชผัก ผลไม้ที่ผ่านการรับรองและมีเครื่องหมาย Q รับรอง ตามจำนวนที่สำนักงานมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติ (มกอช.)
- 2) ปีงบประมาณ พ.ศ.2558 จำนวนทั้งหมด30 ตัวอย่าง โดยสุ่มตัวอย่างจากแปลงเกษตรกรที่ได้รับรองมาตรฐาน GAP และตลาดเกษตรกร จำนวน 18 ตัวอย่าง ประกอบด้วย กล้วยหอม กล้วยน้ำหว่า มะม่วงเขียวใหญ่ เพือกโหระพา มะเขือเทศ แดงโม ดอกสะลิด ชะพลู มะรุม มะนาว ดอกกุยช่าย แห้ว พักเขียว พักทอง มะละกอ ส้มโอ มะม่วงสุกโชคอนันต์ รวมถึง ห้าง Tops สาขาโรบินสันสาขาสุพรรณบุรี จำนวน 12 ตัวอย่าง ประกอบด้วย เห็ดเข็มทอง ผักชี กะหล่ำปลี พริกขี้หนู กระเทียม ผักกาดขาว หัวไชเท้า สลัดมิกซ์ ฝรั่งแป้นสีทอง กล้วยหอมทอง ส้มเขียวหวาน สับปะรด ซึ่งผลการทดสอบตัวอย่างสินค้าทั้งหมด พบว่ามีสารพิษตกค้างกลุ่มออร์กาโนคลอรีนและไพเรทรอยด์ในหัวไชเท้า ส่วนผักชนิดอื่นไม่พบสารพิษตกค้าง ดำเนินงานมากกว่าเป้าหมายที่สำนักงานมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติ (มกอช.) กำหนดไว้เพียง 20 ตัวอย่าง

โดยสินค้าที่ตรวจพบ จำนวน 3 ชนิด คือ ผักชี ขึ้นฉ่าย และหัวไชเท้า เป็นพืชผักที่คณะทำงานดำเนินงานคุ้มครองสินค้าจากห้างสรรพสินค้า และไม่ใช่สินค้าที่ผลิตขึ้นจากเกษตรกรของจังหวัดสุพรรณบุรี ทั้งนี้ ภายหลังการดำเนินการตรวจพบสารเคมีตกค้าง คณะทำงานฯ โดยสำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดสุพรรณบุรีได้ประสานและแจ้งผลการตรวจสอบดังกล่าวให้สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดสุพรรณบุรีเร่งดำเนินการเข้าตรวจสอบสินค้าชนิดที่ตรวจพบสารเคมีอีกครั้งทันที หากยังคงพบสารพิษตกค้างสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดสุพรรณบุรีจะทำการปลดสินค้าออกจากแผงจำหน่าย และห้ามจำหน่ายทันที พร้อมแจ้งสำนักงานมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติ (มกอช.) เพื่อดำเนินการตามพระราชบัญญัติมาตรฐานสินค้าเกษตร พ.ศ.2551 ต่อไป เนื่องจากต้องคำนึงถึงสุขภาพของผู้บริโภคเป็นสำคัญ

นอกเหนือจากการดำเนินงานผ่านกิจกรรมหลัก 4 กิจกรรมของโครงการสนับสนุนแผนปฏิบัติงานฝ่ายระวังฯ ตลอดปีงบประมาณ พ.ศ.2557-2558 คณะกรรมการ/คณะทำงานดำเนินการรับรองแหล่งจำหน่ายสินค้าเกษตรมาตรฐานความปลอดภัยจังหวัดสุพรรณบุรี (Q) โดยสำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดสุพรรณบุรีได้ส่งเสริม ผลักดันการทำงานแบบบูรณาการร่วมกันของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินงานภายใต้โครงการต่างๆ เพื่อให้เกิดศักยภาพสูงสุด อาทิ (1) โครงการโรงเรียนเกษตรกรชาวนา จังหวัดสุพรรณบุรี (2) โครงการพัฒนาระบบการผลิตและการจัดการสินค้าเกษตรและอาหารปลอดภัย (ส่งเสริมการบูรณาการเพื่อขับเคลื่อนการปฏิบัติงาน) งบประมาณกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง 1 (3) การจัดงานมหกรรมสินค้าเกษตรปลอดภัย กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง 1 (4) โครงการเชื่อมโยงการผลิตสินค้าเกษตรปลอดภัยสู่ตลาดเกษตรกร (5) โครงการส่งเสริมตลาดสินค้าเกษตรปลอดภัย จังหวัดสุพรรณบุรี (6) โครงการส่งเสริมการเกษตรในรูปแบบแปลงใหญ่ (7) โครงการพัฒนาการเกษตรแบบครบวงจรในพื้นที่ที่มีศักยภาพ และ (8) การจัดงาน “เกษตรสุพรรณบุรียุคใหม่สู่ประชาคมอาเซียน”

รวมถึง การพัฒนาศักยภาพของคณะทำงานที่เป็นปัจจัยเบื้องต้นที่จะทำให้การดำเนินงานมีศักยภาพสูงสุด โดยการสนับสนุนการพัฒนาจากคณะกรรมการดำเนินการรับรองแหล่งจำหน่ายสินค้าเกษตรมาตรฐานความปลอดภัยจังหวัด

สุพรรณบุรี (Q) ให้ส่งคณะทำงานเข้าร่วมการอบรมสัมมนา อบรมเชิงปฏิบัติการ อยู่บ่อยครั้ง เช่นการสัมมนาเชิงปฏิบัติการโครงการส่งเสริมการบริโภคและใช้ วัตถุดิบสินค้า Q และโครงการร้านอาหารวัตถุดิบปลอดภัยเลือกใช้สินค้า Q (Q restaurant) ในระดับภูมิภาค การอบรม หลักสูตร พนักงานเจ้าหน้าที่ตาม พระราชบัญญัติมาตรฐานสินค้าเกษตร พ.ศ. 2551การอบรมผู้ใช้งานระบบเตือน ภัยผู้ผลิตอาหารปลอดภัยการอบรมพนักงานเจ้าหน้าที่ เรื่อง ความปลอดภัยอาหาร (Food Safety) เพื่อการเฝ้าระวังและควบคุมมาตรฐานสินค้าเกษตรในระดับ จังหวัดการอบรมสัมมนาเชิงปฏิบัติการ เรื่อง การใช้งานระบบอิเล็กทรอนิกส์ (TAS-License) เพื่อพัฒนาระบบบูรณาการและสร้างความเข้มแข็งด้านตรวจ สินค้าการสัมมนาพนักงานเจ้าหน้าที่ เรื่อง การปฏิบัติงานของพนักงานเจ้าหน้าที่ ตามพระราชบัญญัติมาตรฐานสินค้าเกษตร พ.ศ. 2551 เป็นต้น

เมื่อสิ้นสุดการดำเนินงานภายใต้โครงการสนับสนุนแผนปฏิบัติงานเฝ้า ระวังและควบคุมมาตรฐานสินค้าเกษตรระดับจังหวัดของจังหวัดสุพรรณบุรีใน แต่ละปีงบประมาณ จังหวัดสุพรรณบุรีจะมีการจัดประชุมคณะกรรมการ/ คณะทำงานดำเนินการรับรองแหล่งจำหน่ายสินค้าเกษตรมาตรฐานความปลอดภัย จังหวัดสุพรรณบุรี (Q) เพื่อร่วมกันพิจารณาและทบทวนผลการดำเนินงานตาม แผนปฏิบัติงานเฝ้าระวังและควบคุมมาตรฐานสินค้าเกษตรระดับจังหวัด สุพรรณบุรี และโครงการที่เชื่อมโยงการดำเนินงานที่เกี่ยวข้องทุกโครงการ และ ร่วมกันเสนอแนะแนวทางแก้ไขปัญหา อุปสรรค และข้อจำกัดที่เกิดขึ้น เพื่อนำมา กำหนดเป็นแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานสำหรับปีงบประมาณต่อไปให้เกิด สักยภาพสูงสุด ซึ่งผลจากการทุ่มเทการทำงานของคณะทำงานดำเนินการรับรอง แหล่งจำหน่ายสินค้าเกษตรมาตรฐานความปลอดภัยจังหวัดสุพรรณบุรี (Q) ที่ ดำเนินงานภายใต้โครงการสนับสนุนแผนปฏิบัติงานเฝ้าระวังและควบคุม มาตรฐานสินค้าเกษตรจังหวัดสุพรรณบุรีและการพัฒนาศักยภาพเกษตรกร จังหวัดสุพรรณบุรีให้เข้าสู่ระบบมาตรฐานการรับรองที่ได้อย่างต่อเนื่อง รวมถึง การเชื่อมโยงการทำงานทั้งหน่วยงานของภาครัฐ และภาคเอกชน และการ ประสานงานการทำงานร่วมกัน การให้ความร่วมมือระหว่างคณะทำงานของ จังหวัดสุพรรณบุรีกับสำนักงานมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติ (มกอช.) ส่งผลให้จังหวัดสุพรรณบุรีโดยสำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัด สุพรรณบุรีได้รับรางวัลโล่ประกาศเกียรติคุณ **รางวัลระบบมาตรฐานสินค้าเกษตร**

**และอาหารปลอดภัย ประเภทจังหวัดเฝ้าระวังและควบคุมมาตรฐานสินค้าเกษตร
ดีเด่น ประจำปี 2558**และเพิ่มงบประมาณสนับสนุนการดำเนินงาน เพื่อเป็นการ
ยกย่องผลการปฏิบัติงานและเป็นขวัญกำลังใจในการปฏิบัติงาน

2. ผลการสัมภาษณ์ผู้บริหารและเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานเกี่ยวกับการดำเนินงาน
โครงการสนับสนุนแผนปฏิบัติงานเฝ้าระวังและควบคุมมาตรฐานสินค้าเกษตรใน
ระดับจังหวัดสุพรรณบุรีระหว่างปีงบประมาณ พ.ศ. 2557- 2558 ปรากฏผลจาก
การศึกษา ดังต่อไปนี้

ผู้วิจัยได้ได้ศึกษาข้อมูลจากการสัมภาษณ์ กลุ่มตัวอย่างสำหรับการศึกษา
จำนวน 2 กลุ่ม คือ กลุ่มผู้บริหารภายใต้สังกัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ของ
จังหวัดสุพรรณบุรี และกลุ่มเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานโครงการสนับสนุนแผนปฏิบัติ
งานเฝ้าระวังฯ เกี่ยวกับผลการดำเนินงานโครงการสนับสนุนแผนปฏิบัติงานเฝ้า
ระวังและควบคุมมาตรฐานสินค้าเกษตรจังหวัดสุพรรณบุรี ความสำเร็จและการ
เปลี่ยนแปลงภายหลังจากการปรับเปลี่ยนกระบวนการผลิตของเกษตรกรที่เข้าสู่
กระบวนการผลิตทางการเกษตรที่ดี (GAP) ข้อจำกัด อุปสรรคการดำเนินงาน
ส่งเสริม การตรวจสอบ การควบคุมมาตรฐานสินค้าเกษตรของโครงการ
สนับสนุนแผนปฏิบัติงานเฝ้าระวังและควบคุมมาตรฐานสินค้าเกษตรจังหวัด
สุพรรณบุรีพบว่า

- 1) ผู้บริหารภายใต้สังกัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์จังหวัดสุพรรณบุรีพึง
พอใจกับความสำเร็จของการดำเนินงานของโครงการสนับสนุน
แผนปฏิบัติงานเฝ้าระวังและควบคุมมาตรฐานสินค้าเกษตรในระดับจังหวัด
สุพรรณบุรี ระหว่างปีงบประมาณ พ.ศ. 2557-2558 อย่างมาก เห็นได้จาก
การให้สัมภาษณ์ของนางสาวดุขฤ์ รังษีพลาสวัสดิ์ ซึ่งเป็นเกษตรกรและ
สหกรณ์จังหวัดสุพรรณบุรี กล่าวว่า

“การร่วมกันดำเนินงานแบบบูรณาการของหน่วยงานในสังกัดฯ
อย่างจริงจังและต่อเนื่อง ทำให้สามารถผลักดันการทำงานให้บรรลุ
ความสำเร็จได้ตรงตามวัตถุประสงค์และตามเป้าหมายของโครงการ และ
ตามกรอบแนวคิด คือ การยกระดับมาตรฐานสินค้าเกษตร และการพัฒนา
ศักยภาพเกษตรกรของจังหวัดสุพรรณบุรีด้วยการมุ่งเน้นให้เกิดการใช้
ทรัพยากรอย่างยั่งยืนใน 3 มิติ คือ มิติด้านเศรษฐกิจ มิติด้านสังคม และมิติ

ด้านสิ่งแวดล้อม การดำเนินงานตลอดสองปีที่ผ่านมาแสดงให้เห็นว่า เกษตรกรของจังหวัดสุพรรณบุรีที่ผ่านการรับรองมาตรฐานกระบวนการผลิตที่ดีและปลอดภัย มีคุณภาพชีวิตที่ดี มีรายได้ที่มั่นคง และมีความมั่นคง ในการดำรงชีวิตบนพื้นฐานของกระบวนการผลิตที่ดีและเป็นมิตรกับ สิ่งแวดล้อม จึงทำให้พึงพอใจกับความสำเร็จของการดำเนินงานอย่างมาก”

- 2) คณะทำงานที่รับผิดชอบการดำเนินงานโครงการสนับสนุนแผนปฏิบัติงาน ใ้ละวังฯ จำนวน 5 ราย คิดเป็นร้อยละ 100 มีความพึงพอใจกับ ความสำเร็จของการดำเนินงานของโครงการสนับสนุนแผนปฏิบัติงานใ้ละ วังและควบคุมมาตรฐานสินค้าเกษตรในระดับจังหวัดสุพรรณบุรี ระหว่างปีงบประมาณ พ.ศ. 2557-2558 ดังคำสัมภาษณ์ของคณะทำงานที่ รับผิดชอบการดำเนินงานดังต่อไปนี้

- 2.1) เห็นได้จากการให้สัมภาษณ์ของคุณเหมียว (นามสมมติ) ซึ่งเป็น เจ้าหน้าที่สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดสุพรรณบุรี กล่าวว่

“รู้สึกพึงพอใจมากกับความสำเร็จจากการดำเนินงานภายใต้ โครงการสนับสนุนแผนปฏิบัติงานใ้ละวังฯ เพราะนอกจากผลผลิต และผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นกับการดำเนินงานแล้ว รู้สึกพึงพอใจกับความสุขที่ ได้รับจากการทำงานร่วมกับเกษตรกรที่มีใจบริสุทธิ์ที่ผลิตสินค้าปลอดภัย ต่อตนเองและผู้บริโภค เกษตรกรที่ตั้งมั่นการทำด้วยใจอินทรีย์ ตั้งมั่นที่จะ ทำด้วยกระบวนการที่ดี รวมถึง พึ่งพอใจที่ได้เป็นกลไกหนึ่งที่เข้าไปให้ คำแนะนำในการพัฒนาศักยภาพของเกษตรกร และสร้างความรับผิดชอบ ใ้กับเกษตรกรต่อกระบวนการผลิต จนเกิดการสร้างกลุ่มเกษตรกรที่เป็น เครือข่ายแบบธรรมชาติที่มีคุณภาพระหว่างเกษตรกรด้วยกัน รวมถึง เครือข่ายเกษตรกรเหล่านั้นก็จะมีการชักนำเกษตรกรรายอื่นให้ปรับเปลี่ยน ด้วยการถ่ายทอดประสบการณ์ใ้แก่กัน จึงใ้ให้มีเกษตรกรของจังหวัด สุพรรณบุรีใ้สมัครรับรองมาตรฐานการผลิตเพิ่มมากขึ้นด้วยความสมัคร ใจ”

2.2) เห็นได้จากการให้สัมภาษณ์ของคุณหนูนา (นามสมมติ) ซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่ศูนย์วิจัยพืชไร่วัฒนบุรี กล่าวว่า

“พึงพอใจกับความสำเร็จจากการดำเนินงานภายใต้โครงการสนับสนุนแผนปฏิบัติงานฝ่ายวังฯ เพราะการที่ได้สัมผัสและร่วมงานกันกับเกษตรกร พร้อมกับคณะทำงานและเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง ทำให้รู้สึกภูมิใจและมั่นใจได้ว่าเกษตรกรที่ผ่านการตรวจรับรอง ซึ่งสิ่งที่สะท้อนให้เห็นถึงความสำเร็จที่เกิดขึ้นจริง คือ เกษตรกรที่ผ่านการรับรองทุกคนรู้และเข้าใจกระบวนการผลิตตามหลักการปฏิบัติทางการเกษตรที่ดี (GAP) ตระหนักถึงความรับผิดชอบต่อสังคม นอกจากนี้ คิดว่าการดำเนินงานประสบผลสำเร็จ เพราะสามารถสร้างจิตสำนึกให้กับเกษตรกรทุกคนให้เข้าใจ และเชื่อมั่นกับการทำสิ่งที่ดีและถูกต้อง ด้วยคำพูดที่มักจะบอกกับเกษตรกร ทุกครั้งที่ลงพื้นที่ คือ กระบวนการผลิตของคุณที่ทำอยู่ทุกวันนี้ ตัวคุณเท่านั้นที่จะรู้ว่าคุณซื่อสัตย์หรือไม่ สิ่งไหนที่ได้มาจากความฉาบฉวยจะอยู่กับคุณได้ไม่นาน คนหนึ่งชีวิตขึ้นอยู่กับคุณว่าจะช่วย หรือจะมา”

2.3) เห็นได้จากการให้สัมภาษณ์ของคุณปอง (นามสมมติ) ซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่สำนักงานเกษตรจังหวัดสุพรรณบุรีกล่าวว่า

“พึงพอใจมากกับความสำเร็จที่เกิดขึ้นจากการดำเนินงานภายใต้โครงการสนับสนุนแผนปฏิบัติงานฝ่ายวังฯ เพราะการดำเนินงานตามเป้าหมายของคณะทำงาน ไม่ได้มีแค่ความสำเร็จที่เกิดจากการที่สามารถดำเนินงานได้อย่างสมบูรณ์ ครบถ้วนตามเป้าหมาย และเวลาที่กำหนดตามแผนปฏิบัติงานฯ เท่านั้น แต่ความสำเร็จที่ยิ่งใหญ่กว่าที่คณะทำงานทุกคนมีความรู้สึกร่วมกัน คือ ความสำเร็จที่เกิดจากความสุขใจที่ได้เข้าไปช่วยเหลือ ให้คำแนะนำ ดูแลเกษตรกรของจังหวัดสุพรรณบุรีอย่างใกล้ชิด ไม่ได้ให้เกษตรกรต้องแบกรับกับความเสี่ยง และปัญหาจากการปรับเปลี่ยนเพียงลำพัง รวมถึง มีความสุขที่ได้เห็นเกษตรกรเข้าใจ และให้ความสำคัญกับการพัฒนาคุณภาพของสินค้าเกษตร โดยที่เจ้าหน้าที่ไม่ต้องบังคับ หรือร้องขอให้เกษตรกรดำเนินงาน จนปัจจุบันสามารถขยายจำนวนเกษตรกรของจังหวัดสุพรรณบุรีที่เข้าร่วมการรับรองมาตรฐาน GAP เพิ่มขึ้น เกษตรกรรายเดิมก็แสดงความสนใจที่จะเพิ่มชนิดสินค้ารับรอง

ให้กับตนเอง แสดงให้เห็นว่า การผลักดันของคณะทำงานประสบผลสำเร็จมากกว่าทำงานเพื่อบรรลุเป้าหมายเท่านั้น”

2.4) เห็นได้จากการให้สัมภาษณ์ของคุณแหล่ม (นามสมมติ) ซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดสุพรรณบุรี กล่าวว่า

“ความสำเร็จที่เกิดขึ้นจากการดำเนินงานภายใต้โครงการสนับสนุนแผนปฏิบัติงานเฝ้าระวังฯ นับว่าพึงพอใจกับสิ่งที่เกิดขึ้น เพราะเจ้าหน้าที่ระดับพื้นที่ทุกรายสามารถกระตุ้น ส่งเสริม ให้ความรู้ และติดตามเกษตรกรของจังหวัดสุพรรณบุรีที่มีความสนใจเข้าสู่ระบบการรับรองมาตรฐานได้มากขึ้น เกษตรกรสามารถปรับตัว เรียนรู้ ปรับตัว มีทักษะการดำเนินงานที่เป็นระบบมากขึ้น ทั้งเกษตรกรที่เลี้ยงและทำระบบด้วยตนเอง และในรูปแบบที่เป็น *Contract Farming* ทำให้เกษตรกรที่ผ่านการรับรองมีรายได้ที่มั่นคง เกษตรกรรายอื่นที่เห็นความสำเร็จของเพื่อนเกษตรกรเริ่มสนใจและเข้ามาสอบถามข้อมูลมากกว่าแต่ก่อนเยอะขึ้น ทั้งนี้การดำเนินงานของเกษตรกรที่ผ่านการรับรองทุกรายไม่พบข้อกั๊กวล หรือข้อร้องเรียนเกี่ยวกับปัญหา ด้านสิ่งแวดล้อมที่ส่งผลกระทบมาจากการเลี้ยง เช่น กลิ่นที่มาจากการเลี้ยง การทิ้งน้ำ”

2.5) เห็นได้จากการให้สัมภาษณ์ของคุณประชิด (นามสมมติ) ซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่สำนักงานประมงจังหวัดสุพรรณบุรี กล่าวว่า

“มีความพึงพอใจอย่างมากกับความสำเร็จจากการดำเนินงานภายใต้โครงการสนับสนุนแผนปฏิบัติงานเฝ้าระวังฯ เพราะนอกเหนือจากความสำเร็จที่เจ้าหน้าที่ระดับพื้นที่สามารถกระตุ้น ส่งเสริม ให้ความรู้ และติดตามเกษตรกรที่มีความสนใจเข้าสู่ระบบกระบวนการผลิตตามมาตรฐานการผลิตการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำที่ดี GAP เพิ่มมากขึ้นแล้ว การที่เกษตรกรที่ผ่านการรับรองมาตรฐานการผลิตการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำที่ดี GAP ตามขั้นตอน 7 ข้อ ของกรมประมง จำนวน 40-50 ราย ต้องการพัฒนาศักยภาพและพัฒนาตนเองด้วยการสมัคร เพื่อตรวจรับรองมาตรฐานการผลิตการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำที่ดี GAP ของ มกษ.7401/2557 มีความท้าทายสูงขึ้นเนื่องจากการเพิ่มมาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อม แรงงานถูกกฎหมาย และการมีส่วนร่วมของชุมชนแสดงให้เห็นการส่งเสริม ทำให้เกษตรกรเข้าใจ และ

เกิดผลดีกับตัวเกษตรกรที่ผ่านการรับรองอย่างแท้จริง เกษตรกรจึงเกิด
ความท้าทายใหม่ๆ และ ไม่ได้หยุดการพัฒนาศักยภาพครอบคลุมทุกด้าน
นั่นคือ ความพึงพอใจที่เกิดจากความภูมิใจของคนทำงาน”

จากข้อมูลการสัมภาษณ์ของผู้บริหารภายใต้สังกัดกระทรวงเกษตรและ
สหกรณ์จังหวัดสุพรรณบุรีและคณะทำงานที่รับผิดชอบการดำเนินงานโครงการ
สนับสนุนแผนปฏิบัติงานใฝ่ระวังฯ ทั้งหมด 5 ราย ผู้วิจัยสามารถสรุปความพึง
พอใจกับความสำเร็จของการดำเนินงานของโครงการสนับสนุนแผนปฏิบัติงาน
ใฝ่ระวังและควบคุมมาตรฐานสินค้าเกษตรในระดับจังหวัดสุพรรณบุรี ระหว่าง
ปีงบประมาณ พ.ศ. 2557-2558 ด้วยตัวชี้วัดที่แสดงถึงความสำเร็จ ดังต่อไปนี้

(1) ผลลัพธ์และผลผลิตของโครงการสนับสนุนแผนปฏิบัติงานใฝ่ระวังฯ
การดำเนินงานผ่านกิจกรรมหลัก 4 กิจกรรม ภายใต้โครงการสนับสนุน
แผนปฏิบัติงานใฝ่ระวังและควบคุมมาตรฐานสินค้าเกษตรในระดับจังหวัด
สุพรรณบุรี คณะทำงานสามารถดำเนินงานให้บรรลุเป้าหมายได้อย่างสมบูรณ์
ครบถ้วนทุกกิจกรรมตามเป้าหมาย และเวลาที่กำหนดตามแผนปฏิบัติงานฯ

เห็นได้จากการให้สัมภาษณ์ของคุณหม่อม (นามสมมติ) ซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่
สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดสุพรรณบุรีที่กล่าวว่า

“ความสำเร็จที่เกิดขึ้นเกิดมาจากความร่วมมือของ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้ง
ภาคราชการ ภาคเอกชนที่ดำเนินงานแบบเชื่อมโยงกัน และความร่วมมือจาก
เกษตรกรที่ก่อให้เกิดความสำเร็จทั้งที่เป็นรูปธรรมและนามธรรม ซึ่งสิ่งที่แสดง
ให้เห็นถึงความสำเร็จของการดำเนินงานตามโครงการสนับสนุนแผนปฏิบัติงาน
ใฝ่ระวังฯ ได้ชัดเจนและเป็นรูปธรรมมากที่สุด คือ ผลลัพธ์และผลผลิต ที่เกิดขึ้น
จากการดำเนินงานตามกิจกรรมหลัก 4 กิจกรรม ประกอบด้วย จังหวัดสุพรรณบุรี
มีสินค้าที่ได้รับการตรวจสอบมาตรฐาน มีจำนวนฟาร์ม/แปลงเพาะปลูก/โรงงาน
แปรรูปภายในจังหวัดสุพรรณบุรีที่ผ่านการตรวจสอบ ใฝ่ระวัง จังหวัด
สุพรรณบุรีมีการใช้เครื่องหมายสินค้าที่ถูกต้องตามกฎหมาย เพื่อการรักษา
ผลประโยชน์ของเกษตรกรจากการสวมสิทธิ์ และการดูแลผู้บริโภคให้ได้บริโภค
สินค้าที่มีความปลอดภัยที่แท้จริง และจังหวัดสุพรรณบุรีมีฐานข้อมูลการ
ตรวจสอบรับรองมาตรฐานสินค้าเกษตรระดับจังหวัดที่เป็นปัจจุบัน ซึ่งทำให้เกิด
การสร้างประโยชน์จากข้อมูลที่มีอยู่ได้หลากหลายรูปแบบ และหลายหลาย

แนวทาง เพราะข้อมูลที่มีอยู่จะสามารถสร้างประโยชน์กับผู้ที่เกี่ยวข้องนำไปใช้
ต่อยอดในการดำเนินงาน เพื่อพัฒนาศักยภาพของเกษตรกรให้ตรงกลุ่มเป้าหมาย
และเกิดศักยภาพสูงสุด รวมถึง ผู้บริโภคภายในจังหวัดสุพรรณบุรีจะมีความ
ปลอดภัยในการบริโภคสินค้าเกษตร และเกษตรกรผู้ผลิตสามารถจำหน่ายสินค้า
เกษตรได้มากขึ้นทั้งทางด้านปริมาณและมูลค่าทางเศรษฐกิจ ส่วนความสำเร็จที่
เป็นนามธรรมที่เกิดขึ้น คือ ความสุขของเกษตรกร การที่ลงพื้นที่ตรวจเยี่ยม ฝั
ะวัง หรือเวลาพบเจอตามสถานที่ต่างๆ เมื่อเห็นความสุขที่ส่งผ่านรอยยิ้ม
เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานก็มีความสุขกับสิ่งที่ได้สัมผัส”

(2) ระดับความปลอดภัยผลผลิตของเกษตรกรที่ผ่านการรับรองการที่
คณะทำงานลงพื้นที่เก็บตัวอย่าง ตรวจติดตามฝัะวังมาตรฐานระบบการผลิต
สินค้าเกษตรระดับแปลงเพาะปลูก/ฟาร์มเพาะเลี้ยง และสถานประกอบการแปรร
ูปภายในจังหวัดสุพรรณบุรี พบว่า เกษตรกรมีกระบวนการผลิตที่ดีและ
เหมาะสมตามข้อกำหนดเกษตรกรทุกคนมีใจบริสุทธิ์ที่จะผลิตสินค้าให้มีความ
ปลอดภัย ต่อตนเองและผู้บริโภค ตระหนักถึงความรับผิดชอบต่อตนเองและ
ผู้บริโภค เกษตรกรมีความซื่อสัตย์ มีทัศนคติที่ดี และมีความหวังดีของเกษตรกรที่
มีต่อผู้บริโภคทำให้ไม่เคยมีการพบข้อร้องเรียนจากผู้บริโภค หรือพบว่าสินค้าที่
ผลิตในพื้นที่จังหวัดสุพรรณบุรีตรวจสอบสารพิษตกค้างในสินค้าเกษตรตลอด
ระยะเวลาการดำเนินงานจึงทำคณะทำงานมั่นใจในตัวเกษตรกรและสินค้าที่ผลิต
ขึ้นในจังหวัดสุพรรณบุรีว่ามีมาตรฐานความปลอดภัยสูง เห็นได้จากการให้
สัมภาษณ์ของคุณหนูนา (นามสมมติ) ซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่ศูนย์วิจัยพืชไร่ที่กล่าวว่า

“การลงพื้นที่ตรวจสอบ และฝัะวังแต่ละครั้ง คณะทำงานจะ
ให้ความสำคัญกับ เรื่อง การใช้สารเคมี การจัดเก็บสารเคมี การจดบันทึก
กระบวนการเก็บผลผลิต และความสะอาดของจุดคัดแยกสินค้าเป็นกรณีพิเศษ ทำ
ให้มั่นใจได้ว่าผลผลิตที่ผลิตจากเกษตรกรจังหวัดสุพรรณบุรีเป็นสินค้าเกษตรที่
ปลอดภัย ไม่มี การปนเปื้อนของสารเคมีตกค้างอย่างแน่นอน เพราะเกษตรกรทุก
รายที่คณะทำงานลงพื้นที่ตรวจสอบตระหนักถึงความซื่อสัตย์ ความรับผิดชอบต่อ
ตนเองและผู้บริโภค และความหวังดีของเกษตรกรที่มีต่อผู้บริโภคคล้ายกับการ
ผลิตเพื่อให้ตนเองรับประทาน รวมถึง ตลอดสองปีที่ผ่านมาที่คณะทำงานได้สุ่ม
ตรวจพืชผักในแปลงของเกษตรกร และจากตลาดนัดเกษตรกรของจังหวัด
สุพรรณบุรี ไม่เคยตรวจพบสารเคมีตกค้างในพืชผัก ไม่ว่าจะเป็นการสุ่มตรวจของ

คณะทำงานระดับจังหวัด หรือระดับประเทศจึงเป็นการตอกย้ำให้เห็นว่าสินค้าที่ผลิตจากเกษตรกรที่ผ่านการรับรองมาตรฐาน GAP ของจังหวัดสุพรรณบุรีมีความปลอดภัย”

(3) เกษตรกรอยู่ได้ด้วยการพึ่งพาตนเองจากการติดตามความก้าวหน้า การประสานงาน และการแลกเปลี่ยนร่วมกันระหว่างเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานกับเกษตรกร ทำให้ทราบว่าเกษตรกรที่ผ่านการรับรองมาตรฐานสินค้าเกษตรของจังหวัดสุพรรณบุรีสามารถสร้างรายได้ที่เพียงพอกับการดำรงชีวิต สามารถดูแลครอบครัวได้โดยไม่ลำบาก และเรียนรู้ที่จะพัฒนาตนเอง พัฒนาระบบการผลิต พัฒนาสินค้าเกษตรอย่างสม่ำเสมอ รู้จักปรับตัวและตั้งรับกับการเปลี่ยนแปลงสิ่งต่างๆ ที่เกิดขึ้นรอบตัวด้วยตนเองตั้งแต่กระบวนการผลิตถึงกระบวนการจำหน่าย เห็นได้จากการให้สัมภาษณ์ของคุณประชิด (นามสมมติ) ซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่ประมงจังหวัดสุพรรณบุรีที่กล่าวว่า

“ตัวชีวิตที่แสดงถึงความสำเร็จของการดำเนินงานภายใต้โครงการสนับสนุนแผนปฏิบัติงานฝ่ายวังฯ นอกเหนือจากผลผลิตและผลลัพธ์ที่ตัวโครงการต้องการแล้ว ตัวชีวิตที่แสดงถึงความสำเร็จที่ดีที่สุดที่แสดงถึงความยั่งยืนของการดำเนินงาน คือ เกษตรกรที่ผ่านการรับรองของจังหวัดสุพรรณบุรีอยู่ได้ด้วยการพึ่งพาตนเองโดยไม่รอความช่วยเหลือจากหน่วยงานราชการเพียงอย่างเดียวเหมือนแต่ก่อน เพราะจากการส่งเสริม ดูแล ตรวจสอบ และตรวจเยี่ยมที่ผ่านมา พบว่า เกษตรกรมีการวางแผนการผลิตที่ดีขึ้นกว่าแต่ก่อนมากขึ้นช่วงเวลาการผลิตของตนเองให้สามารถมีสินค้าหมุนเวียน ในตลาด มีกระบวนการผลิตและการจัดการที่เป็นระบบ รู้จักการใช้ปัจจัยการผลิต เช่น ปุ๋ยเคมี สารเคมีกำจัดศัตรูพืช ในปริมาณ และเวลาที่เหมาะสมด้วยความรับผิดชอบต่อตนเองและผู้บริโภค ส่งผลต่อดัชนีทุนการผลิตที่ลดลง สามารถปรับตัวกับการเปลี่ยนแปลงสิ่งต่างๆ ที่เกิดขึ้นรอบตัว ไม่ว่าจะเป็นสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลง สภาพภูมิอากาศ กลไกทางการตลาดจนสามารถสร้างรายได้ที่เพียงพอกับการดำรงชีวิตอย่างมั่นคง ที่ผ่านมาจากการตรวจเยี่ยมเกษตรกรทุกรายมีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น สามารถดูแลครอบครัวได้อย่างไม่ลำบาก เกษตรกรบางรายที่เคยมีปัญหาด้านสุขภาพมีสุขภาพที่ดีขึ้น รวมถึง เกษตรกรที่ผ่านการรับรองของจังหวัดสุพรรณบุรีไม่ได้หยุดการพัฒนาศักยภาพของตนเอง พัฒนาสินค้าเกษตร และพัฒนาช่องทางการจำหน่าย เพราะมีเกษตรกรหลายรายที่ต้องการขยายพื้นที่การดำเนินงาน หรือต้องการทำ

มาตรฐานเพิ่มเติมในสินค้าเกษตรชนิดอื่น ดังนั้น จึงเป็นคำตอบที่ดีว่า การดำเนินงานที่ผ่านมาของเกษตรกรประสบความสำเร็จอย่างมั่นคง พึ่งพาตนเองได้ และสร้างประโยชน์ให้กับเกษตรกรมากพอจนเกษตรกรแสดงความจำนงในการพัฒนาและดำเนินงานอย่างต่อเนื่อง”

(4) การเชื่อมโยงเครือข่ายของเกษตรกร จากการปรับเปลี่ยนมุมมองการทำงาน ของคณะกรรมการ/คณะทำงานที่มุ่งให้เกิดความสำเร็จที่แท้จริง ไม่ได้มุ่ง เป้าหมายที่ปริมาณการดำเนินงานให้สำเร็จกับกลุ่มเกษตรกรทั้งหมดที่ผ่านการ รับรองของจังหวัดสุพรรณบุรีคล้ายกับระยะแรก จึงได้นำหลักการทรงงานของ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว คือ การระเบิดจากข้างในมาใช้ ทำให้คณะทำงาน เริ่มต้นพัฒนาจากกลุ่มเกษตรกรกลุ่มเล็กที่มีความสนใจกระบวนการผลิตสินค้า เกษตรมีคุณภาพปลอดภัยเป็นพื้นฐานก่อน แล้วขยายตัวเชื่อมโยงจนเกิดเป็น เครือข่ายเกษตรกรที่ผ่านการรับรองมาตรฐานผู้ผลิตสินค้าปลอดภัยที่มีศักยภาพ ครอบคลุมทุกอำเภอของจังหวัดสุพรรณบุรี ไม่น้อยกว่า 30 กลุ่ม ทำให้เกษตรกร เกิดการแลกเปลี่ยน เรียนรู้ระหว่างกัน เกิดการช่วยเหลือดูแลกันตั้งแต่ กระบวนการผลิตจนถึงกระบวนการจัดจำหน่าย เช่น ชมรมเลี้ยงกุ้งคุณภาพของ จังหวัดสุพรรณบุรี กลุ่มผู้ผลิตข้าวปลอดภัยจังหวัดสุพรรณบุรี และกลุ่มวิสาหกิจ ชุมชนผู้ผลิตสินค้าเกษตรปลอดภัยของอำเภอต่างๆ ทั้งนี้ หน่วยงานราชการจะ สามารถเข้าไปพัฒนาและส่งเสริม ดูแล พัฒนาเกษตรกรให้ตรงกลุ่มเป้าหมายให้ เกิดความสำเร็จมากยิ่งขึ้น เห็นได้จากการให้สัมภาษณ์ของคุณเหมียว (นามสมมติ) ซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่เกษตรและสหกรณ์จังหวัดสุพรรณบุรีที่กล่าวว่า

“การที่สมาชิกของกลุ่มเกษตรกรมีการขยายผลของเกษตรกรเป็นทอดๆ มี การต่อยอดให้กับเกษตรกรด้วยตนเอง จากเดิมการดำเนินงานภายใต้โครงการ สนับสนุนแผนปฏิบัติงานเฝ้าระวังฯ ระยะแรกคณะกรรมการ/คณะทำงานพยายาม มุ่งเป้าหมายการดำเนินงานให้สำเร็จกับกลุ่มเกษตรกรทั้งหมดที่ผ่านการรับรองของ จังหวัดสุพรรณบุรี ซึ่งถือว่าเป็นกลุ่มที่กว้างมากในการดำเนินงานให้เกิด ความสำเร็จอย่างแท้จริง แต่การดำเนินงานระหว่างปีงบประมาณ พ.ศ. 2557-2558 คณะทำงานได้ปรับเปลี่ยนแนวคิดเพื่อให้เกิดความสำเร็จที่แท้จริง จึงได้นำ หลักการทรงงานของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว คือ การระเบิดจากข้างใน ที่ กล่าวว่า “ต้องสร้างความเข้มแข็งให้คนในชุมชนที่เราเข้าไปพัฒนาให้มีสภาพ พร้อมที่จะรับการพัฒนาเสียก่อน จึงค่อยออกมาสู่สังคมภายนอก มิใช่การนำความ

เจริญหรือบุคคลภายนอกเข้าไปหาชุมชน โดยที่ชุมชนยังไม่ทันได้มีโอกาสตั้งตัว” ด้วยการดำเนินงานกับกลุ่มเกษตรกรกลุ่มเล็กที่มีความสนใจในการพัฒนากระบวนการผลิตให้สินค้าเกษตรมีคุณภาพ ปลอดภัยเป็นพื้นฐานก่อน จากนั้นก็จะเริ่มขยายการส่งเสริม และพัฒนาไปสู่เกษตรกรกลุ่มอื่น เมื่อการพัฒนาเริ่มต้นที่เกษตรกรขนาดเล็ก แล้วค่อยขยายตัว คณะทำงานเป็นเพียงตัวเชื่อมให้กลุ่มเหล่านั้นมาพบเจอกัน แลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกันจนเกิดเป็นเครือข่ายเกษตรกรที่ผ่านการรับรองมาตรฐาน และเกษตรกรที่มีศักยภาพในการผลิตสินค้าเกษตรที่ปลอดภัยในที่สุด ซึ่งความสำเร็จดังกล่าวจะแสดงให้เห็นเป็นรูปธรรมเรื่อยๆ อย่างต่อเนื่องเมื่อจังหวัดสุพรรณบุรีมีกลุ่มเกษตรกรที่มีศักยภาพการผลิตในทุกอำเภอ และสามารถเชื่อมโยงตลาดกันได้หน่วยงานที่ดูแลรับผิดชอบจะเกิดการบูรณาการการทำงานร่วมกันทั้งหน่วยงานในสังกัดและนอกสังกัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์”

(5) การนำเกษตรเข้าสู่ตลาด คณะกรรมการ/คณะทำงานสามารถเชื่อมโยงแหล่งผลิตกับแหล่งจำหน่ายด้วยการจัดเวทีสัมมนาเชื่อมโยงผู้ผลิตกับสรรพสินค้าชั้นนำ Modern Trade การนำเกษตรกรผู้ผลิตสินค้าเกษตรปลอดภัยและผู้บริโภค หรือตัวแทนจำหน่ายมาพบกัน เพื่อนำเสนอผลผลิตของเกษตรกรให้กับร้านอาหาร โรงแรม รีสอร์ท และร้านค้าชั้นนำของจังหวัดสุพรรณบุรี เพื่อเพิ่มช่องทางการจำหน่ายให้กับเกษตรกรสร้างรายได้ให้กับเกษตรกรเพิ่มมากขึ้น และให้เกษตรกรและผู้บริโภคได้เรียนรู้และทราบความต้องการของผู้บริโภค เพื่อนำมาปรับกระบวนการผลิต การวางแผน การผลิต การพัฒนาคุณภาพสินค้าเกษตร เห็นได้จากการให้สัมภาษณ์ของนางสาวดุยฉวี รังษิลาสวัสดิ์ ซึ่งเป็นเกษตรกรและสหกรณ์จังหวัดสุพรรณบุรีที่กล่าวว่า

“ความสำเร็จของการดำเนินงานโครงการสนับสนุนแผนปฏิบัติงานฝ่ายระวังฯ ไม่ได้มีเพียงผลลัพธ์หรือผลผลิตของโครงการตามกิจกรรมหลักเท่านั้น แต่ตัวชี้วัดที่สำคัญอีกประการที่แสดงถึงความสำเร็จ คือ การนำเกษตรเข้าสู่ตลาดเพื่อสร้างรายได้ให้กับเกษตรกรผู้ผลิตสินค้าเกษตรปลอดภัย โดยการเชื่อมโยงแหล่งผลิตกับแหล่งจำหน่ายให้เกษตรกรผู้ผลิตสินค้าเกษตรปลอดภัยนำผลผลิตมาจำหน่ายที่ตลาดเกษตรกร (Farmer Market) กับสโลแกนที่ว่า “เกษตรกรตัวจริง ทุกสิ่งปลอดภัย” จำนวน 2 แห่ง ได้แก่ บั้ม ปตท.เลียงเมือง สามารถสร้างรายได้ให้กับเกษตรกรทั้งหมด 4,337,840 บาท (ตั้งแต่ 4 ตุลาคม พ.ศ.2557 ถึง 20

กันยายน พ.ศ.2558) และปีม ปตท.วัดป่าเลย์ไยก็สามารถสร้างรายได้ให้กับ เกษตรทั้งหมด 754,285 บาท (ตั้งแต่ 10 ธันวาคม พ.ศ.2557 ถึง 17 กันยายน พ.ศ. 2558) ซึ่งปัจจุบัน ได้ขยายผล การดำเนินงานอีกหนึ่งแห่ง คือ ศาลากลางจังหวัด สุพรรณบุรี”

(6) ความสุขใจของคณะทำงาน การที่คณะทำงานสามารถช่วยเหลือ ให้คำแนะนำ ดูแลเกษตรกรอย่างใกล้ชิด และการที่เกษตรกรของจังหวัดสุพรรณบุรีให้ ความสำคัญกับการขอรับรองมาตรฐานการผลิตสินค้าเกษตรปลอดภัยเพิ่มขึ้นทุก ปีงบประมาณ เกษตรกรรายเดิมแสดงความสนใจที่จะเพิ่มชนิดสินค้ารับรองให้กับ ตนเอง แสดงให้เห็นว่าการผลักดันของคณะทำงานประสบผลสำเร็จมากกว่า ทำงานเพื่อบรรลุเป้าหมายเท่านั้น นอกจากนี้ การเห็นรอยยิ้มของเกษตรกร สามารถพึ่งพาตนเองได้ คือความสุขใจที่คณะกรรมการ/คณะทำงานได้รับมีคุณค่า และเป็นกำลังใจในการขับเคลื่อนการดำเนินงานต่อไป เห็นได้จากการให้ สัมภาษณ์ของคุณปอง (นามสมมติ) ซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่สำนักงานเกษตรจังหวัด สุพรรณบุรีที่กล่าวว่า

“ความสำเร็จที่คณะทำงานทุกคนมีความรู้สึกร่วมกัน คือ ความสำเร็จที่เกิด จากความสุขใจของคณะทำงานที่ได้เข้าไปช่วยเหลือ ให้คำแนะนำ ดูแลเกษตรกร อย่างใกล้ชิด ไม่ให้เกษตรกรต้องแบกรับกับความเลี่ยง และปัญหาเพียงลำพัง รวมถึง ความสุขที่ได้เห็นเกษตรกรจังหวัดสุพรรณบุรีเข้าใจ และให้ความสำคัญ กับการพัฒนาคุณภาพของสินค้าเกษตร โดยที่เจ้าหน้าที่ไม่ต้องบังคับ หรือร้อง ขอให้เกษตรกรดำเนินงาน จนปัจจุบันสามารถขยายจำนวนเกษตรกรของจังหวัด สุพรรณบุรีที่เข้าร่วมการรับรองมาตรฐาน GAP เพิ่มขึ้น เกษตรกรรายเดิมก็แสดง ความสนใจที่จะเพิ่มชนิดสินค้ารับรองให้กับตนเอง แสดงให้เห็นว่าการผลักดัน ของคณะทำงานประสบผลสำเร็จมากกว่าทำงานเพื่อบรรลุเป้าหมายเท่านั้น ซึ่งนำ หล่อเลี้ยงใจเหล่านี้จะเป็นกำลังใจที่ดีที่จะทำให้คณะทำงานขับเคลื่อนการ ดำเนินงานต่อไปอย่างมีความสุข และสนุกกับ การทำงาน มากกว่าการทำงาน เพียงแค่แบกรับกับคำว่าหน้าที่ที่ต้องทำเท่านั้น”

สำหรับจุดอ่อน อุปสรรค และข้อจำกัดของการดำเนินงาน โครงการสนับสนุนแผนปฏิบัติงานเฝ้าระวังและควบคุมมาตรฐานสินค้าเกษตรในระดับจังหวัดสุพรรณบุรี ระหว่างปีงบประมาณ พ.ศ. 2557-2558 ที่ผู้วิจัยได้ศึกษาจากการสัมภาษณ์พบว่า ข้อจำกัด และอุปสรรคที่เกิดจากการดำเนินงาน ประกอบด้วย

1) จุดอ่อน คือ

(1) ภาระงานของเจ้าหน้าที่ด้วยการะงานที่ต้องรับผิดชอบของคณะทำงานแต่ละคนทำให้เวลาที่ก็จะร่วมกันดำเนินงานดำเนินงานตามกิจกรรมหลัก 4 กิจกรรมของโครงการสนับสนุนแผนปฏิบัติงานเฝ้าระวังและควบคุมมาตรฐานสินค้าเกษตรในระดับจังหวัดสุพรรณบุรี ซึ่งต้องใช้เวลาประสานอย่างน้อย 3-4 ครั้ง จึงจะมีเวลาที่ตรงกันในการดำเนินงาน ทั้งนี้ อาจจะทำให้ผู้ประสานงาน และผู้รวบรวมข้อมูลผลการดำเนินงานในแต่ละกิจกรรมภายใต้ขอบเขตของเวลาที่กำหนดต้องทำงานหนักขึ้น เพื่อจัดส่งต่อให้สำนักงานมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติ (มกอช.) เห็นได้จากการให้สัมภาษณ์ของนางสาวศุภฎี รังสีพลลา สวัสดิ์ ซึ่งเป็นเกษตรและสหกรณ์จังหวัดสุพรรณบุรีที่กล่าวว่า

“เนื่องด้วยหน่วยงานส่วนภูมิภาคต้องทำงานตามนโยบาย และข้อสั่งการของกระทรวงฯ โดยในแต่ละปีงบประมาณจะมีโครงการใหม่ที่เกิดขึ้น รวมถึงโครงการเดิมที่ต้องรับผิดชอบควบคู่กันของแต่ละหน่วยงาน ทำให้คณะทำงานจะต้องปฏิบัติงานตามหน้าที่หลักของแต่ละหน่วยงานก่อน ทั้งนี้ อาจทำให้เวลาการดำเนินงานของคณะทำงานที่จะร่วมกันดำเนินงานตามกิจกรรมค่อนข้างไม่ตรงกัน จึงทำให้โครงการสนับสนุนแผนปฏิบัติงานเฝ้าระวังฯ มักจะเป็นโครงการที่ถูกละทิ้งไว้ก่อน ต้องอาศัยการประสานงานสม่ำเสมอ จึงจะมีเวลาที่ตรงกันในการดำเนินงาน”

(2) ความรู้ด้านเทคนิคที่ไม่เท่ากันของคณะทำงาน เนื่องจากแต่ละสาขามีเทคนิคที่แตกต่างกัน ซึ่งเป็นเรื่องที่เป็นที่คณะทำงานทุกคนจะต้องมีความรู้ที่ครอบคลุมทุกด้านของการส่งเสริม ทั้งด้านพืช ด้านประมง และด้านปศุสัตว์ เมื่อเวลาคณะทำงานลงพื้นที่ตรวจติดตามจะได้กระชับ รวดเร็ว ถูกต้อง ครบถ้วนตามประเด็นการตรวจติดตาม คณะทำงานทุกคนจะต้องสามารถให้ความรู้และตอบข้อซักถามกับเกษตรกรได้อย่างชัดเจนและครบถ้วน เห็นได้จากการให้

สัมภาษณ์ของคุณประชิด (นามสมมติ) ซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่สำนักงานประมงจังหวัด สุพรรณบุรีที่กล่าวว่า

“คณะทำงานมีความรู้ด้านเทคนิคที่ไม่เท่ากัน เพราะแต่ละสาขามีเทคนิคที่แตกต่างกัน เช่น ด้านพืชจะมีรายละเอียดในส่วนของโรคพืช และโรคแมลง ด้านประมงอาจจะมีรายละเอียดเรื่องของการควบคุมปริมาณน้ำเค็ม และการจัดการสิ่งแวดล้อม ส่วนด้านปศุสัตว์อาจจะมีเทคนิคด้านระบบ โรคติดต่อต่างๆ ซึ่งเป็นเรื่องที่ต้องจำเป็นที่คณะทำงานต้องมีความรู้ครอบคลุมทุกด้านเป็นพื้นฐานของคณะทำงานทุกคน เมื่อเวลาลงพื้นที่ที่ตรวจติดตามจะได้กระชับ รวดเร็ว ถูกต้อง คณะทำงานทุกคนต้องสามารถให้ความรู้และตอบข้อซักถามกับเกษตรกรได้ หากคณะทำงานหรือเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานไม่สามารถตอบข้อซักถาม หรือขาดข้อแนะนำที่ดีให้กับเกษตรกรให้กับเกษตรกรได้ จะทำให้เกษตรกรขาดความเชื่อมั่นในตัวเจ้าหน้าที่ รวมถึงทักษะด้านการตรวจสอบตรวจสอบสารเคมีตกค้างในพืชผักผลไม้ที่ผ่านการรับรอง และมีเครื่องหมาย Q รับรองด้วยชุดอุปกรณ์ Test Kit คณะทำงานไม่ได้มีทักษะ และความชำนาญตามกิจกรรมนี้โดยตรง แต่อาศัยจากการนำความรู้ที่ได้รับจากการอบรมมาดำเนินงานเท่านั้น จึงอาจจะทำให้ข้อผิดพลาดทางด้านเทคนิค หากมีการผิดพลาดบ่อยจะไม่เป็นผลดีกับคณะทำงาน เพราะระดับความเชื่อมั่นของผู้บริโภคต่อชุดอุปกรณ์และต่อตัวอาจจะลดลงตามไปด้วย”

(3) การเปลี่ยนแปลงคณะทำงาน หรือผู้รับผิดชอบ การเปลี่ยนแปลงส่งผลต่อการดำเนินงานที่ต่อเนื่อง เพราะผู้ที่มารับหน้าที่ยังขาดประสบการณ์ เมื่อเวลาลงพื้นที่ตรวจเยี่ยมเกษตรกร เจ้าหน้าที่ยังขาดทักษะ ความรู้ และความเข้าใจในตัวเกษตรกรและขาดความเข้าใจในการดำเนินงานภายใต้โครงการ ทำให้ไม่สามารถให้ข้อมูลกับเกษตรกรให้ชัดเจน เข้าใจง่าย และตรงประเด็น เห็นได้จากการให้สัมภาษณ์ของคุณหนูนา (นามสมมติ) ซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่ศูนย์วิจัยพืชไร่น้ำที่กล่าวว่า

“การเปลี่ยนแปลงคณะทำงาน หรือผู้รับผิดชอบ ส่งผลต่อการปฏิบัติงานที่ต่อเนื่อง เพราะเจ้าหน้าที่ที่เข้ามารับภารกิจแทนยังขาดความรู้ ทักษะประสบการณ์ ความเข้าใจในตัวเกษตรกร ขาดความเข้าใจในการดำเนินงานภายใต้โครงการ สนับสนุนแผนปฏิบัติงานเผื่อระวังๆ ต้องเรียนรู้ใหม่ทั้งหมด ทำให้ไม่สามารถให้

ข้อมูลกับเกษตรกรให้ชัดเจน เข้าใจง่าย และตรงประเด็น ซึ่งอาจทำให้เกษตรกรเข้าใจคาดเคลื่อน และทำให้การทำงานล่าช้ามากขึ้น และอาจเกิดข้อผิดพลาดได้ง่าย”

(4) เงื่อนไขของระยะเวลา เนื่องจากการวางแผนการตรวจติดตามเฝ้าระวังมาตรฐานระบบการผลิตสินค้าเกษตรระดับแปลงเพาะปลูก/ฟาร์มเพาะเลี้ยง และสถานที่เกิดขึ้นประกอบการแปรรูปภายในจังหวัดสุพรรณบุรีและการลงพื้นที่สุ่มเก็บตัวอย่างเพื่อตรวจหาสารพิษตกค้างของคณะทำงานไม่สอดคล้องกับช่วงที่เกษตรกรทำการผลิต ซึ่งอาจจะอยู่ในช่วงพักแปลง คณะทำงานจึงไม่สามารถตรวจสอบผลผลิตได้ เห็นได้จากการให้สัมภาษณ์ของคุณหม่อม (นามสมมติ) ซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดสุพรรณบุรี

“การวางแผนการตรวจติดตามเฝ้าระวังมาตรฐานระบบการผลิตสินค้าเกษตรระดับแปลงเพาะปลูก/ฟาร์มเพาะเลี้ยง สถานที่ประกอบการแปรรูปภายในจังหวัดสุพรรณบุรี และการลงพื้นที่สุ่มเก็บตัวอย่างเพื่อตรวจหาสารพิษตกค้างของคณะทำงาน ไม่สอดคล้องกับช่วงที่เกษตรกรทำการผลิต ซึ่งอาจจะอยู่ในช่วงพักแปลงการปลูกผักผลไม้ การพักบ่อเลี้ยงกุ้ง คณะทำงานจึงไม่สามารถตรวจสอบผลผลิตได้ รวมถึง กรณีของด้านปศุสัตว์ที่อาจจะวางแผนการตรวจในช่วงที่เกิดการระบาดของโรคระบาด อาจทำให้คณะทำงานไม่สามารถเข้าไปตรวจบริเวณโรงเรือน หรืออาจไม่ได้รับอนุญาตเข้าตรวจจากเกษตรกรผู้เลี้ยงได้”

2) ข้อจำกัดและอุปสรรค

(1) นโยบายของส่วนกลางที่ขาดการประสานงานและการบูรณาการการทำงานของแต่ละกรมในสังกัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ จะมีข้อสั่งการที่แตกต่างกันของแต่ละกรม จึงทำให้เกิดการทำงานที่ซ้ำซ้อน เห็นได้จากการให้สัมภาษณ์ของคุณปอง (นามสมมติ) ซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่สำนักงานเกษตรจังหวัดสุพรรณบุรีที่กล่าวว่า

“การดำเนินที่ขาดประสิทธิภาพและประสิทธิผล การขาดความเชื่อมโยงและบูรณาการการทำงานร่วมกันระหว่างหน่วยงานภายใต้สังกัดฯ ให้เป็นไปในทิศทางเดียวกัน ส่วนมากปัญหาเกิดจากระดับผู้บริหารส่วนกลางที่ขาดการประสานงาน ไม่ชัดเจนในข้อสั่งการ ทำให้แต่ละหน่วยงานในพื้นที่จะยึดของสั่งการของกรมที่ตนเองกักเท่านั้น และเมื่อไม่มีข้อสั่งการที่ชัดเจนหน่วยงาน

ภายใต้สังกัดกรมก็จะยังไม่ดำเนินการ เพื่อป้องกันผลกระทบที่จะเกิดขึ้น และ
ไม่ได้รับงบประมาณสนับสนุนให้เกิดการดำเนินงาน ส่งผลให้การดำเนินงาน
ล่าช้า ไม่เกิดการบูรณาการการทำงานร่วมกันให้สำเร็จตามเป้าหมาย”

(2) **หลักเกณฑ์และระเบียบของ ASEAN GAP** การขยายผลทางการค้าของ
ประเทศไทย และการที่ประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมอาเซียน หรือ AEC จะทำให้
การยกระดับมาตรฐานสินค้าเกษตรจะเข้ามามีบทบาทมากยิ่งขึ้น เนื่องจาก
ประเทศต่างๆ ในประชาคมอาเซียนมีการผลิตสินค้าเกษตรที่ใกล้เคียงกับประเทศ
ไทย ทำให้นโยบายเกี่ยวกับมาตรฐานสินค้าเกษตร การพัฒนาขีดความสามารถใน
การผลิต การจัดการสินค้าเกษตร และความมั่นคงทางอาหาร การพัฒนาคุณภาพ
ชีวิตเกษตรกร และการพัฒนาทรัพยากรการเกษตรอย่างมีประสิทธิภาพจะมีความ
สำคัญและเข้ามามีบทบาทและการขับเคลื่อนการดำเนินงานที่มากขึ้น ด้วย
ข้อจำกัดที่มีความละเอียดมากขึ้น เกษตรกรอาจจะมองว่าเป็นเรื่องไกลตัวและ
ยุ่งยากจึงไม่คิดที่จะปรับเปลี่ยนกระบวนการผลิต หรืออาจมีเกษตรกรที่ออกจาก
ระบบการรับรองได้ เห็นได้จากการให้สัมภาษณ์ของคุณเหมียว (นามสมมติ) ซึ่ง
เป็นเจ้าหน้าที่สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดสุพรรณบุรีที่กล่าวว่า

“ASEAN GAP เป็นมาตรฐานการผลิตสำหรับผักผลไม้สดในภูมิภาคที่
กำหนดขึ้น โดยพัฒนามาจากมาตรฐาน GAP ของประเทศสมาชิก ได้แก่
Malaysia Philippines Singapore Thai กำหนดขึ้นเพื่อครอบคลุมการควบคุม
มาตรฐาน การผลิต การเก็บเกี่ยว การปฏิบัติหลังการเก็บเกี่ยวในระดับฟาร์มหรือ
สถานที่สำหรับจัดการเก็บเกี่ยวของประเทศสมาชิกในอาเซียนให้ดำเนินการอย่าง
เข้มงวดมากขึ้น เมื่อเปรียบเทียบกับมาตรฐานของประเทศไทยกับ ASEAN GAP
จะแตกต่างเรื่องการจัดการสิ่งแวดล้อม ประเทศไทยเป็นประเทศที่จำหน่ายสินค้า
จึงจะเน้นเรื่องคุณภาพสินค้ามากกว่า รองลงมาคือ ด้านความปลอดภัย สังคม และ
การจัดการสิ่งแวดล้อม อาจส่งผลให้เกษตรกรที่ไม่ได้ผลิตในปริมาณที่มากคิดว่ามี
กระบวนการที่ยุ่งยากในการดำเนินงาน เช่นการบันทึกที่เป็นขั้นตอนที่น่ากังวล
และเป็นห่วงมากที่สุด เนื่องจากข้อจำกัดด้านความรู้ ด้านเวลาอาจทำให้เกษตรกร
คิดว่าไม่สามารถทำได้จึงทำให้เลือกออกจากระบบ”

(3) **ทัศนคติและจิตใจของเกษตรกร** เมื่อเกษตรกรตั้งค่านี้ออกันการส่งเสริมเกษตรกรมองไม่เห็นถึงความสำคัญ และประโยชน์ที่เกษตรกรจะได้รับจากการดำเนินงาน การขาดความรู้ การไม่เข้าใจตัวระบบการรับรองมาตรฐาน และกระบวนการผลิตตามหลักการปฏิบัติทางการเกษตรที่ดี (GAP) และการขาดความเชื่อมั่นในตัวเจ้าหน้าที่ รวมถึง การที่เกษตรกรมองว่าเป็นการดำเนินงานที่ย่างยาก เสียเวลาการทำงานของเกษตรกร การผลักดันและส่งเสริมให้เกษตรกรก้าวผ่านไปอีกระดับ เช่น การรวมกลุ่มผลิตก็จะดำเนินการได้ยาก เห็นได้จากการให้สัมภาษณ์ของคุณปอง (นามสมมติ) ซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่สำนักงานเกษตรจังหวัดสุพรรณบุรีที่กล่าวว่า

“จากการเข้าไปส่งเสริมในช่วงแรกมีเกษตรกรจำนวนไม่น้อยที่ปฏิเสธการส่งเสริมแทบทุกอย่าง บ่อยครั้งที่มักพบกับคำถามย้อนกลับจากผู้ผลิต หรือเกษตรกรที่ว่า หากดำเนินการตามกระบวนการผลิตสินค้าเกษตรปลอดภัย สินค้ามีมาตรฐานรับรอง จะมีตลาดรองรับให้หรือไม่ ผลตอบแทนที่เกษตรกรจะได้รับคุ้มค่าเพียงใด และ หากเกษตรกรผลิตสินค้าเกษตรตามกระบวนการผลิตตามหลักการปฏิบัติทางการเกษตรที่ดี (GAP) แล้วไม่ได้กำไรหรือเสี่ยงต่อการขาดทุน เจ้าหน้าที่จะบริหารความเสี่ยงนี้อย่างไร และใครจะเป็นผู้รับผิดชอบหากเกิดปัญหาขึ้น คำถามที่สะท้อนกลับเหล่านั้นทำให้ทิศทางและแผนการดำเนินงานที่จะดำเนินงานค่อนข้างชะงัก เพราะเมื่อเกษตรกรไม่มีความเชื่อในสิ่งที่จะทำ ไม่มีความเชื่อในตัวเอง ไม่มีความเชื่อในความรู้และความสามารถของเจ้าหน้าที่ก็อย่าไปฝืนความรู้สึก เพราะนอกเสียจากจะไม่สำเร็จจะเป็นการบั่นทอนกำลังใจ ซึ่งต้องใช้เวลาที่จะเป็นข้อพิสูจน์ที่ดีที่สุด”

(4) **แรงจูงใจจากราคาตลาด** เมื่อสินค้าบางชนิดปรับตัวสูงขึ้นตามกลไกของตลาด และมีแนวโน้มที่จะปรับสูงขึ้นในอนาคต อาจจะเป็นสิ่งที่จูงใจให้กับเกษตรกรที่จิตใจไม่หนักแน่นให้กับกระบวนการผลิตที่ดีและเหมาะสม GAP และผลิตสินค้าเกษตรปลอดภัย เกษตรกรออกจากระบบไปในที่สุด เพราะต้องการรีบผลิตในปริมาณที่มากเพื่อให้ทันราคาที่สูง เห็นได้จากการให้สัมภาษณ์ของคุณหนุนา (นามสมมติ) ซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่ศูนย์วิจัยพืชไร่ว่า

“แรงจูงใจจากราคาตลาด คือ สิ่งแวดล้อมที่น่ากังวลสำหรับเกษตรกรที่ผวนาการรับรองที่ใจยังไม่หนักแน่นต่อการทำผลิตสินค้าเกษตรปลอดภัย เพราะเมื่อใด

ที่กลไกทางการตลาดทำงาน สินค้าบางชนิดปรับตัวสูงขึ้นตามกลไกของตลาด และมีแนวโน้มที่จะปรับตัวสูงขึ้นในอนาคต อาจจะเป็นสิ่งที่จูงใจที่ทำให้กับเกษตรกรกลุ่มดังกล่าวมีความอยากได้ อยากมี และออกจากระบบไปในที่สุด เพราะต้องการรีบออกจากระบบเพื่อไปสู่วิถีเคมี เพื่อให้ได้ผลผลิตในปริมาณที่มากเพื่อให้ทันราคาที่สูง”

(4) เป้าหมายการสุ่มตรวจติดตาม การสุ่มตรวจติดตาม เฝ้าระวังตามโครงการสนับสนุนแผนปฏิบัติงานเฝ้าระวังที่กำหนดตามแผนปฏิบัติงานเฝ้าระวังและควบคุมมาตรฐานสินค้าเกษตรมีเป้าหมายมีการดำเนินงานที่น้อยเกินไป เพราะเมื่อปริมาณการสุ่มตรวจมีจำนวนน้อย คณะทำงานไม่สามารถตรวจสอบการดำเนินงานได้ทุกพื้นที่อาจทำให้เกษตรกรบางรายที่ไม่ได้รับการตรวจ อาจละเลย และเพิกเฉยการดำเนินงานตามข้อกำหนดของมาตรฐานระบบการผลิตทางการเกษตรที่ดี (GAP) เห็นได้จากการให้สัมภาษณ์ของคุณประชิด (นามสมมติ) ซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่สำนักงานประมงจังหวัดสุพรรณบุรีที่กล่าวว่า

“เป้าหมายการตรวจตามโครงการสนับสนุนแผนปฏิบัติงานเฝ้าระวังด้านประมงที่กำหนดตามแผนปฏิบัติงานเฝ้าระวังและควบคุมมาตรฐานสินค้าเกษตรระดับจังหวัดสุพรรณบุรี ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2557-2558 มีจำนวนน้อยเกินไป กำหนดไว้เพียง 10 ฟาร์ม/ปีงบประมาณ เท่านั้น ควรจะมีการกำหนดประมาณ 10% จากเกษตรกรที่ผ่านการรับรองด้านประมง ซึ่งหมายรวมถึงด้านอื่นๆ ด้วย เพราะจำนวนที่คณะทำงานเข้าตรวจติดตามยังมีจำนวนน้อยเมื่อเทียบกับจำนวนเกษตรกรที่ผ่านการรับรองทั้งจังหวัด การที่ไม่สามารถตรวจการดำเนินงานได้มากเท่าที่ควรจะเป็นเกษตรกรบางรายที่อาจละเลย และเพิกเฉยการดำเนินงานตามข้อกำหนด ทั้งนี้ อาจเกิดจากข้อจำกัดด้านงบประมาณที่ได้รับการสนับสนุนจากสำนักงานมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหาร (มกอช.)”

3. ทักษะและมุมมองของเกษตรกรต่อการกำหนดมาตรฐานสินค้าเกษตรการรับรองมาตรฐานระบบการผลิตทางการเกษตรที่ดี (GAP) และการส่งเสริมของโครงการสนับสนุนแผนปฏิบัติงานเฝ้าระวังและควบคุมมาตรฐานสินค้าเกษตรจังหวัดสุพรรณบุรีปรากฏผลจากการศึกษา ดังต่อไปนี้

ผู้วิจัยได้ได้ศึกษาข้อมูลจากการสัมภาษณ์ กลุ่มเกษตรกรผู้ผลิตโดยทั่วไปที่มีกระบวนการผลิตสินค้าเกษตรตามระบบการผลิตที่ยังไม่ผ่านการตรวจรับรอง การปฏิบัติทางการเกษตรที่ดีและเหมาะสม (GAP) จำนวน 10 ราย ครอบคลุมทั้ง 3 ด้าน คือ ด้านพืช ด้านประมง และด้านปศุสัตว์ เกี่ยวกับทัศนคติ และมุมมองของเกษตรกรผู้ผลิตโดยทั่วไปที่มีต่อการกำหนดมาตรฐานสินค้าเกษตรการรับรองมาตรฐานระบบการผลิตทางการเกษตรที่ดี (GAP) และการส่งเสริมของโครงการสนับสนุนแผนปฏิบัติงานเฝ้าระวังและควบคุมมาตรฐานสินค้าเกษตรจังหวัดสุพรรณบุรี พบว่า

- 1) ผู้ผลิตโดยทั่วไปที่มีกระบวนการผลิตสินค้าเกษตรตามระบบการผลิตที่ยังไม่ผ่านการตรวจรับรองการปฏิบัติทางการเกษตรที่ดีและเหมาะสม (GAP) จำนวน 8 ราย คิดเป็นร้อยละ 80 ของเกษตรกรกลุ่มดังกล่าวเห็นด้วย ที่รัฐบาลไทยพยายามผลักดันการสร้างมาตรฐาน และการยกระดับมาตรฐานสินค้าเกษตร เพราะจะสามารถสร้างการยอมรับจากผู้บริโภคทั้งภายในประเทศและต่างประเทศไม่ว่าจะเป็นด้านพืช ด้านประมง และด้านปศุสัตว์ ซึ่งปัจจุบันผู้บริโภคให้ความสนใจกับสินค้าที่มีความปลอดภัย ปลอดภัยจากพิษตกค้างจากสารเคมีเพิ่มมากขึ้นอย่างต่อเนื่อง เห็นได้จากการให้สัมภาษณ์ของคุณแมว (นามสมมติ) ซึ่งเป็นเกษตรกรผู้เลี้ยงแพะเนื้อ อำเภออุทุมพรพิสัยว่า

“รัฐบาลต้องให้ความสำคัญ และส่งเสริมให้เกษตรกรเห็นถึงความสำคัญ เพราะการมีโอกาสส่งออกเนื้อแพะไปยังตลาดต่างประเทศ ทำให้ทราบว่าทุกประเทศให้ความสำคัญกับมาตรฐานสินค้าและคุณภาพความปลอดภัยมากเป็นพิเศษ เมื่อเปรียบเทียบกับตลาดภายในประเทศ เพราะฉะนั้นหากเกษตรกรจะส่งออกสินค้าเกษตรทุกประเภทไปยังตลาดต่างประเทศจะต้องมีสินค้าที่มีมาตรฐานและการรับรองถึงจะสามารถสร้างความเชื่อมั่นให้กับลูกค้า หากรัฐบาลส่งเสริม ผลักดันให้เกิดผลสำเร็จจะทำให้เกษตรกรให้ความสำคัญกับกระบวนการผลิตตั้งแต่เริ่มต้นและดำเนินการอย่างต่อเนื่อง เชื่อว่าผู้บริโภคภายในประเทศก็จะได้บริโภคสินค้าที่มีมาตรฐานและมีคุณภาพเช่นเดียวกัน ซึ่งขณะนี้ได้เริ่มเลี้ยงแพะเนื้อตามหลักเกณฑ์ฟาร์มแพะปลอดโรคพิษเชื้อโรค หรือ โรคแท้งติดต่อเท่านั้น และอนาคตเกษตรกรจะพัฒนากระบวนการผลิตแพะเนื้อตามระบบ

การผลิตทางการเกษตรที่ดี (GAP) ด้านปศุสัตว์ ที่หน่วยงานในสังกัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัดสุพรรณบุรีพยายามส่งเสริมให้ดำเนินการ”

ส่วนเกษตรกรผู้ผลิตโดยทั่วไปที่มีกระบวนการผลิตสินค้าเกษตรตามระบบการผลิตที่ยังไม่ผ่านการตรวจรับรองการปฏิบัติทางการเกษตรที่ดีและเหมาะสม (GAP) จำนวน 2 ราย คิดเป็นร้อยละ 20 ของเกษตรกรกลุ่มดังกล่าวไม่เห็นด้วยต่อการดำเนินงานสร้างมาตรฐานและการยกระดับมาตรฐานสินค้าเกษตรของรัฐบาล เนื่องมาจากการขาดความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับมาตรฐานสินค้า การขาดโอกาสการถ่ายทอดความรู้ ประสบการณ์ ขั้นตอนการดำเนินงานและข้อดีข้อเสียของการผลิตทางการเกษตรที่ดี (GAP) ประโยชน์ที่เกษตรกรจะได้รับ เห็นได้จากการให้สัมภาษณ์ของคุณศักดิ์ (นามสมมติ) ซึ่งเป็นเกษตรกรผู้ไร้อ้อย อำเภอสองพี่น้อง ที่กล่าวว่า

“ก่อนที่รัฐบาล หรือหน่วยงานราชการจะผลักดันการสร้างมาตรฐานและการยกระดับมาตรฐานสินค้าเกษตร ขอให้รัฐบาล หรือหน่วยงานราชการช่วยเหลือปากท้องของเกษตรกรให้มั่นคงก่อนแล้วค่อยดำเนินการพัฒนามาตรฐานสินค้าเกษตร เพราะเกษตรกรไม่มีความรู้ เพียงแค่จะทำไร้อ้อยให้ได้ผลผลิตเพิ่มขึ้น และตรงกับ ความต้องการของโรงงานน้ำตาลก็ยากเกินความสามารถที่เกษตรกรจะทำได้แล้ว ประกอบกับปัจจัยแวดล้อมต่างๆ เช่น สภาพอากาศ ปริมาณน้ำ ราคาปัจจัยการผลิตไม่เอื้ออำนวยในการทำการเกษตรไม่ว่ารูปแบบใดก็ตาม ซึ่งก็ไม่ทราบอีกว่าการรับรองมาตรฐานระบบการผลิตทางการเกษตรที่ดี (GAP) ที่เจ้าหน้าที่พยายามส่งเสริมกันนั้น มีกระบวนการที่ยังยากเพียงไหนจึงไม่เห็นความสำคัญที่จะต้องทำหรือดำเนินการใดๆ”

2) สำหรับทัศนคติของเกษตรกรต่อการผลักดันการยกระดับมาตรฐานสินค้าเกษตรภายในจังหวัดสุพรรณบุรีของหน่วยงานสังกัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัดสุพรรณบุรีของผู้ผลิตโดยทั่วไปที่มีกระบวนการผลิตสินค้าเกษตรตามระบบการผลิตที่ยังไม่ผ่านการตรวจรับรองการปฏิบัติทางการเกษตรที่ดีและเหมาะสม (GAP) จำนวน 8 ราย คิดเป็นร้อยละ 80 เห็นว่าเป็นการส่งเสริมที่ดีเพราะจะทำให้สินค้า

ที่ผลิตภายในจังหวัดสุพรรณบุรีมีความปลอดภัยจากสารเคมี และ สารพิษ เมื่อผู้บริโภคซื้อสินค้าไปก็มั่นใจในความปลอดภัยต่อร่างกาย เกษตรกรก็จะปลอดภัยจากสารเคมีที่ฉีดพ่นสินค้า มีรายได้เพิ่มมากขึ้น และเป็นที่ยอมรับแก่ผู้บริโภคซึ่งมีเกษตรกรร้อยละ 37.5 ของเกษตรกร ที่มีทัศนคติที่ดีต่อการการผลักดันการยกระดับมาตรฐานสินค้าเกษตร ภายในจังหวัดสุพรรณบุรี พร้อมสำหรับการเปลี่ยนแปลงและได้เริ่ม ดำเนินการเปลี่ยนแปลงแล้ว คือ เกษตรกรผู้ปลูกข้าว เกษตรกรผู้เลี้ยง ปลาชุก และเกษตรกรผู้เลี้ยงแพะ เนื่องจากเห็นถึงความสำเร็จที่จะ เกิดขึ้น ทั้งทางด้านรายได้ สุขภาพที่ดี และความยั่งยืนของการ ประกอบอาชีพ เห็นได้จากการให้สัมภาษณ์ของคุณเกียรติ (นาม สมมติ) ซึ่งเป็นเกษตรกรผู้เลี้ยงปลาชุก อำเภอคอนเญ็คย์ ที่กล่าวว่า

“การที่หน่วยงานราชการในจังหวัดสุพรรณบุรีพยายามผลักดันการ ยกระดับมาตรฐานสินค้าเกษตรภายในจังหวัดสุพรรณบุรี เพื่อให้มีสินค้า เกษตรที่ปลอดภัยในจังหวัดสุพรรณบุรีมีจำนวนมากขึ้น และเป็นแหล่ง ผลิตสินค้าเกษตรปลอดภัยที่สำคัญของประเทศ เห็นว่าเป็นสิ่งที่ดีมาก หาก สามารถทำได้เกษตรกรของจังหวัดสุพรรณบุรีจะเป็นเกษตรกรที่มีคุณภาพ มีความรู้ และมีความเป็นมืออาชีพในการประกอบทางการเกษตร ซึ่งขณะนี้ได้เริ่มดำเนินการสมัครการรับรองการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำที่ดี (GAP) ด้านประมง เนื่องจากสำนักงานประมงจังหวัดสุพรรณบุรี และ หน่วยงานในสังกัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ได้มาให้ความรู้พยายาม ส่งเสริมให้ดำเนินงาน เพื่อเป้าหมายตลาดปลาชุกในอนาคตที่จะกว้างมาก ขึ้น โดยก่อนหน้านี้ที่ยังไม่สนใจการรับรองมาตรฐาน เพราะเกรงว่า กระบวนการจะยุ่งยาก จะทำไม่ได้ ประกอบกับช่วงที่ผ่านมาต่อเนื่องมา จนถึงปัจจุบันราคาขายปลาชุกสามารถสร้างรายได้เป็นอย่างดีจึงไม่เห็น ความสำคัญที่ต้องทำแต่เมื่อพิจารณากระบวนการถึงข้อดี ข้อเสีย หรือ แม้กระทั่งข้อจำกัดของตนเอง การดำเนินงานภายใต้กระบวนการ GAP ไม่ได้เปลี่ยนแปลงไปจากการผลิตแบบเดิมที่ทำอยู่ เพียงแต่อาจจะมีการ จัดระบบต่างๆ ให้เป็นระบบมากขึ้นเท่านั้น และเมื่อมองถึงความก้าวหน้า ในอนาคตตลาดไม่ว่าภายในประเทศหรือต่างประเทศคงต้องการรับรอง

มาตรฐานความปลอดภัย ดังนั้น จึงเริ่มศึกษาอย่างจริงจังและกำลังจะสมัคร
เข้ารับการรับรองมาตรฐานการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำที่ดี (GAP) ของกรม
ประมง”

ส่วนเกษตรกรร้อยละ 62.5 ของเกษตรกรที่มีทัศนคติที่ดีต่อการ
ผลักดันการยกระดับมาตรฐานสินค้าเกษตรภายในจังหวัดสุพรรณบุรีของ
หน่วยงานสังกัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัดสุพรรณบุรี ยังไม่
สามารถปรับเปลี่ยนได้ เนื่องจากมีข้อจำกัดที่แตกต่างกันของเกษตรกรแต่ละราย ประกอบด้วย การขาดคนแบบ ปัญหาด้านสุขภาพ ข้อจำกัดด้านอายุ
รายได้ที่ลดลงจากการปรับเปลี่ยน เห็นได้จากการให้สัมภาษณ์ของคุณ
ขวัญเมือง (นามสมมติ) ซึ่งเป็นเกษตรกรผู้เลี้ยงเป็ดไข่ อำเภอบางปลาม้า
ที่กล่าวว่า

“การที่หน่วยงานราชการในจังหวัดสุพรรณบุรีพยายามผลักดัน
การยกระดับมาตรฐานสินค้าเกษตรภายในจังหวัดสุพรรณบุรี เป็นสิ่งที่ดีที่
ควรปฏิบัติ เพื่อการยกระดับมาตรฐานสินค้าเกษตรให้ได้รับการยอมรับ
จากผู้บริโภค ซึ่งปัจจุบันผู้บริโภคให้ความสนใจกับสินค้าที่มีความ
ปลอดภัยปลอดภัยพิชิตค้ำจากสารเคมีเพิ่มมากขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดย
ได้รับทราบข้อมูลจากสื่อมาโดยตลอดเช่นกัน แต่ยังไม่ได้ออกมารับการ
ถ่ายทอดความรู้ ประสบการณ์ ขั้นตอนการดำเนินงานและข้อดี-ข้อเสียของ
การผลิตทางการเกษตรที่ดี (GAP) จากหน่วยงานที่รับผิดชอบ หรือผู้รู้
ขณะเดียวกันยังไม่สามารถปฏิบัติได้ เนื่องจากมีข้อจำกัดด้านอายุที่มาก
แล้ว และไม่มีผู้สืบทอดการเลี้ยงเป็ดไข่ จึงไม่อยากจะปรับเปลี่ยน เพราะจะ
เป็นการเพิ่มภาระให้กับตนเอง”

สำหรับทัศนคติของเกษตรกรต่อการผลักดันการยกระดับมาตรฐาน
สินค้าเกษตรภายในจังหวัดสุพรรณบุรีของหน่วยงานสังกัดกระทรวง
เกษตรและสหกรณ์ของจังหวัดสุพรรณบุรีของผู้ผลิตโดยทั่วไปที่มี
กระบวนการผลิตสินค้าเกษตรตามระบบการผลิตที่ยังไม่ผ่านการตรวจ
รับรองการปฏิบัติทางการเกษตรที่ดีและเหมาะสม (GAP) จำนวน 2 ราย
คิดเป็นร้อยละ 20 ที่ยังไม่เห็นถึงความสำคัญที่จะปรับเปลี่ยนและมองเห็น

ถึงประโยชน์ เห็นได้จากการให้สัมภาษณ์ของคุณปัญญา (นามสมมติ) ซึ่งเป็นเกษตรกรผู้ปลูกข้าว อำเภอหนองหญ้าไซ ที่กล่าวว่า

“เรื่องเดียวที่ต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง คือ ปากท้องของชาวนา ที่นับวันราคาข้าวจะลดลงเรื่อยๆ แต่ต้นทุนสูงขึ้น จึงไม่อยากที่จะเพิ่มภาระหนี้สินจากการปรับเปลี่ยนใดๆ ทั้งสิ้น”

3) เกษตรกรผู้ผลิตโดยทั่วไปที่มีกระบวนการผลิตสินค้าเกษตรตามระบบการผลิตที่ยังไม่ผ่านการตรวจรับรองการปฏิบัติทางการเกษตรที่ดีและเหมาะสม (GAP) จำนวน 7 ราย คิดเป็นร้อยละ 70 รู้จักสินค้าที่ผ่านการรับรองมาตรฐาน Q ที่วางจำหน่ายตามท้องตลาดว่าเป็นสินค้าที่ปลอดภัยจากสารพิษ สามารถรับประทานได้อย่างมั่นใจและต้องการซื้อมากเพื่อบริโภค แต่สินค้าเกษตรที่ผ่านรับรองมาตรฐาน Q ที่จำหน่ายตามตลาดในจังหวัดสุพรรณบุรียังไม่มากพอ จำหน่ายเฉพาะที่และไม่ค่อยวางจำหน่ายตามตลาดทั่วไป หากหน่วยงานราชการสามารถส่งเสริม และผลักดันให้สินค้าเกษตรที่ผ่านการรับรองมาตรฐานสินค้า Q ขยายในวงกว้างมากขึ้น มีสถานที่จำหน่ายประจำที่สามารถเข้าถึงได้ง่ายขึ้นจะส่งผลดีต่อผู้บริโภคอย่างมาก เกษตรกรร้อยละ 50 จะซื้อบริโภคเป็นประจำ เห็นได้จากการให้สัมภาษณ์ของคุณหน้อย (นามสมมติ) ซึ่งเป็นเกษตรกรผู้ปลูกมะม่วง อำเภอศรีประจันต์ กล่าวว่า

“รู้จักสินค้าที่ผ่านการรับรองมาตรฐาน Q ซึ่งสินค้าที่ได้รับเครื่องหมายรับรอง Q จะทำให้ทราบถึงคุณภาพและความปลอดภัย ทำให้มั่นใจในสินค้าชนิดนั้นๆจะไม่ทำให้เกิดอันตรายต่อสุขภาพและชีวิต และได้ปรับเปลี่ยนมาบริโภคสินค้าที่มีเครื่องหมาย Q ด้วย เพราะคำนึงถึงความปลอดภัยต่อสุขภาพทำให้ไม่มีสารพิษตกค้างในร่างกายจะทำให้ปลอดภัยจากโรคต่างๆ และชีวิตยืนยาวขึ้น ถึงแม้ว่าราคาจะค่อนข้างสูงกว่าราคาพืชผักที่จำหน่ายในท้องตลาด แต่เมื่อเปรียบเทียบกับสุขภาพที่จะได้รับจากการบริโภค และแรงงานแรงใจที่เกษตรกรให้ความสำคัญกับกระบวนการผลิตในทุกขั้นตอนอย่างปลอดภัย ราคาที่เป็นอยู่ในปัจจุบันค่อนข้างเหมาะสม เพราะไม่ได้เลือกซื้อสินค้าที่ผ่านการรับรองเครื่องหมาย

Q ตามซูปเปอร์มาร์เก็ต แต่จะเลือกซื้อจากตลาดเกษตรกรของจังหวัด สุพรรณบุรี หรือไม่ก็ซื้อจากแปลงเกษตรกรที่ผลิตตามกระบวนการการผลิตทางการเกษตรที่ดี (GAP) โดยตรง เพื่อมั่นใจแหล่งที่มาของผลผลิต”

ส่วนเกษตรกรจำนวน 3 ราย ร้อยละ 30 ของเกษตรกรโดยทั่วไปที่มีกระบวนการผลิตสินค้าเกษตรตามระบบการผลิตที่ยังไม่ผ่านการตรวจรับรองการปฏิบัติทางการเกษตรที่ดีและเหมาะสม (GAP) ไม่รู้จักสินค้าที่ผ่านการรับรองมาตรฐาน Q ที่วางจำหน่ายตามท้องตลาดและไม่แน่ใจว่าสินค้าที่ผ่านการรับรองมาตรฐานเครื่องหมาย Q ราคาแพงเกินกว่าที่จะทำใจซื้อได้หรือไม่ จึงเลือกซื้อพืชผัก ผลไม้ จากตลาดสด เพราะหาซื้อง่าย สะดวก ราคาถูก เห็นได้จากการให้สัมภาษณ์คุณศักดิ์ (นามสมมติ) ซึ่งเป็นเกษตรกรผู้ปลูกอ้อย อำเภอสองพี่น้อง ที่กล่าวว่า

“ไม่รู้จักว่าสินค้า Q คือ สินค้าที่ผ่านการรับรองมาตรฐาน มีความปลอดภัยต่อผู้บริโภค และไม่เคยซื้อมารับประทานปัจจุบันยังคงเลือกซื้อผักผลไม้ตามท้องตลาดทั่วไป เพราะหาซื้อง่าย สะดวก ราคาถูก เพราะไม่แน่ใจว่าสินค้าที่ผ่านการรับรองมาตรฐานเครื่องหมาย Q ราคาแพงเกินกว่าที่จะทำใจซื้อได้หรือไม่ หากต้องการความปลอดภัยของพืชผักก็จะปลูกไว้กินเองที่บ้าน”

4. ผลการวิเคราะห์การดำเนินงานโครงการสนับสนุนแผนปฏิบัติงานเฝ้าระวังและควบคุมมาตรฐานสินค้าเกษตรในระดับจังหวัดสุพรรณบุรี ระหว่างปีงบประมาณ พ.ศ. 2557- 2558 ตามกรอบแนวคิดของการบริหารงานแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์ควบคู่กับกรอบแนวคิดของรูปแบบการประเมินของโรเบิร์ต อี สเตค ปรากฏผลจากการศึกษา ดังต่อไปนี้

ผู้วิจัยได้นำผลจากการศึกษาข้อมูลจากฐานข้อมูล เอกสารที่ได้มีการบันทึกโดยเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบโครงการสนับสนุนแผนปฏิบัติงานเฝ้าระวังและควบคุมมาตรฐานสินค้าเกษตรในระดับจังหวัดสุพรรณบุรี วารสาร สื่อประชาสัมพันธ์ รายงานประจำปี เอกสารเผยแพร่ งานวิจัยที่เกี่ยวข้องตั้งแต่ปีงบประมาณพ.ศ. 2557-2558 และผลการศึกษาจากการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างสำหรับการศึกษาทั้งหมด 3 กลุ่ม ซึ่งเป็นผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสีย (Stakeholders) กับการดำเนินโครงการสนับสนุนแผนปฏิบัติ

งานเฝ้าระวังฯ นำมาประเมินผลตามกรอบแนวคิดของรูปแบบการประเมินของโรเบิร์ต อี สเตค โดยผู้วิจัยนำผลจากการศึกษามาเปรียบเทียบกับสิ่งที่คาดหวังของโครงการกับสิ่งที่เกิดขึ้นจริงของโครงการสนับสนุนแผนปฏิบัติงานเฝ้าระวังฯ ปีงบประมาณ พ.ศ. 2557-2558 ตามมาตรฐาน (Standards) หรือตัวชี้วัด (KPI) พบว่า

ตารางที่ 4.1 ตารางวิเคราะห์การดำเนินงานโครงการสนับสนุนแผนปฏิบัติงานเฝ้าระวังฯ ตามกรอบแนวคิดของการบริหารงานแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์ควบคู่กับกรอบแนวคิดของรูปแบบการประเมินของ Robert E. Stake

สิ่งที่คาดหวัง (Intents)	สิ่งที่เกิดขึ้นจริง (Observation)
1. วัตถุประสงค์ (Objective)	
1.1 ต้องดำเนินงานควบคุมมาตรฐานได้สำเร็จตามเป้าหมายทุกกิจกรรมร้อยละ 100ตามแผนการดำเนินงานทุกครั้ง	การดำเนินงานโครงการสนับสนุนแผนปฏิบัติงานเฝ้าระวังและควบคุมมาตรฐานสินค้าเกษตรในระดับจังหวัดสุพรรณบุรี ระหว่างปีงบประมาณ พ.ศ. 2557-2558 สามารถดำเนินงานควบคุมมาตรฐานสินค้าเกษตรภายในจังหวัดสุพรรณบุรีตามเป้าหมายการดำเนินงานของกิจกรรมภายใต้โครงการครบถ้วน ร้อยละ 100
1.2 ต้องดำเนินงานทุกกิจกรรมและส่งรายงานผลการดำเนินงานภายในระยะเวลาที่กำหนด	คณะกรรมการ/คณะทำงานสามารถดำเนินงานทุกกิจกรรมภายใต้โครงการตามระยะเวลาที่กำหนดไว้ตามแผนปฏิบัติงานเฝ้าระวังและควบคุมมาตรฐานสินค้าเกษตรระดับจังหวัดสุพรรณบุรี และรายงานผลการดำเนินงานให้กับสำนักงานมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติ (มกอช.) ก่อนระยะเวลาที่กำหนดทุกกิจกรรม

ตารางที่ 4.1 ตารางวิเคราะห์การดำเนินงานโครงการสนับสนุนแผนปฏิบัติงานฝ่ายวังฯ ตามกรอบแนวคิดของการบริหารงานแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์ควบคู่กับกรอบแนวคิดของรูปแบบการประเมินของ Robert E. Stake (ต่อ)

สิ่งที่คาดหวัง (Intents)	สิ่งที่เกิดขึ้นจริง (Observation)
1. วัตถุประสงค์ (Objective)	
1.3 ต้องสามารถพัฒนาเครือข่ายกลุ่มเกษตรกรทั้งทางด้านความรู้กระบวนการผลิต และการเชื่อมโยงผลผลิต	คณะทำงานส่งเสริม และพัฒนากลุ่มเกษตรกรจากกลุ่มเล็กที่มีความสนใจการพัฒนากระบวนการผลิตให้สินค้าเกษตรมีคุณภาพปลอดภัยแล้วขยายตัวเชื่อมโยงจนเกิดเป็นเครือข่ายเกษตรกรที่ผ่านการรับรองมาตรฐานผู้ผลิตสินค้าปลอดภัยที่มีศักยภาพ ซึ่งครอบคลุมทุกอำเภอของจังหวัดสุพรรณบุรี ไม่น้อยกว่า 30 กลุ่ม ทำให้เกษตรกรเกิดการแลกเปลี่ยน เรียนรู้ระหว่างกัน เกิดการช่วยเหลือดูแลกันตั้งแต่กระบวนการผลิตจนถึงกระบวนการจัดจำหน่าย ทั้งนี้ หน่วยงานราชการจะสามารถเข้าไปพัฒนาและส่งเสริม ดูแล พัฒนาเกษตรกรให้ตรงกลุ่มเป้าหมาย จนเกิดความสำเร็จอย่างต่อเนื่อง
1.4 ต้องสามารถส่งเสริมและรับรองแหล่งจำหน่ายสินค้าคุณภาพ Q เพิ่มขึ้น ร้อยละ 20	ระหว่างปีงบประมาณ พ.ศ. 2557-2558 จังหวัดสุพรรณบุรีมีมีเกษตรกรที่ผ่านการรับรองรวมทั้งหมด 3,837 ราย ประกอบด้วย งบประมาณ พ.ศ. 2557 จำนวนทั้งหมด 1,656 ราย งบประมาณ พ.ศ. 2558 จำนวนทั้งหมด 2,181 ราย เมื่อเปรียบเทียบข้อมูลกับปีงบประมาณ พ.ศ.2556 ที่มีเกษตรกรผ่านการรับรองรวมทั้งหมด 1,453 ราย พบว่า ปีงบประมาณ พ.ศ. 2557 มีเกษตรกรเข้าสู่ระบบการรับรองมาตรฐานเพิ่มขึ้นจากปีงบประมาณ พ.ศ.2556 คิดเป็นร้อยละ 13.97 และปีงบประมาณ พ.ศ. 2558 เพิ่มขึ้นเพิ่มขึ้น คิดเป็นร้อยละ 49.69

ตารางที่ 4.1 ตารางวิเคราะห์การดำเนินงานโครงการสนับสนุนแผนปฏิบัติงานฝ่ายต่างๆตามกรอบแนวคิดของการบริหารงานแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์ควบคู่กับกรอบแนวคิดของรูปแบบการประเมินของRobert E. Stake (ต่อ)

สิ่งที่คาดหวัง (Intents)	สิ่งที่เกิดขึ้นจริง (Observation)
1. วัตถุประสงค์ (Objective)	
1.5 ต้องสามารถบูรณาการการส่งเสริมและดำเนินการตามมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารกับโครงการอื่นได้อย่างสอดคล้อง และมีคุณภาพ	นอกเหนือจากการดำเนินงานผ่านกิจกรรมหลัก 4 กิจกรรมของโครงการสนับสนุนแผนปฏิบัติงานฝ่ายต่างๆ ตลอดปีงบประมาณ พ.ศ. 2557-2558 คณะกรรมการ/คณะทำงานโดยสำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดสุพรรณบุรี ได้ส่งเสริม ผลักดันการทำงานแบบบูรณาการร่วมกันของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินงานภายใต้โครงการต่างๆ เพื่อให้เกิดศักยภาพสูงสุด อาทิ (1) โครงการโรงเรียนเกษตรกรชาวนา จังหวัดสุพรรณบุรี (2) โครงการพัฒนาระบบการผลิตและการจัดการสินค้าเกษตรและอาหารปลอดภัย(ส่งเสริมการบูรณาการเพื่อขับเคลื่อนการปฏิบัติงาน) งบประมาณกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง 1 (3) การจัดงานมหกรรมสินค้าเกษตรปลอดภัย กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง 1 (4) โครงการเชื่อมโยงการผลิตสินค้าเกษตรปลอดภัยสู่ตลาดเกษตรกร (5) โครงการส่งเสริมตลาดสินค้าเกษตรปลอดภัย จังหวัดสุพรรณบุรี (6) โครงการส่งเสริมการเกษตรในรูปแบบแปลงใหญ่ (7) โครงการพัฒนาการเกษตรแบบครบวงจรในพื้นที่ที่มีศักยภาพและ (8) การจัดงาน "เกษตรสุพรรณบุรียุคใหม่สู่ประชาคมอาเซียน

ตารางที่ 4.1 ตารางวิเคราะห์การดำเนินงานโครงการสนับสนุนแผนปฏิบัติงานฝ่ายวังฯ ตามกรอบแนวคิดของการบริหารงานแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์ควบคู่กับกรอบแนวคิดของรูปแบบการประเมินของ Robert E. Stake (ต่อ)

สิ่งที่คาดหวัง (Intents)	สิ่งที่เกิดขึ้นจริง (Observation)
2. ปัจจัยนำเข้า (Input)	
2.1 บุคลากร (Man) ต้องมีการวัดผล การประเมินบุคลากรจากแบบประเมินผล การปฏิบัติงานรายบุคคลและต้องมีการ พัฒนาทักษะ ความรู้ความสามารถของ บุคลากร	- คณะกรรมการดำเนินการรับรองแหล่งจำหน่ายสินค้า เกษตรมาตรฐานความปลอดภัยจังหวัดสุพรรณบุรี (Q) ได้สนับสนุนให้ส่งคณะทำงานเข้าร่วมการอบรม สัมมนาเชิงปฏิบัติการอยู่บ่อยครั้ง เช่นการสัมมนาเชิง ปฏิบัติการโครงการส่งเสริมการบริโภคและใช้วัตถุดิบ สินค้า Q และโครงการร้านอาหารวัตถุดิบปลอดภัย เลือกใช้สินค้า Q (Q restaurant) ในระดับภูมิภาค การ อบรม หลักสูตร พนักงานเจ้าหน้าที่ ตาม พระราชบัญญัติมาตรฐานสินค้าเกษตร พ.ศ. 2551 การ อบรมผู้ใช้งานระบบเตือนภัยผู้ผลิตอาหารปลอดภัย การอบรมพนักงานเจ้าหน้าที่ เรื่อง ความปลอดภัย อาหาร (Food Safety) เพื่อการเฝ้าระวังและควบคุม มาตรฐานสินค้าเกษตรในระดับจังหวัด การสัมมนา พนักงานเจ้าหน้าที่ เรื่อง การปฏิบัติงานของพนักงาน เจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติมาตรฐานสินค้าเกษตร พ.ศ. 2551 เป็นต้น - คณะทำงานและเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานที่มีหน้าที่ รับผิดชอบการดำเนินงานภายใต้โครงการมีการนำผล การดำเนินงานมาใช้เป็นตัวชี้วัดในการพิจารณา ประเมินการปฏิบัติงานรายบุคคลประจำปีของแต่ละ คน

ตารางที่ 4.1 ตารางวิเคราะห์การดำเนินงานโครงการสนับสนุนแผนปฏิบัติงานฝ่ายต่างๆตามกรอบแนวคิดของการบริหารงานแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์ควบคู่กับกรอบแนวคิดของรูปแบบการประเมินของRobert E. Stake (ต่อ)

สิ่งที่คาดหวัง (Intents)	สิ่งที่เกิดขึ้นจริง (Observation)
2. ปัจจัยนำเข้า (Input)	
2.2 งบประมาณ(Money) ต้องสามารถบริหารจัดการงบประมาณสำหรับการดำเนินงานทุกกิจกรรมของโครงการอย่างมีคุ้มค่าภายใต้ระยะเวลาที่กำหนดของโครงการ	คณะกรรมการ/คณะทำงานมีการบริหารจัดการงบประมาณสำหรับการดำเนินงานครอบคลุมทั้ง 4 กิจกรรมหลัก ตามแผนการบริหารจัดการงบประมาณอย่างคุ้มค่าภายใต้ระยะเวลาที่กำหนดของโครงการ
2.3 วัสดุอุปกรณ์ (Material)ต้องสามารถบริหารจัดการวัสดุอุปกรณ์ให้พร้อมสำหรับการใช้งานและเพียงพอต่อความต้องการใช้ของผู้ปฏิบัติงาน	จากการบริหารจัดการงบประมาณให้ครอบคลุมครบถ้วนทุกกิจกรรม ภายใต้แผนการบริหารจัดการงบประมาณ ทำให้การจัดซื้อวัสดุ อุปกรณ์ เพื่อใช้ในการดำเนินงานเพียงพอต่อความต้องการของบุคลากรผู้ปฏิบัติงาน
2.4 การจัดการ (Management) ต้องมีกระบวนการวางแผน การส่งเสริมการควบคุม และการวัดผลการปฏิบัติงานของโครงการอย่างมีส่วนร่วมของคณะทำงาน	การดำเนินงานภายใต้โครงการสนับสนุนแผนปฏิบัติงานฝ่ายต่างๆ จะต้องมีการจัดประชุมพิจารณาและอนุมัติแผนปฏิบัติงานฝ่ายต่างๆและควบคุมมาตรฐานสินค้าเกษตรระดับจังหวัดสุพรรณบุรี โดยคณะกรรมการ/คณะทำงาน เพื่อกำหนดทิศทางส่งเสริม การควบคุมมาตรฐานสินค้าเกษตร รวมถึง มีการจัดประชุมเพื่อติดตามและประเมินผลการดำเนินงานเมื่อสิ้นสุดงบประมาณ

ตารางที่ 4.1 ตารางวิเคราะห์การดำเนินงานโครงการสนับสนุนแผนปฏิบัติงานฝ่ายต่างๆตามกรอบแนวคิดของการบริหารงานแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์ควบคู่กับกรอบแนวคิดของรูปแบบการประเมินของRobert E. Stake (ต่อ)

สิ่งที่คาดหวัง (Intents)	สิ่งที่เกิดขึ้นจริง (Observation)
3. กิจกรรม (Process)	
3.1 ต้องตรวจสอบการใช้เครื่องหมาย Q บนภาชนะหรือบรรจุภัณฑ์ของสินค้าเกษตรได้ตามเป้าหมายที่กำหนด และรายงานผลให้กับสำนักงานมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติตามระยะเวลาที่กำหนด ร้อยละ 100%	จังหวัดสุพรรณบุรีสามารถตรวจสอบการใช้เครื่องหมาย Q บนภาชนะหรือบรรจุภัณฑ์ของสินค้าเกษตรได้ตามเป้าหมายที่กำหนด และรายงานผลให้กับสำนักงานมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติ (มกอช.) ตามระยะเวลาที่กำหนดร้อยละ 100%
3.2 ต้องการตรวจสอบเฝ้าระวังมาตรฐานระบบการผลิตได้ตามเป้าหมายที่กำหนด และรายงานผลให้กับสำนักงานมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติ (มกอช.) ตามระยะเวลาที่กำหนด ร้อยละ 100%	จังหวัดสุพรรณบุรีสามารถตรวจสอบเฝ้าระวังมาตรฐานระบบการผลิตได้ตามเป้าหมายที่กำหนด และรายงานผลให้กับสำนักงานมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติ (มกอช.) ตามระยะเวลาที่กำหนด ร้อยละ 100%
3.3 ต้องปรับปรุงระบบฐานข้อมูลของแปลง/ฟาร์มหรือสถานประกอบการที่ผ่านการรับรองมาตรฐานให้เป็นปัจจุบัน และส่งรายงานฐานข้อมูลให้กับสำนักงานมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติ (มกอช.) ตามระยะเวลาที่กำหนดร้อยละ 100%	จังหวัดสุพรรณบุรีสามารถปรับปรุงระบบฐานข้อมูลของแปลง/ฟาร์มหรือสถานประกอบการที่ผ่านการรับรองมาตรฐานให้เป็นปัจจุบัน และส่งรายงานฐานข้อมูลให้กับสำนักงานมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติ (มกอช.) ตามระยะเวลาที่กำหนดร้อยละ 100%

ตารางที่ 4.1 ตารางวิเคราะห์การดำเนินงานโครงการสนับสนุนแผนปฏิบัติงานฝ่ายต่างๆตามกรอบแนวคิดของการบริหารงานแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์ควบคู่กับกรอบแนวคิดของรูปแบบการประเมินของRobert E. Stake (ต่อ)

สิ่งที่คาดหวัง (Intents)	สิ่งที่เกิดขึ้นจริง (Observation)
3. กิจกรรม (Process)	
3.4 ต้องสุ่มตรวจสอบสารเคมีตกค้างในพืชผัก ผลไม้ที่ผ่านการรับรองและมีเครื่องหมาย Q รับรองด้วยชุดอุปกรณ์ Test kit ได้ตามเป้าหมายที่กำหนด หากผลการตรวจสอบผลสารพิษต้องประสานหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทันที และต้องส่งรายงานผลให้กับสำนักงานมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติ (มกอช.) ตามระยะเวลาที่กำหนดร้อยละ 100%	จังหวัดสุพรรณบุรีสามารถสุ่มตรวจสอบสารเคมีตกค้างในพืชผัก ผลไม้ที่ผ่านการรับรองและมีเครื่องหมาย Q รับรองด้วยชุดอุปกรณ์ Test kit ได้ตามเป้าหมายที่กำหนด และเมื่อมีการตรวจพบสารเคมีตกค้างในพืชผัก ผลไม้ได้ มีการประสานงานกับสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดสุพรรณบุรีให้เข้าตรวจสอบสินค้าอีกครั้ง ซึ่งหากเกิดการตรวจพบสารเคมีตกค้างซ้ำจะปลดสินค้าทันที และส่งรายงานผลให้กับสำนักงานมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติ (มกอช.) ตามระยะเวลาที่กำหนดร้อยละ 100%
4. ผลผลิต (Outputs)	
4.1 จังหวัดสุพรรณบุรีมีเครือข่ายกลุ่มเกษตรกรที่ผลิตสินค้าเกษตรปลอดภัยที่มีศักยภาพ	จังหวัดสุพรรณบุรีมีเครือข่ายเกษตรกรผู้ผลิตสินค้าเกษตรปลอดภัยที่มีศักยภาพครอบคลุมพื้นที่ 10 อำเภอของจังหวัดสุพรรณบุรี ไม่น้อยกว่า 30 กลุ่ม
4.2 เกษตรกรผู้ผลิตสินค้าเกษตรปลอดภัยมีศักยภาพทางด้านความรู้ และมีความสามารถในการพัฒนากระบวนการผลิต	เกษตรกรผู้ผลิตสินค้าเกษตรปลอดภัยจังหวัดสุพรรณบุรีมีศักยภาพทางด้านความรู้ และมีความสามารถในการพัฒนากระบวนการผลิตการจัดจำหน่าย มีการดำเนินงานที่เป็นระบบ รวมถึงสามารถขยายองค์ความรู้ให้กับเกษตรกรภายในพื้นที่

ตารางที่ 4.1 ตารางวิเคราะห์การดำเนินงานโครงการสนับสนุนแผนปฏิบัติงานฝ่ายต่างๆตามกรอบแนวคิดของการบริหารงานแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์ควบคู่กับกรอบแนวคิดของรูปแบบการประเมินของRobert E. Stake (ต่อ)

สิ่งที่คาดหวัง (Intents)	สิ่งที่เกิดขึ้นจริง (Observation)
4. ผลผลิต (Outputs)	
4.3 คณะทำงานสามารถรับรองแหล่งจำหน่ายสินค้าคุณภาพเพิ่มขึ้นจากเดิมร้อยละ 20%	คณะทำงานสามารถรับรองแหล่งจำหน่ายสินค้าคุณภาพเพิ่มขึ้นจากเดิมร้อยละ 20% อาทิ การเพิ่มจำนวนตลาดเกษตรกร การรับรองร้านค้าหน้าฟาร์ม การเชื่อมโยงผู้ผลิตสินค้าเกษตรกับผู้ประกอบการร้านอาหารผ่านโครงการร้านอาหารปลอดภัยเลือกใช้สินค้า Q
4.4 มีการบูรณาการการส่งเสริมและดำเนินการตามมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารกับ โครงการอื่นๆ อย่างสอดคล้อง และมีคุณภาพ	จังหวัดสุพรรณบุรีมีการบูรณาการการส่งเสริมและดำเนินการตามมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารกับโครงการอื่นๆ อย่างสอดคล้อง และมีคุณภาพ อาทิ (1) โครงการโรงเรียนเกษตรกรชาวนา จังหวัดสุพรรณบุรี (2) โครงการพัฒนาระบบการผลิตและการจัดการสินค้าเกษตรและอาหารปลอดภัย(ส่งเสริมการบูรณาการเพื่อขับเคลื่อนการปฏิบัติงาน) งบประมาณกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง 1 (3) การจัดงานมหกรรมสินค้าเกษตรปลอดภัย กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง 1 (4) โครงการเชื่อมโยงการผลิตสินค้าเกษตรปลอดภัยสู่ตลาดเกษตรกร (5) โครงการส่งเสริมตลาดสินค้าเกษตรปลอดภัย จังหวัดสุพรรณบุรี (6) โครงการส่งเสริมการเกษตรในรูปแบบแปลงใหญ่ (7) โครงการพัฒนาการเกษตรแบบครบวงจรในพื้นที่ที่มีศักยภาพ และ (8) การจัดงาน”เกษตรสุพรรณบุรียุคใหม่สู่ประชาคมอาเซียน

ตารางที่ 4.1 ตารางวิเคราะห์การดำเนินงานโครงการสนับสนุนแผนปฏิบัติงานฝ่ายต่างๆตามกรอบแนวคิดของการบริหารงานแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์ควบคู่กับกรอบแนวคิดของรูปแบบการประเมินของRobert E. Stake (ต่อ)

สิ่งที่คาดหวัง (Intents)	สิ่งที่เกิดขึ้นจริง (Observation)
4. ผลผลิต (Outputs)	
4.5 จังหวัดสุพรรณบุรีมีการจำหน่ายสินค้าเกษตรที่มีมาตรฐานได้มากขึ้นทั้งด้านปริมาณ มูลค่าทางเศรษฐกิจและมีตลาดรองรับผลผลิตมากขึ้น	คณะกรรมการ/คณะทำงานสามารถเชื่อมโยงแหล่งผลิตกับแหล่งจำหน่ายด้วยการจัดเวทีสัมมนาเชื่อมโยงผู้ผลิตกับสรรพสินค้าชั้นนำ Modern Trade การนำเกษตรกรผู้ผลิตสินค้าเกษตรปลอดภัยและผู้บริโภค หรือตัวแทนจำหน่ายมาพบกัน เพื่อนำเสนอผลผลิตของเกษตรกรให้กับร้านอาหาร โรงแรม รีสอร์ท และร้านค้าชั้นนำของจังหวัดสุพรรณบุรี เพื่อเพิ่มช่องทางการจำหน่ายให้กับเกษตรกร สร้างรายได้ให้กับเกษตรกรเพิ่มมากขึ้น และให้เกษตรกรและผู้บริโภคได้เรียนรู้และทราบความต้องการของผู้บริโภค เพื่อนำมาปรับกระบวนการผลิต การวางแผนการผลิต การพัฒนาคุณภาพสินค้าเกษตร นอกจากนี้ คณะกรรมการ/คณะทำงาน ได้พัฒนาแหล่งจำหน่ายเพื่อให้เกษตรกรได้นำผลผลิตมาจำหน่ายที่ตลาดเกษตรกร (Farmer Market) กับสโลแกนที่ว่า “เกษตรกรตัวจริง ทุกสิ่งปลอดภัย” ของจังหวัดสุพรรณบุรีจำนวน 2 แห่ง ได้แก่ บัม ปตท.เลียงเมือง สามารถสร้างรายได้ให้กับเกษตรกรทั้งหมด 4,337,840 บาท (ตั้งแต่ 4 ตุลาคม พ.ศ.2557 ถึง 20 กันยายน พ.ศ.2558) และบัม ปตท.วัดป่าเลไลยก์สามารถสร้างรายได้ให้กับเกษตรกรทั้งหมด 754,285 บาท (ตั้งแต่ 10 ธันวาคม พ.ศ.2557 ถึง 17 กันยายน พ.ศ.2558) ซึ่งปัจจุบันได้ขยายผลการดำเนินงานอีกหนึ่งแห่ง คือ ตลาดกลางจังหวัดสุพรรณบุรี

ตารางที่ 4.1 ตารางวิเคราะห์การดำเนินงานโครงการสนับสนุนแผนปฏิบัติงานฝ่ายต่างๆตามกรอบแนวคิดของการบริหารงานแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์ควบคู่กับกรอบแนวคิดของรูปแบบการประเมินของ Robert E. Stake (ต่อ)

สิ่งที่คาดหวัง (Intents)	สิ่งที่เกิดขึ้นจริง (Observation)
5.ผลลัพธ์ (Outcomes)	
5.1 จังหวัดสุพรรณบุรีมีสินค้าเกษตรที่ผ่านการรับรองมาตรฐานทางด้านความปลอดภัยเพิ่มมากขึ้นร้อยละ 20%	ระหว่างปีงบประมาณ พ.ศ. 2557-2558 จังหวัดสุพรรณบุรีมีเกษตรกรที่ผ่านการรับรองรวมทั้งหมด 3,837 ราย ประกอบด้วย งบประมาณ พ.ศ. 2557จำนวนทั้งหมด 1,656ราย งบประมาณ พ.ศ. 2558 จำนวนทั้งหมด 2,181 ราย เมื่อเปรียบเทียบข้อมูลกับปีงบประมาณ พ.ศ. 2556 ที่มีเกษตรกรผ่านการรับรองรวมทั้งหมด 1,453 ราย พบว่า ปีงบประมาณ พ.ศ. 2557 มีเกษตรกรเข้าสู่ระบบการรับรองมาตรฐานเพิ่มขึ้นจากปีงบประมาณ พ.ศ.2556 คิดเป็นร้อยละ 13.97และปีงบประมาณ พ.ศ. 2558 เพิ่มขึ้นคิดเป็นร้อยละ 49.69
5.2 ต้องไม่มีข้อร้องเรียนจากผู้บริโภคเกี่ยวกับคุณภาพและสารพิษตกค้างที่ผลิตภายในจังหวัดสุพรรณบุรี	จากการที่คณะทำงานลงพื้นที่เก็บตัวอย่าง ตรวจสอบติดตามฝ่ายระวางมาตรฐานระบบการผลิตสินค้าเกษตรระดับแปลงเพาะปลูก/ฟาร์มเพาะเลี้ยง และสถานประกอบการแปรรูปภายในจังหวัดสุพรรณบุรี พบว่า เกษตรกรมีกระบวนการผลิตที่ดีและเหมาะสมตามข้อกำหนด เกษตรกรทุกคนมีใจบริสุทธิ์ที่จะผลิตสินค้าให้มีความปลอดภัยต่อตนเองและผู้บริโภค ตระหนักถึงความรับผิดชอบต่อตนเองและผู้บริโภค เกษตรกรมีความซื่อสัตย์ มีทัศนคติที่ดี และมีความหวังดีของเกษตรกรที่มีต่อผู้บริโภคทำให้ไม่เคยมีการพบข้อร้องเรียนจากผู้บริโภค หรือพบว่าสินค้าที่ผลิตในพื้นที่จังหวัดสุพรรณบุรีตรวจพบสารพิษตกค้างในสินค้าเกษตรตลอดระยะเวลาการดำเนินงาน

ตารางที่ 4.1 ตารางวิเคราะห์การดำเนินงานโครงการสนับสนุนแผนปฏิบัติงานฝ่ายวังตามกรอบแนวคิดของการบริหารงานแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์ควบคู่กับกรอบแนวคิดของรูปแบบการประเมินของ Robert E. Stake (ต่อ)

สิ่งที่คาดหวัง (Intents)	สิ่งที่เกิดขึ้นจริง (Observation)
5.ผลลัพธ์ (Outcomes)	
5.3 ประชาชนจังหวัดสุพรรณบุรีมีสินค้าเกษตรที่ผ่านการรับรองมาตรฐานความปลอดภัยให้บริโภคเพิ่มมากขึ้น	การดำเนินงานผ่านกิจกรรมหลัก 4 กิจกรรม ในการควบคุม ตรวจสอบ คุณภาพสินค้าเกษตรที่ผลิตขึ้นในจังหวัดสุพรรณบุรีการตรวจสอบสินค้าที่ผ่านการรับรองเครื่องหมาย Q ในจังหวัดสุพรรณบุรีอย่างเข้มงวด การที่เกษตรกรจังหวัดสุพรรณบุรีเข้าสู่ระบบการผลิตสินค้าที่มีมาตรฐานความปลอดภัยเพิ่มมากขึ้นรวมถึง การเพิ่มช่องทางการจำหน่าย เช่น ตลาดเกษตรกร ห้างสรรพสินค้า ร้านอาหาร โรงแรม รีสอร์ท เป็นต้น ส่งผลให้ผู้บริโภคจะมีสินค้าเกษตรที่ผ่านการรับรองมาตรฐานความปลอดภัยให้บริโภคเพิ่มขึ้น
5.4 เกษตรกรผู้ผลิตสินค้าเกษตรมาตรฐานความปลอดภัยมีความรับผิดชอบต่อการบวนการผลิตทางการเกษตรที่ดีโดยไม่มีการลักลอบทำพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมต่อการกระบวนการผลิต	จากการลงพื้นที่เก็บตัวอย่าง ตรวจสอบติดตามฝ่ายวังมาตรฐานระบบการผลิตสินค้าเกษตรระดับแปลงเพาะปลูก/ฟาร์มเพาะเลี้ยง พบว่า เกษตรกรมีกระบวนการผลิตที่ดีและเหมาะสมตามข้อกำหนดมีความรับผิดชอบต่อตนเองและผู้บริโภค เกษตรกรมีความซื่อสัตย์ ไม่มีการลักลอบทำพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมต่อการกระบวนการผลิตทำให้ไม่เคยมีการพบข้อร้องเรียนจากผู้บริโภค หรือพบว่าสินค้าที่ผลิตในพื้นที่จังหวัดสุพรรณบุรีตรวจสอบสารพิษตกค้างในสินค้าเกษตรตลอดระยะเวลาการดำเนินงาน

ตารางที่ 4.1 ตารางวิเคราะห์การดำเนินงานโครงการสนับสนุนแผนปฏิบัติงานฝ่ายต่างๆตามกรอบแนวคิดของการบริหารงานแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์ควบคู่กับกรอบแนวคิดของรูปแบบการประเมินของRobert E. Stake (ต่อ)

สิ่งที่คาดหวัง (Intents)	สิ่งที่เกิดขึ้นจริง (Observation)
5.ผลลัพธ์ (Outcomes)	
5.5 จังหวัดสุพรรณบุรีจะมีเกษตรกรเข้าสู่กระบวนการผลิตที่เหมาะสมเพิ่มมากขึ้นร้อยละ 10%	จังหวัดสุพรรณบุรีมีเกษตรกรที่ผ่านการรับรองระหว่างปีงบประมาณ พ.ศ. 2557-2558 รวมทั้งหมด 3,837 ราย เมื่อเปรียบเทียบกับข้อมูลกับปีงบประมาณ พ.ศ.2556 ที่มีเกษตรกรผ่านการรับรองรวมทั้งหมด 1,453 รายพบว่าปีงบประมาณ พ.ศ. 2557 มีเกษตรกรเข้าสู่ระบบการรับรองมาตรฐานเพิ่มขึ้นจากปีงบประมาณ พ.ศ.2556 คิดเป็นร้อยละ 13.97 และปีงบประมาณ พ.ศ. 2558 เพิ่มขึ้นเพิ่มขึ้น คิดเป็นร้อยละ 49.69

ภายหลังจากการประเมินผลตามกรอบแนวคิดของรูปแบบการประเมินของโรเบิร์ต อี สเตค โดยนำผลจากการศึกษามาเปรียบเทียบกับสิ่งที่คาดหวังของโครงการกับสิ่งที่เกิดขึ้นจริงของโครงการสนับสนุนแผนปฏิบัติงานฝ่ายต่างๆปีงบประมาณ พ.ศ. 2557-2558 ตามมาตรฐาน (Standards) หรือตัวชี้วัด (KPI) พบว่า การดำเนินงานของโครงการสนับสนุนแผนปฏิบัติงานฝ่ายต่างๆและควบคุมมาตรฐานสินค้าเกษตรในระดับจังหวัดสุพรรณบุรีผ่านกิจกรรมหลัก 4 กิจกรรม และการเชื่อมโยงการดำเนินงานส่งเสริมผลักดันการทำงานแบบบูรณาการร่วมกันของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินงานภายใต้โครงการต่างๆ นั้น **สิ่งที่เกิดขึ้นจริงจากการดำเนินงานเกิดความสำเร็จเกินกว่าสิ่งที่คาดหวังไว้** เพราะสามารถดำเนินงานควบคุมมาตรฐานสินค้าเกษตรภายในจังหวัดสุพรรณบุรีตามเป้าหมายการดำเนินงานของกิจกรรมภายใต้โครงการครบถ้วนร้อยละ 100 ก่อนระยะเวลาที่กำหนดทุกกิจกรรม ดังนี้

กิจกรรมที่ 1 ดำเนินการสุ่มตรวจการใช้เครื่องหมาย Q ของสินค้าเกษตรตามแหล่งจำหน่ายที่ตั้งอยู่ในพื้นที่ จังหวัดสุพรรณบุรี ประกอบด้วย Tesco Lotus สาขาสุพรรณบุรี Tops market สาขาโรบินสันสุพรรณบุรี แมคโคร สาขาสุพรรณบุรี Tesco Lotus สาขาดอนเจดีย์ Mini Big C สาขาบางปลาเ้า และ ตลาดนัดเกษตรกรศาลากลางจังหวัดสุพรรณบุรี ทั้งหมด 352 ชนิดสินค้า แบ่งเป็น ปีงบประมาณ พ.ศ. 2557 จำนวน 229 ชนิดสินค้า ปีงบประมาณ พ.ศ.2558 จำนวน 123 ชนิดสินค้า พบว่า มีการใช้เครื่องหมาย Q ผิดรูปแบบ จำนวน 1 ราย ณ สถานที่จำหน่ายตลาดนัดศาลากลางจังหวัดสุพรรณบุรี โดยแจ้งให้เกษตรกรแก้ไขข้อบกพร่องที่เกิดขึ้นทันที

กิจกรรมที่ 2 ดำเนินการสุ่มตรวจสอบแปลง/ ฟาร์ม/สถานประกอบการที่ผ่านการรับรองด้านการปฏิบัติทางการเกษตรที่ดี (GAP) ในพื้นที่จังหวัด สุพรรณบุรี ประกอบด้วย แปลงข้าว GAP แปลงพืชผักผลไม้ GAP บ่อกุ้ง GAP และฟาร์มปศุสัตว์ทั้งสิ้น จำนวน 69 ราย แบ่งเป็น ปีงบประมาณ พ.ศ. 2557 จำนวน 30 ราย และปีงบประมาณ พ.ศ. 2558 จำนวน 39 ราย พบว่า เกษตรกรทุกรายปฏิบัติตามหลักการปฏิบัติทางการเกษตรที่ดี (GAP) มีความรับผิดชอบต่อความปลอดภัยของผู้บริโภค และให้ความสำคัญกับการรักษามาตรฐานการรับรองอย่างถูกต้อง เหมาะสม เอกสารใบรับรองมาตรฐานของเกษตรกรทุกรายถูกต้อง และไม่พบการปลอมแปลงเอกสารการรับรอง นอกจากนี้ เกษตรกรบางรายมีความสนใจต้องการสมัครขอรับรองแหล่งผลิต GAP พืชเพิ่มเติม

กิจกรรมที่ 3 ฐานข้อมูลการการรับรองมาตรฐานแปลง/ฟาร์ม/หรือสถาน ประกอบการด้านพืช ประมง และปศุสัตว์ภายในพื้นที่จังหวัดสุพรรณบุรี ระหว่างปีงบประมาณ พ.ศ. 2557-2558 มีเกษตรกรที่ผ่านการรับรองรวมทั้งหมด 3,837ราย ประกอบด้วย ปีงบประมาณ พ.ศ. 2557 จำนวนทั้งหมด 1,656 ราย ปีงบประมาณ พ.ศ. 2558 จำนวนทั้งหมด 2,181 ราย เมื่อเปรียบเทียบฐานข้อมูลการรับรองแปลง/ฟาร์ม/หรือสถานประกอบการด้านพืช ประมง และปศุสัตว์ พื้นที่จังหวัดสุพรรณบุรี ระหว่างปีงบประมาณ พ.ศ. 2557- 2558 กับปีงบประมาณ พ.ศ.2556 ที่มีเกษตรกรผ่านการรับรองรวมทั้งหมด 1,453 ราย พบว่า ปีงบประมาณ พ.ศ. 2557 มี

เกษตรกรจังหวัดสุพรรณบุรีเข้าสู่ระบบการรับรองมาตรฐานเพิ่มขึ้น คิดเป็นร้อยละ 13.97 และปีงบประมาณ พ.ศ. 2558 มีเกษตรกรจังหวัดสุพรรณบุรีเข้าสู่ระบบการรับรอง มาตรฐานเพิ่มขึ้นเพิ่มขึ้น คิดเป็นร้อยละ 49.69

กิจกรรมที่ 4 ดำเนินการสุ่มตรวจสอบการเคมีตกค้างในพืชผัก ผลไม้ที่ผ่านการรับรองและมีเครื่องหมาย Q รับรอง รวมทั้งหมด 40 ตัวอย่าง โดยสุ่มตัวอย่างจากแปลง เกษตรกรที่ได้รับรองมาตรฐาน GAP และตลาดเกษตรกร รวมถึง ห้างสรรพสินค้า แบ่งเป็น ปีงบประมาณ พ.ศ.2557 จำนวนทั้งหมด 10 ตัวอย่าง พบว่า มีสารพิษตกค้าง กลุ่มออร์กาโนฟอสเฟต และคาร์บาเมตในผักชี และขึ้นฉ่าย ปีงบประมาณ พ.ศ.2558 จำนวนทั้งหมด 30 ตัวอย่าง 1 ซึ่งผลการ ทดสอบพบว่ามีสารพิษตกค้างกลุ่มออร์กาโนคลอรีนและไพเรทรอยด์ในหัวไชเท้า โดยสินค้าที่ตรวจพบจำนวน 3 ชนิด คือ ผักชี ขึ้นฉ่าย และหัวไชเท้า เป็นพืชผักที่ สุ่มตรวจสอบสินค้าจากห้างสรรพสินค้า และ ไม่ใช่สินค้าที่ผลิตขึ้นจากเกษตรกรของจังหวัดสุพรรณบุรี

นอกจากนั้น การดำเนินงานโครงการสนับสนุนแผนปฏิบัติงานฝ่ายระวังฯ สามารถสร้างผลผลิตและผลลัพธ์ที่เกิดจากการดำเนินงานเกินกว่าสิ่งที่คาดหวังไว้ โดยผลผลิตที่รับจากการดำเนินงาน ดังนี้

- 1) จังหวัดสุพรรณบุรีมีเครือข่ายเกษตรกรผู้ผลิตสินค้าเกษตรปลอดภัยที่มีศักยภาพครอบคลุมพื้นที่ 10 อำเภอของจังหวัดสุพรรณบุรี ไม่น้อยกว่า 30 กลุ่ม
- 2) เกษตรกรผู้ผลิตสินค้าเกษตรปลอดภัยจังหวัดสุพรรณบุรีมีศักยภาพทางด้านความรู้ และมีความสามารถในการพัฒนากระบวนการผลิตการจัดจำหน่าย มีการดำเนินงานที่เป็นระบบ รวมถึง สามารถขยายองค์ความรู้ให้กับเกษตรกรภายในพื้นที่
- 3) คณะทำงานสามารถรับรองแหล่งจำหน่ายสินค้าคุณภาพเพิ่มขึ้นจากเดิมร้อยละ 20% อาทิ การเพิ่มจำนวนตลาดเกษตรกร การรับรองร้านค้าหน้าฟาร์ม การเชื่อมโยงผู้ผลิตสินค้าเกษตรกับผู้ประกอบการร้านอาหารผ่านโครงการร้านอาหารปลอดภัยเลือกใช้สินค้า Q

4) จังหวัดสุพรรณบุรีมีการบูรณาการการส่งเสริม และดำเนินการตามมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารกับโครงการอื่นๆ อย่างสอดคล้อง และมีคุณภาพ

5) คณะกรรมการ/คณะทำงานสามารถเชื่อมโยงแหล่งผลิตกับแหล่งจำหน่ายด้วยการจัดเวทีสัมมนาเชื่อมโยงผู้ผลิตกับสรรพสินค้าชั้นนำ Modern Trade การนำเกษตรกรผู้ผลิตสินค้าเกษตรปลอดภัยและผู้บริโภค หรือตัวแทนจำหน่ายมาพบกัน เพื่อนำเสนอผลผลิตของเกษตรกรให้กับร้านอาหาร โรงแรม รีสอร์ท และร้านค้าชั้นนำของจังหวัดสุพรรณบุรี เพื่อเพิ่มช่องทางการจำหน่ายให้กับเกษตรกร สร้างรายได้ให้กับเกษตรกรเพิ่มมากขึ้น และให้เกษตรกรและผู้บริโภคได้เรียนรู้และทราบความต้องการของผู้บริโภค เพื่อนำมาปรับกระบวนการผลิต การวางแผนการผลิต การพัฒนาคุณภาพสินค้าเกษตร สำหรับผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นจากการดำเนินงาน มีดังนี้

1) ระหว่างปีงบประมาณ พ.ศ. 2557-2558 จังหวัดสุพรรณบุรีมีเกษตรกรที่ผ่านการรับรองรวมทั้งหมด 3,837 ราย ประกอบด้วย งบประมาณ พ.ศ. 2557จำนวนทั้งหมด 1,656ราย งบประมาณ พ.ศ. 2558 จำนวนทั้งหมด 2,181 ราย เมื่อเปรียบเทียบข้อมูลกับปีงบประมาณ พ.ศ. 2556 ที่มีเกษตรกรผ่านการรับรองรวมทั้งหมด 1,453 ราย พบว่า ปีงบประมาณ พ.ศ. 2557 มีเกษตรกรเข้าสู่ระบบการรับรองมาตรฐานเพิ่มขึ้นจากปีงบประมาณ พ.ศ.2556 คิดเป็นร้อยละ 13.97 และปีงบประมาณ พ.ศ. 2558 เพิ่มขึ้นคิดเป็นร้อยละ 49.69

2) จากการที่คณะทำงานลงพื้นที่เก็บตัวอย่าง ตรวจสอบติดตามเฝ้าระวังมาตรฐานระบบการผลิตสินค้าเกษตรระดับแปลงเพาะปลูก/ฟาร์มเพาะเลี้ยง และสถานประกอบการแปรรูปภายในจังหวัดสุพรรณบุรี พบว่า เกษตรกรมีกระบวนการผลิตที่ดีและเหมาะสมตามข้อกำหนดเกษตรกรทุกคนมีใจบริสุทธิ์ที่จะผลิตสินค้าให้มีความปลอดภัยต่อตนเองและผู้บริโภค ตระหนักถึงความรับผิดชอบต่อตนเองและผู้บริโภค เกษตรกรมีความซื่อสัตย์ มีทัศนคติที่ดี และมีความหวังดีของเกษตรกรที่มีต่อผู้บริโภค ทำให้ไม่เคยมีการพบข้อร้องเรียนจากผู้บริโภค หรือพบว่าสินค้าที่ผลิตใน

พื้นที่จังหวัดสุพรรณบุรีตรวจพบสารพิษตกค้างในสินค้าเกษตรตลอด
ระยะเวลาการดำเนินงาน

- 3) การดำเนินงานผ่านกิจกรรมหลัก 4 กิจกรรม ในการควบคุม ตรวจสอบ
คุณภาพสินค้าเกษตรที่ผลิตขึ้นในจังหวัดสุพรรณบุรีการตรวจสอบ
สินค้าที่ผ่านการรับรองเครื่องหมาย Q อย่างเข้มงวด การที่เกษตรกร
จังหวัดสุพรรณบุรีเข้าสู่ระบบการผลิตสินค้าที่มีมาตรฐานความ
ปลอดภัยเพิ่มมากขึ้นรวมถึง การเพิ่มช่องทางการจำหน่าย เช่น ตลาด
เกษตรกรห้างสรรพสินค้า ร้านอาหาร โรงแรม รีสอร์ท เป็นต้น ส่งผล
ให้ผู้บริโภคจะมีสินค้าเกษตรที่ผ่านการรับรองมาตรฐานความปลอดภัย
ให้บริโภคเพิ่มขึ้น
- 4) จากการลงพื้นที่เก็บตัวอย่าง ตรวจสอบติดตามเฝ้าระวังมาตรฐานระบบการ
ผลิตสินค้าเกษตรระดับแปลงเพาะปลูก/ฟาร์มเพาะเลี้ยง พบว่า
เกษตรกรมีกระบวนการผลิตที่ดีและเหมาะสมตามข้อกำหนดมีความ
รับผิดชอบต่อตนเองและผู้บริโภค เกษตรกรมีความซื่อสัตย์ ไม่มีการ
ลักลอบทำพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมต่อกระบวนการผลิตทำให้ไม่เคยมี
การพบข้อร้องเรียนจากผู้บริโภค หรือพบว่าสินค้าที่ผลิตในพื้นที่
จังหวัดสุพรรณบุรีตรวจพบสารพิษตกค้างในสินค้าเกษตรตลอด
ระยะเวลาการดำเนินงาน
- 5) จังหวัดสุพรรณบุรีมีเกษตรกรที่ผ่านการรับรองระหว่างปีงบประมาณ
พ.ศ. 2557-2558 รวมทั้งหมด 3,837 ราย เมื่อเปรียบเทียบข้อมูลกับ
ปีงบประมาณ พ.ศ.2556 ที่มีเกษตรกรผ่านการรับรองรวมทั้งหมด
1,453 รายพบว่า ปีงบประมาณ พ.ศ. 2557 มีเกษตรกรเข้าสู่ระบบการ
รับรองมาตรฐานเพิ่มขึ้นจากปีงบประมาณ พ.ศ.2556 คิดเป็นร้อยละ
13.97 และปีงบประมาณ พ.ศ. 2558 เพิ่มขึ้นเพิ่มขึ้น คิดเป็นร้อยละ
49.69

ตอนที่ 2 ความสำเร็จและการเปลี่ยนแปลงภายหลังการปรับเปลี่ยนกระบวนการผลิตของเกษตรกรที่เข้าสู่กระบวนการผลิตทางการเกษตรที่ดี (GAP) และทิศทางการพัฒนาศักยภาพของเกษตรกรต่อไปในอนาคต

ผู้วิจัยได้ศึกษาข้อมูลจากการสัมภาษณ์เกษตรกรที่ผ่านการรับรองมาตรฐานระบบการผลิตทางการเกษตรที่ดี (GAP) จำนวน 4 ราย ครอบคลุมทั้ง 3 ด้าน คือ ด้านพืช ด้านประมง และด้านปศุสัตว์ประกอบด้วย เกษตรกรผู้ปลูกเมล่อน เกษตรกรผู้ปลูกข้าว เกษตรกรผู้เลี้ยงกุ้งทะเล และเกษตรกรผู้เลี้ยงไก่ไข่เกี่ยวกับความสำเร็จและการเปลี่ยนแปลงภายหลังการปรับเปลี่ยนกระบวนการผลิตของเกษตรกรที่เข้าสู่กระบวนการผลิตทางการเกษตรที่ดี (GAP) และทิศทางการพัฒนาศักยภาพของเกษตรกรต่อไปในอนาคต ปรากฏผลจากการศึกษา ดังต่อไปนี้

1) ผลการสัมภาษณ์เกี่ยวกับความสำเร็จและการเปลี่ยนแปลงภายหลังการปรับเปลี่ยนกระบวนการผลิตของเกษตรกรผู้ผลิตที่ผ่านการรับรองมาตรฐานระบบการผลิตทางการเกษตรที่ดี(GAP)พบว่า เกษตรกรกลุ่มตัวอย่างที่ผ่านการรับรองมาตรฐานระบบการผลิตทางการเกษตรที่ดี (GAP) ทั้งหมด 4 ราย คิดเป็นร้อยละ 100 เกิดความสำเร็จต่อการดำเนินงานตามกระบวนการผลิตทางการเกษตรที่ดี (GAP) สามารถพึ่งพาตนเองได้ และมีการพัฒนาศักยภาพอย่างต่อเนื่อง โดยตัวชี้วัดที่เกษตรกรแสดงให้เห็นถึงการเปลี่ยนแปลงและความสำเร็จที่เกิดขึ้นของเกษตรกร ประกอบด้วย

(1) เกษตรกรมีทักษะด้านการวางแผนการผลิต และการบริหารจัดการกระบวนการผลิตที่เป็นระบบเพิ่มมากขึ้น เห็นได้จากการให้สัมภาษณ์ของคุณ สุรินทร์ (นามสมมติ) ซึ่งเป็นเกษตรกรผู้ปลูกเมล่อน อำเภออุทอง ที่กล่าวว่า

“ภายหลังจากการปรับเปลี่ยนกระบวนการผลิตทำให้รู้จักการวางแผนการผลิตให้เพียงพอกับความต้องการของตลาดที่มีมากขึ้นกว่าแต่ก่อนเป็นสามเท่า และการบริหารความเสี่ยง โดยได้ขยายพื้นที่การปลูกเพิ่มมากขึ้น ภายหลังที่มีรายได้จากการจำหน่ายเมล่อนจากการพยายามเรียนรู้และพัฒนาในช่วงที่ผ่านมา จึงได้นำเงินมาลงทุนขยายพื้นที่การปลูกออกไป จากเดิมที่เคยมีแค่ 2 โรงเรือน แล้วขยายออกเป็น 18 โรงเรือน และทั้งหมด 62 โรงเรือนในปัจจุบัน ซึ่งเมล่อนจะให้ผลผลิตในทุกเดือน เพราะมีการวางแผนการผลิตและการบริหารจัดการ โดยจะปลูกเมล่อนแบบเป็นรุ่น ด้วยการเว้นระยะเวลาการปลูก เช่น ปลูก 5 โรงเรือนก่อน

ในวันนี้อีกอาทิตย์หนึ่งปลูกอีก 5 โรงเรือน เป็นต้น จะไม่ปลูกคราวเดียวหมด เพราะอัตราเสี่ยงจะค่อนข้างมากหากเจอปัญหาโรคแมลง เกิดโรคระบาด ราคาตลาดลดลง หรือเกษตรกรให้สูตรอาหารผิดหมด และปัญหาจากสภาพแวดล้อมต่างๆ อาจจะทำให้เกิดความเสียหายอย่างหนัก จากการหมุนเวียนและการบริหารจัดการ การวางแผนการผลิตที่ดีทำให้มีเมล่อน เพื่อจำหน่ายทั้งปี สามารถสร้างรายได้ 1000,000-300,000บาท/เดือน การดำเนินงานก็เป็นระบบมากขึ้น จากเดิมที่ทำแบบค่อยเป็นค่อยไป การดำเนินงานยังไม่เป็นระบบ เพราะเป็นการเรียนรู้และดำเนินงานด้วยตนเอง จึงมีปัญหาค่อนข้างมากที่ต้องเรียนรู้และแก้ไขปัญหาย่อยๆ ทุกวัน เพราะแต่ละวันมีปัญหาก็แตกต่างกัน ปัญหาที่เกิดขึ้นมาจากการขาดการวางแผน การขาดการวางระบบ และการขาดความรู้ ซึ่งภายหลังจากการปรับเปลี่ยนกระบวนการผลิต การมีความรู้และประสบการณ์ที่เพิ่มขึ้น และการเข้ามาดูแลของเจ้าหน้าที่ราชการ ทำให้การดำเนินเป็นระบบมากขึ้นมาอย่างต่อเนื่อง โดยเริ่มตั้งแต่การวางแผนและการจัดการ การคัดเลือกเมล็ดพันธุ์ การตรวจสภาพดิน การผสมเกสร ระบบการให้น้ำ การแก้ปัญหาเรื่องโรคแมลง และการคัดแยกตามขนาดพร้อมสำหรับการจำหน่าย”

(2) สุขภาพและต้นทุนที่การผลิตที่ลดลง เห็น ได้จากการให้สัมภาษณ์ของ คุณ พวง (นามสมมติ) ซึ่งเป็นเกษตรกรผู้ปลูกข้าว อำเภอเมืองสุพรรณบุรี ที่กล่าวว่า

“ภายหลังจากการผ่านรับรองมาตรฐานกระบวนการผลิตทางการเกษตรที่ดี (GAP) สิ่งที่แตกต่างกันการทำนาแบบเคมี คือ สุขภาพและต้นทุนที่ลดลง เมื่อก่อนจะมีปัญหาด้านสุขภาพมาก เพราะการที่ผลิตข้าวแบบวิถีของเคมี ทำให้พบสารเคมีตกค้างในร่างกายจนทำให้แพ้สารเคมีทุกชนิด ร่างกายอ่อนแอลงอย่างเห็นได้ชัด สุขภาพที่เคยแข็งแรง กระฉับกระเฉงกลับหมดเรี่ยวแรง แต่ปัจจุบัน ภายหลังจากปรับเปลี่ยนสุขภาพร่างกายแข็งแรงขึ้น สารเคมีที่ตกค้างในเลือดหายไปหมด คล่องตัวมากขึ้น สามารถทำนาบนพื้นที่ จำนวน 18 ไร่ ได้คนเดียวอย่างสบาย ส่วนประโยชน์อีกประการที่ได้รับและแสดงให้เห็นได้ชัดเจน คือ ต้นทุนที่ลดลง แต่เดิมการลงทุนแต่ละรอบมีต้นทุนประมาณ 61,500 บาท ปัจจุบันลดลงเหลือเพียงประมาณ 3,000-4,000 บาท/รอบ เนื่องมาจากค่าใช้จ่ายในการซื้อสารเคมีลดลงอย่างมาก ถึงแม้ว่าตามข้อกำหนดของกระบวนการผลิตทางการเกษตรที่ดี (GAP) จะอนุญาตให้ใช้สารเคมีได้แต่ต้องอยู่ในปริมาณที่เหมาะสมกับช่วงเวลาที่เหมาะสม แต่เลือกที่จะใช้น้ำหมักชีวภาพ จุลินทรีย์ ในการบำรุงและ

รักษาผลผลิตแทนการใช้ปุ๋ยเคมี สารเคมี หากไม่เจอปัญหาเรื่องโรคแมลง หรือ โรคพืชที่อย่างหนักจะไม่ใช้โดยเด็ดขาด ส่วนด้านราคาเมื่อเปรียบเทียบกับ เกษตรกรทั่วไปราคาขายข้าวไม่ได้แตกต่างกันมาก ผลผลิตข้าวจะน้อยกว่าผลผลิตที่ ทำรูปแบบเคมีถึง 60% แต่สิ่งที่ทำให้เกษตรกรที่ผ่านการรับรองมาตรฐาน GAP ทุกรายมีกำไรและประโยชน์ตอบแทนที่มากกว่าเกษตรกรทั่วไป คือ ต้นทุน สามารถรู้ได้ว่ามีกำไรมากน้อยอยู่ที่การทำบัญชีแปลง/ฟาร์ม ด้านการจำหน่ายก็ เลือกที่จะจำหน่ายให้กับกลุ่มผู้ปลูกข้าวปลอดภัยในพื้นที่ ช่วง 2 ปีที่ผ่านมา สามารถจำหน่ายข้าวในราคาเฉลี่ยละ 10,000-12,000 บาทซึ่งแตกต่างกับราคา ข้าวทั่วไปที่ราคาประมาณ 7,000 บาท/เกวียน นอกจากนั้น มีการเพิ่มรายได้จาก การแปรรูปข้าวด้วยตนเองจนสร้างรายได้เพิ่มรายได้อีกหนึ่งเท่าตัว ด้วยเหตุผล ที่ว่าต้องการดูแลผู้บริโภคด้วยตนเองอย่างทั่วถึง”

(3) เกษตรกรมีรายได้สม่ำเสมอ เห็นได้จากการให้สัมภาษณ์ของคุณสมชาย (นาม สมมติ) ซึ่งเป็นเกษตรกรผู้เลี้ยงไก่ไข่ อำเภอศรีประจันต์ ที่กล่าวว่า

“ภายหลังที่ผ่านการรับรองหลักการปฏิบัติทางการเกษตรที่ดีสำหรับฟาร์ม ปศุสัตว์ (GAP) และการทำสัญญาการเลี้ยงไก่แบบ Contract Farming ทำให้มี รายได้ที่แน่นอน และมั่นคง เพราะมีตลาดและบริษัทมารับซื้ออย่างแน่นอนทุก ฟอง ไม่ว่าจะเป็นไข่ไก่คุณภาพดี ไข่บุบ หรือแม้กระทั่งแม่ไก่ปลดระวาง ก็ สามารถสร้างรายได้ให้กับเกษตรกร แม้ว่า บางครั้งการเลี้ยงไก่ไข่บางรุ่นที่เลี้ยงจะ ได้กำไรน้อย แต่สามารถรับประกันรายได้ว่าได้รับแน่ การตัดสินใจเปลี่ยนมา เลี้ยงไก่ไข่ทำให้ครอบครัวมีชีวิตที่ดีขึ้น มีรายได้ที่มั่นคง จนสามารถส่งลูกเรียน ได้อย่างไม่ลำบาก”

(4) การที่มีสินค้าที่มีคุณภาพผ่านการรับรองมาตรฐานจำหน่ายให้กับผู้บริโภค เห็นได้จากการให้สัมภาษณ์ของคุณพวง (นามสมมติ) ซึ่งเป็นเกษตรกรผู้ปลูกข้าว อำเภอเมืองสุพรรณบุรีที่กล่าวว่า

“การที่สามารถผลิตข้าวที่มีคุณภาพความปลอดภัย สามารถอธิบาย ทุกขั้นตอนของการดำเนินงานด้วยตนเองทุกกระบวนการ จึงสามารถรับประกัน ได้ว่าสินค้ามีความปลอดภัยในทุกกระบวนการของการผลิต เวลาที่ไปจำหน่าย ข้าวแล้วรู้คำชมอย่างมั่นใจว่ามีคุณภาพ ปลอดภัยจากสารพิษตกค้าง และบอกว่า อร่อย สิ่งนั้น คือ ความสุขอีกอย่างที่นอกเหนือจากรายได้ที่ได้รับที่ทำให้มีกำลังใจ

จะทำให้การผลิตในทุกวันนี้ดีที่สุด เพื่อให้ลูกค้าได้ผลผลิตที่ดีที่สุดเสมอและนี่คือเหตุผลอีกหนึ่งประการที่ทำให้ต้องการที่จะจำหน่ายด้วยตนเอง เพราะเกษตรกรสามารถอธิบายทุกขั้นตอนการดำเนินงานด้วยตนเองจึงสามารถรับประกันได้อย่างภาคภูมิใจว่าสินค้ามีความปลอดภัยในทุกกระบวนการของการผลิต”

(5) การรวมกลุ่มและการสร้างเครือข่ายเกษตรกร เห็นได้จากการให้สัมภาษณ์ของคุณประสิทธิ์ (นามสมมติ) ซึ่งเป็นเกษตรกรผู้เลี้ยงกุ้งขาว อำเภอดอนเจดีย์ ที่กล่าวว่า

“เมื่อเกิดการปรับเปลี่ยนเกิดผลดี มีเกษตรกรและเพื่อนบ้านจำนวนไม่น้อยที่ปรับเปลี่ยนการดำเนินงานตามแบบตนเอง เพราะมองว่าเกิดผลดี จนเกิดการรวมกลุ่มและสร้างเครือข่ายเกษตรกรในพื้นที่ และภายในจังหวัดสุพรรณบุรี เกิดการร่วมกันบริหารจัดการกลุ่ม เพื่อตรวจสอบและดูแลคุณภาพการเลี้ยงกุ้งของสมาชิกให้มีคุณภาพ และปลอดภัย ให้ความช่วยเหลือซึ่งกันและกัน มีการจัดประชุมเครือข่ายเกษตรกรผู้เลี้ยงกุ้งประจำเดือน โดยมีเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องเข้ามาดูแล และให้ความรู้เพิ่มเติมกับเกษตรกรทุกรายเสมอ จากการประชุมเกษตรกรด้วยกันก็จะเกิดการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร และเรียนรู้ไปพร้อมกัน จึงทำให้ทุกคนจะได้รับการกระตุ้น และมีความกระตือรือร้นที่จะพัฒนาตนเองตลอดเวลา”

(6) ความสุขที่เกิดขึ้นกับเกษตรกร เห็นได้จากการให้สัมภาษณ์ของคุณสุนทร (นามสมมติ) ซึ่งเป็นเกษตรกรผู้ปลูกเมล่อน อำเภออุทุมพรพิสัย ที่กล่าวว่า

“การปลูกเมล่อนที่ดำเนินงานในทุกวันนี้ ตั้งแต่ระบบการจัดการ สร้างจุดยืนของตนเองได้อย่างมั่นคงสำหรับการดำเนินชีวิต ครอบครัวมีความเป็นอยู่ที่ดีจึงทำให้ตนเองมีความสุขที่สามารถดูแลสมาชิกในครอบครัวได้ เพราะมีอาชีพที่มั่นคงให้กับสมาชิกครอบครัวได้สานต่อสุขที่ได้ทำอาชีพที่ตนเองรัก และภูมิใจ สุขที่ได้เห็นผู้บริโภคได้บริโภคผลผลิตที่ดีที่สุด ปลอดภัยต่อผู้บริโภคที่สร้างมาด้วยน้ำพัก น้ำแรง และความทุ่มเททั้งหมดทั้งกาย ใจ รวมถึง สุขที่ได้แบ่งปันน้ำใจ แบ่งปันความรู้ให้กับเกษตรกรที่มีความสนใจ ได้มีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น”

2) ผลการสัมภาษณ์เกี่ยวกับทัศนคติของเกษตรกรผู้ผลิตที่ผ่านการรับรองมาตรฐาน

กระบวนการการผลิตทางการเกษตรที่ดี (GAP) ต่อหน่วยงาน และเจ้าหน้าที่ผู้ดำเนินงานโครงการสนับสนุนแผนปฏิบัติงานเฝ้าระวังและควบคุมมาตรฐานสินค้าเกษตรในระดับจังหวัดสุพรรณบุรี พบว่า เกษตรกรกลุ่มตัวอย่างที่ผ่านการรับรองมาตรฐานระบบการผลิตทางการเกษตรที่ดี (GAP) จำนวน 4 ราย คิดเป็นร้อยละ 100 พึงพอใจต่อการดูแลของหน่วยงานและเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง เพราะการที่หน่วยงานราชการ และเจ้าหน้าที่ผู้ดำเนินงานเข้ามาส่งเสริม ดูแล แนะนำการบริหารจัดการแปลง และคอยตรวจสอบการดำเนินงานของเกษตรกร ทำให้เกษตรกรได้รับประโยชน์ ดังนี้

- (1) เกษตรกรเกิดทักษะการบริหารจัดการตามขั้นตอนของกระบวนการผลิตทางการเกษตรที่ดี (GAP) ได้อย่างครบถ้วน ภายใต้การยึดหลักความปลอดภัยของผู้บริโภคเป็นสำคัญ เห็นได้จากการให้สัมภาษณ์ของคุณสมชาย (นามสมมติ) ซึ่งเป็นเกษตรกรผู้เลี้ยงไก่ไข่ อำเภอศรีประจันต์ กล่าวว่

“การดำเนินงานที่เป็นระบบมากขึ้น จากการทำสัญญาการเลี้ยงไก่แบบ Contract Farming ที่ดำเนินงานตามหลักการปฏิบัติทางการเกษตรที่ดีสำหรับฟาร์มปศุสัตว์ (GAP) ภายใต้การควบคุมและการวางระบบบริหารจัดการการเลี้ยงจากบริษัท ตั้งแต่การวางแผนการผลิต การคัดเลือกสายพันธุ์ที่เหมาะสมมาให้เลี้ยง มีเจ้าหน้าที่ของบริษัทคอยให้การแนะนำเข้ามาดูแลกระบวนการผลิตทุกขั้นตอน อย่างสม่ำเสมอ มีการวางระบบมาตรฐานต่างๆ ให้อย่างเหมาะสม และมีเจ้าหน้าที่สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดสุพรรณบุรีมานำไปตรวจหาสารตกค้างทุก 2 เดือน เข้ามาดูแล คอยสอบถามความก้าวหน้าในการดำเนินงาน มาให้คำแนะนำ และตรวจสอบคุณภาพตลอดด้วย ซึ่งหากดำเนินงานด้วยตนเองคงจะไม่ประสบความสำเร็จตามที่ตั้งเป้าหมายไว้ขนาดนี้ เนื่องจากการดำเนินงานทุกกระบวนการมีองค์ประกอบมากมาย เพื่อที่จะให้ไข่ไก่มีคุณภาพและราคาดีรวมทั้ง หากดำเนินงานเองคงจะไม่มีการบันทึกและการจัดทำบัญชีฟาร์มอย่างแน่นอน เพราะมองว่าเป็นการทำให้ยุ่งยากและไม่มีเวลาทำ แต่เมื่อปรับเปลี่ยนมาดำเนินงานจึงต้องทำตามข้อกำหนดของบริษัท และตามหลักการปฏิบัติทางการเกษตรที่ดี

สำหรับฟาร์มปศุสัตว์ (GAP) กลับมองว่าไม่ได้เป็นขั้นตอนที่ยากกว่าจะทำได้ มีประโยชน์มากกว่าที่คิดในการจัดการฟาร์ม ทำให้ทราบเกี่ยวกับข้อมูลการเลี้ยงสัตว์ ผลผลิตที่ได้รับ จำนวน ไข่ที่เลี้ยง การเกิดการตายของสัตว์ การป้องกันโรคติดต่อจากบุคคลภายนอก และรายรับ-รายจ่ายที่เกิดขึ้นจากการดำเนินงาน จากการบินที่ข้อมูลสามารถนำมาวิเคราะห์ประสิทธิภาพในการเลี้ยงของเกษตรกรได้ และเมื่อเกิดปัญหาจากการดำเนินงานการบันทึกจะสามารถทำให้ทราบถึงสาเหตุ และหาแนวทางแก้ไขต่อไปได้เช่นกัน”

- (2) ทำให้เกษตรกรรู้สึกมั่นใจ เมื่อเกิดปัญหาด้านต่างๆ เช่น โรคระบาด การตลาดกระบวนการผลิต ขอร้องเรียนจากผู้บริโภค เป็นต้น เจ้าหน้าที่สามารถให้คำแนะนำ ตรวจสอบ และแก้ไขปัญหาให้กับเกษตรกรได้ทันเวลา หรือแม้บางครั้งที่เกษตรกรทำผิดข้อกำหนดก็จะมีคำแนะนำให้ปรับเปลี่ยนตามข้อกำหนด เห็นได้จากการให้สัมภาษณ์ของคุณพวง (นามสมมติ) ซึ่งเป็นเกษตรกรผู้ปลูกข้าว อำเภอเมืองสุพรรณบุรี ที่ได้กล่าวว่า

“ภายหลังที่ผ่านการรับรองมีเจ้าหน้าที่เข้ามาดูแล คอยสอบถามความก้าวหน้าในการดำเนินงาน ให้คำแนะนำ และตรวจสอบคุณภาพการดำเนินงานตามขั้นตอนของกระบวนการผลิตทางการเกษตรที่ดี (GAP) บ่อยครั้ง ประมาณ 3 เดือน/ครั้ง ทำให้รู้สึกมั่นใจว่า เมื่อเกิดปัญหาโรคระบาดเจ้าหน้าที่จะให้คำแนะนำและแก้ไขปัญหาให้ได้ทันเวลา หรือแม้บางครั้งที่เกษตรกรทำผิดข้อกำหนดก็จะมีคำแนะนำให้ปรับเปลี่ยนตามข้อกำหนด ซึ่งช่วงปี พ.ศ. 2557-2558 การดำเนินงานเช่นนี้จะทำให้ตนเองอยู่กระตุนตลอดเวลา และไม่คิดละเลยความสำคัญของการดำเนินงานที่เหมาะสม นอกจากการดูแลในส่วนของการกระบวนการผลิต การจัดการแปลงแล้ว เจ้าหน้าที่ของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ยังเข้ามาดูแลในช่วงของการเชื่อมโยงตลาดมากยิ่งขึ้น เช่น การนำเกษตรกรไปจำหน่ายสินค้าเกษตรที่ตนเองผลิตตามงานสำคัญต่างๆ ทั้งภายในจังหวัดและภายนอกจังหวัด ซึ่งสามารถสร้างรายได้ และสร้างเครือข่ายลูกค้าและผู้ผลิตที่เป็นเกษตรกรที่ผลิตสินค้าเกษตรปลอดภัยด้วยกัน”

- (3) การตรวจสอบคุณภาพของผลผลิต และกระบวนการผลิตสม่ำเสมอทำให้เกษตรกรถูกระงับตลอดเวลา และจะไม่ละเลยความสำคัญของการดำเนินงานที่เหมาะสม เห็นได้จากการให้สัมภาษณ์ของคุณสมชาย (นามสมมติ) ซึ่งเป็นเกษตรกรผู้เลี้ยงไก่ไข่ อำเภอศรีประจันต์ ที่กล่าวว่า

“การที่เจ้าหน้าที่สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดสุพรรณบุรีมานำไข่ไก่ไปตรวจหาสารตกค้างทุก 2 เดือน และเจ้าหน้าที่ของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์เข้ามาดูแล คอยสอบถามความก้าวหน้าในการดำเนินงาน มาให้คำแนะนำ และตรวจสอบคุณภาพตลอด ทำให้เกษตรกรถูกระงับการดำเนินงานให้เป็นไปตามระบบ จึงทำให้ไข่ไก่ที่มีคุณภาพผ่านการรับรองมาตรฐานจำหน่ายให้กับโรงคัดไข่มาตรฐาน GMP ที่มีความเข้มแข็งในการตรวจ ซึ่งที่ผ่านมายังไม่เคยถูกตรวจพบสารเคมีตกค้างในไข่ไก่ ทำให้รู้สึกภูมิใจว่าได้ผลิตไข่ที่มีคุณภาพออกสู่ตลาด”

- (4) จากการส่งเสริม สนับสนุน และช่วยเหลือเกษตรกรในการเชื่อมโยงตลาด ทำให้เกษตรกรสามารถขยายช่องทางการจำหน่ายเพิ่มมากขึ้น สร้างรายได้ให้เกษตรกรมากขึ้น และการสร้างเครือข่ายลูกค้าและผู้ผลิตที่เป็นเกษตรกรที่ผลิตสินค้าเกษตรปลอดภัยให้มาพบกับ เช่น การนำเกษตรกรไปจำหน่ายสินค้าเกษตรที่ตนเองผลิตตามงานสำคัญต่างๆ ทั้งภายในจังหวัดและภายนอกจังหวัด เห็นได้จากการให้สัมภาษณ์ของคุณสุรินทร์ (นามสมมติ) ซึ่งเป็นเกษตรกรผู้ปลูกเมล่อน อำเภออุทุมพรพิสัย ที่กล่าวว่า

“ความสำเร็จที่เกิดขึ้นในทุกวันนี้ที่พึ่งพาตนเองและสามารถให้ความช่วยเหลือกับเพื่อนเกษตรกรได้ ส่วนหนึ่งมาจากการส่งเสริม สนับสนุน และช่วยเหลือของเจ้าหน้าที่ที่ต้องขอบคุณเจ้าหน้าที่ของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์จังหวัดสุพรรณบุรีทุกหน่วยที่คอยให้ความช่วยเหลือ คำปรึกษา คำแนะนำที่ดี แม้กระทั่งพยายามเชื่อมโยงด้านการตลาดให้กับเกษตรกร จนสามารถขยายร้านรับซื้อผลผลิตให้กระจายทุกอำเภอในจังหวัดสุพรรณบุรี”

- (5) ทำให้เกษตรกรมีความรู้เพิ่มมากขึ้น จากการนำเกษตรกรเข้าร่วมการอบรม สัมมนา และศึกษาดูงานทั้งภายในจังหวัด และต่างจังหวัด เพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้พัฒนาเทคนิคต่างๆ และสร้างแรงบันดาลใจให้แก่

เกษตรกร เห็นได้จากการให้สัมภาษณ์ของคุณประสิทธิ์ (นามสมมติ) ซึ่งเป็นเกษตรกรผู้เลี้ยงกุ้งขาว อำเภอคอนเจดีย์ ที่กล่าวว่า

“ตนเองมีความรู้เพิ่มมากขึ้น จากการที่เจ้าหน้าที่ของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ในพื้นที่เข้ามาตรวจสอบ คูแล เยี่ยมเยียน และจัดประชุมและเปลี่ยนความรู้ทุกเดือน ทำให้เกษตรกรรับข้อมูลข่าวสารที่เป็นประโยชน์ในการพัฒนาตนเอง เมื่อเกิดปัญหาจากการเลี้ยงกุ้งก็สามารถสอบถาม และนำความรู้ไปแก้ไขปัญหาก็ทันเวลาทำให้ไม่ต้องเสี่ยงต่อผลกระทบ หรือการขาดทุนที่เกิดจากปัญหาเหล่านั้น”

- 3) ผลการสัมภาษณ์เกี่ยวกับทิศทางการพัฒนาศักยภาพของเกษตรกรผู้ผลิตที่ผ่านการรับรองมาตรฐานระบบการผลิตทางการเกษตรที่ดี (GAP) ต่อไปในอนาคต พบว่า เกษตรกรทั้ง 4 รายคิดเป็นร้อยละ 100 ของเกษตรกรกลุ่มดังกล่าว มีการวางแผนการพัฒนาศักยภาพกระบวนการผลิต และการพัฒนาศักยภาพของเกษตรกรแต่ละราย ซึ่งอาจมีข้อแตกต่างกันตามกระบวนการผลิตของสินค้าเกษตรในแต่ละด้าน และแต่ละชนิดสินค้าเกษตรที่เกษตรกรทำการผลิต อาทิ

- (1) จากคำให้สัมภาษณ์ของคุณสุรินทร์ (นามสมมติ) ซึ่งเป็นเกษตรกรผู้ปลูกเมล่อน อำเภออุทุมพร กล่าวว่า

“การวางแผนทิศทางการพัฒนาศักยภาพ ด้วยการทำความเข้าใจความสามารถในการสร้างสรรค์กระบวนการผลิตด้วยการพัฒนาสายพันธุ์ให้ดีขึ้นต่อไปอย่างต่อเนื่อง การพัฒนาระบบการจัดการแปลง การพัฒนาช่องทางการจำหน่าย การพัฒนาศักยภาพของเครือข่ายเกษตรกรผู้ปลูกเมล่อนให้ขยายวงกว้าง เครือข่ายจะต้องเข้มแข็งด้วยตัวเกษตรกรที่ร่วมกันพัฒนา และจะพัฒนาศักยภาพของตนเองด้วยแสวงหาความรู้ให้สามารถนำมาพัฒนากระบวนการผลิตของตนเอง และสามารถช่วยเหลือเกษตรกรรายอื่นได้ด้วย การพยายามแบ่งปันความรู้ รวมถึง การสร้างเกษตรกรรุ่นใหม่ให้มีคุณภาพ เพื่อให้เกษตรกรของจังหวัดสุพรรณบุรีมีคุณภาพชีวิตที่ดี และมั่นคงต่อไป”

- (2) จากคำให้สัมภาษณ์ของคุณพวง (นามสมมติ) ซึ่งเป็นเกษตรกรผู้ปลูกข้าว
อำเภอเมืองสุพรรณบุรี กล่าวว่า

“ได้วางแผนทิศทางการพัฒนาศักยภาพกระบวนการผลิต และการ
เพิ่มมูลค่าเพิ่มให้กับผลผลิตด้วยการแปรรูปสินค้าข้าว เช่น ข้าวสวยสามารถ
ซึ่งตอนนี้ได้ประสานกับมหาวิทยาลัยราชภัฏสุพรรณบุรี เพื่อวิจัยและ
ศึกษาความเป็นได้ของการดำเนินงาน นอกจากนั้น ได้วางแผนการขยาย
ชนิดสินค้าเกษตรให้ผ่านการรับรองมาตรฐานสินค้าเกษตรตาม
กระบวนการผลิตทางการเกษตรที่ดี (GAP) ประกอบด้วย มะม่วง ส้มโอ
มะนาว ลำไย และละมุด ให้สามารถพัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ
รวมถึง การพัฒนาศูนย์เรียนรู้ของเกษตรกรให้สามารถสร้าง Young Smart
Farmer ของจังหวัดสุพรรณบุรีที่มีคุณภาพ”

- (3) จากคำให้สัมภาษณ์ของคุณประสิทธิ์ (นามสมมติ) ซึ่งเป็นเกษตรกรผู้เลี้ยง
กุ้งทะเล อำเภอดอนเจดีย์ กล่าวว่า

“ทิศทางการพัฒนาศักยภาพในอนาคตคงจะมองในส่วนของการ
พัฒนากระบวนการผลิตด้วยการพัฒนาเทคนิคการเลี้ยงกุ้งทะเลให้ดี เพื่อ
สอดคล้องกับสถานการณ์และสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลง พัฒนา
กระบวนการผลิตไม่ให้ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม และจะพัฒนา
ศักยภาพของตนเองด้วยแสวงหาความรู้ตลอดเวลาที่สามารถนำมาพัฒนา
กระบวนการผลิตของตนเอง”

- (4) จากคำให้สัมภาษณ์ของคุณสมชาย (นามสมมติ) ซึ่งเป็นเกษตรกรผู้เลี้ยง
ไก่ไข่ อำเภอศรีประจันต์ กล่าวว่า

“การดำเนินงานของเกษตรกรผู้เลี้ยงไก่ไข่เป็นรูปแบบการผลิตแบบ
พันธสัญญา หรือ Contract Farming ทำให้เกิดข้อจำกัดการพัฒนาเทคนิค
การเลี้ยงด้วยตนเอง เนื่องจากต้องดำเนินงานตามโปรแกรมที่บริษัทกำหนด
ไว้ให้เท่านั้น เพื่อให้กระบวนการผลิตมีประสิทธิภาพ ผลผลิตมีคุณภาพสูง
และป้องกันความเสี่ยงที่อาจจะเกิดขึ้น ซึ่งตั้งแต่การดำเนินงานมาตลอดมี
ความพึงพอใจกับการดำเนินงานที่เกิดขึ้น จากการมีรายได้ที่แน่นอน มี

ตลาดรองรับ ส่วนการวางแผนการพัฒนาจึงทำได้เพียงด้านเดียว คือ การขยายพื้นที่เลี้ยงไก่ไข่ให้มากขึ้น”

นอกจากนั้น เกษตรกรผู้ผลิตที่ผ่านการรับรองมาตรฐานระบบการผลิตทางการเกษตรที่ดี (GAP) ร้อยละ 100 เห็นควรให้เกษตรกรของจังหวัดสุพรรณบุรีให้ความสำคัญและปรับเปลี่ยนเข้าสู่ระบบการรับรองมาตรฐานสินค้าเกษตร เพราะเกษตรกรกลุ่มดังกล่าวมองว่า การทำการเกษตรไม่ว่าสินค้า หรือพืชชนิดใดล้วนมีข้อจำกัด อุปสรรคที่แตกต่างกันไป หากเกษตรกรมุ่งมั่นพัฒนาตนเอง มีการบริหารจัดการที่ดี ประสิทธิภาพจะทำให้เกษตรกรก้าวหน้า และจะเกิดความสำเร็จอย่างแท้จริงกับเกษตรกร คือ การดำรงอยู่ได้ด้วยการพึ่งพาตนเองตามวิถีความพอเพียง ควบคู่กับความรับผิดชอบต่อสุขภาพของผู้บริโภคและต่อตัวเกษตรกร เห็นได้จากการให้สัมภาษณ์ของคุณสุรินทร์ (นามสมมติ) ซึ่งเป็นเกษตรกรผู้ปลูกเมล่อน อำเภออู่ทอง ที่กล่าวว่า

“การทำการเกษตรไม่ว่าสินค้า หรือพืชชนิดใดล้วนมีข้อจำกัด อุปสรรคที่แตกต่างกันไป แต่ถ้าเกษตรกรของจังหวัดสุพรรณบุรีมีความมุ่งมั่นในการพัฒนาตนเอง มีการบริหารจัดการที่ดี ดำเนินงานภายใต้ความรับผิดชอบต่อผู้บริโภคตลาดจะวิ่งเข้ามาเกษตรกรผู้ผลิตเอง และความสำเร็จก็ไม่ได้ยากเกินกว่าที่จะไปให้ถึง หากเกษตรกรในจังหวัดสุพรรณบุรียังไม่ปรับเปลี่ยน ยังคือรันทำแบบเดิม ผลผลิต รายได้ และชีวิตความเป็นอยู่ก็จะยังคงเหมือนเดิม แต่ที่จะแย่ลงกว่าเดิม คือ สุขภาพของเกษตรกร อาจจะยังไม่สามารถทำสำเร็จได้ในคราวเดียวก็ค่อยๆ ปรับมาปลูกเพื่อการบริโภคก่อน เกษตรกรของจังหวัดสุพรรณบุรีต้องมองถึงการพึ่งพาตนเองก่อนการขอความช่วยเหลือจากหน่วยงานราชการ การพึ่งพาตนเองที่ดีที่สุด ประสิทธิภาพจะทำให้เราก้าวหน้า”

4. ผลการวิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์การดำเนินงานโครงการสนับสนุนแผนปฏิบัติงานเฝ้าระวังและควบคุมมาตรฐานสินค้าเกษตรจังหวัดสุพรรณบุรี ระหว่างปีงบประมาณ พ.ศ. 2557-2558

ผู้วิจัยได้นำผลจากการศึกษาข้อมูลจากการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างเกษตรกรที่ผ่านการรับรองมาตรฐานระบบการผลิตทางการเกษตรที่ดี (GAP) เกี่ยวกับ

ความสำเร็จและการเปลี่ยนแปลงภายหลังจากการปรับเปลี่ยนกระบวนการผลิตของเกษตรกรที่เข้าสู่กระบวนการผลิตทางการเกษตรที่ดี (GAP) และทิศทางการพัฒนาศักยภาพของเกษตรกรต่อไปในอนาคตนำมาวิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์ที่เกิดขึ้นจากการดำเนินงานตามตัวชี้วัดที่กำหนดไว้ตามกรอบแนวคิด พบว่า เกษตรกรของจังหวัดสุพรรณบุรีสามารถต่อยอดการดำเนินงานเพื่อการผลิตสินค้าเกษตรปลอดภัยได้ด้วยตนเอง จากการที่เกษตรกรสามารถผลิตสินค้าเกษตร และสินค้าเกษตรแปรรูป เข้าสู่กระบวนการจัดจำหน่ายได้ในปริมาณที่ต้องการอย่างต่อเนื่อง และสร้างรายได้ให้กับเกษตรกรสม่ำเสมอ ด้วยการควบคุมมาตรฐานการผลิตสินค้าเกษตรตามกระบวนการของโครงการฯ เกิดการสร้างกลุ่มและเชื่อมโยงเป็นเครือข่ายที่เข้มแข็ง และมีศักยภาพ สามารถถ่ายทอดความรู้ และโน้มน้าวใจให้เกษตรกรเกษตรกรที่ยังคงผลิตในรูปแบบเดิมที่พึ่งพิงสารเคมีเข้าร่วมเป็นสมาชิกของกลุ่มเพิ่มมากขึ้นจนสามารถพึ่งพาตนเองจากการพึ่งพาตนเอง

ส่วนที่ 2 การวิเคราะห์ผลเพื่อหาแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานโครงการสนับสนุนแผนปฏิบัติงานเฝ้าระวังและควบคุมมาตรฐานสินค้าเกษตรในระดับจังหวัดสุพรรณบุรี

จากการศึกษา เรื่อง โครงการศึกษาแนวทางการจัดการห่วงโซ่อุปทานและโลจิสติกส์ของสินค้าเกษตร ภายใต้โครงการการศึกษาวิจัยตลอดจนติดตามประเมินผลเพื่อเสนอแนวทาง นโยบายการปรับโครงสร้างภาคการผลิต การค้า และการลงทุน ของสถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย (2553) พบว่า แบบแผนการบริโภคอาหารของผู้บริโภคทั้งภายในและต่างประเทศได้ปรับเปลี่ยนพฤติกรรมบริโภคไปจากเดิมค่อนข้างมาก ผู้บริโภคจะให้ความสำคัญกับการบริโภคอาหารที่มีประโยชน์ทางโภชนาการ และความปลอดภัยจากการบริโภคอาหาร เกษตรกรให้ความสำคัญกับการพัฒนากระบวนการผลิต มีการเปลี่ยนแปลงของระบบการจัดการที่มีคุณภาพมากยิ่งขึ้น เช่น การนำเกษตรพันธสัญญา หรือ Contract Farming มาบริหารจัดการ การนำระบบรับรองมาตรฐานสินค้า และกระบวนการผลิตมาใช้ในการควบคุมคุณภาพความปลอดภัยของสินค้า เพื่อป้องกันการกีดกันทางการค้าจากต่างประเทศ ซึ่งผลการศึกษาผลการประเมินผลสัมฤทธิ์การดำเนินงานของโครงการสนับสนุนแผนปฏิบัติงานเฝ้าระวังและควบคุมมาตรฐานสินค้าเกษตรจังหวัดสุพรรณบุรีมีความสอดคล้องกับแนวคิดการจัดการห่วงโซ่อุปทานและโลจิสติกส์ของสินค้าเกษตร กล่าวคือ

ปัจจุบันสื่อกับสังคมสื่อสารกันง่ายขึ้น เกษตรกรสามารถเข้าถึงสื่อเหล่านั้นได้ง่าย และมองสังคมได้กว้างขึ้นกว่าแต่ก่อนหากเกษตรกรต้องการนำสินค้าของตนเอง ก้าวสู่ตลาดที่ใหญ่ขึ้น เกษตรกรจะต้องให้ความสำคัญกับการรับรองกระบวนการผลิตตามหลักการปฏิบัติทางการเกษตรที่ดี (GAP) เพราะปัจจุบันการส่งออกสินค้า เกษตรจะบังคับให้สินค้าเกษตรต้องผ่านมาตรฐานการรับรองกระบวนการผลิต ตามหลักการปฏิบัติทางการเกษตรที่ดี (GAP) การบริโภคภายในประเทศก็ต้อง ปรับทิศทางการผลิตให้ตั้งอยู่บนพื้นฐานของการดูแลสุขภาพอนามัยของผู้บริโภค การก้าวเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุของประเทศไทย และกระแสการรักษาสุขภาพที่ เพิ่มขึ้น ทำให้ผู้บริโภคเริ่มมองหาสินค้าที่มีมาตรฐานความปลอดภัย รวมถึง ห้างสรรพสินค้าเริ่มกระตุ้น และให้ความสำคัญกับใบรับรองมาตรฐานของทุก สินค้าทางการเกษตรที่จะวางจำหน่ายในห้างสรรพสินค้ามากขึ้น

ด้วยปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อศักยภาพของการดำเนินธุรกิจทางการเกษตร ในด้านลบ แนวคิดการจัดการห่วงโซ่อุปทานและโลจิสติกส์ของสินค้าเกษตรด้าน ลบ คือ ปัญหาโครงสร้างพื้นฐานทางการเกษตร เช่น ระบบชลประทาน ระบบการ คมนาคมขนส่ง ระบบการตลาด และปัญหากรรมสิทธิ์ที่ดิน และปัญหากระบวนการ จัดการให้ครอบคลุมห่วงโซ่อุปทาน ตั้งแต่ระดับต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำ โดย ปัญหาสำคัญของการผลิตในระดับต้นน้ำ ได้แก่ การขาดแคลนทุนในการทำ การเกษตร การขาดแรงงานภาคการเกษตร ปัญหาความเสื่อมโทรมของทรัพยากร ทั้งน้ำ ดิน ความเสี่ยงจากปัญหามลพิษ การระบาดของโรคพืชโรคแมลง และกา นำเสนอปัจจัยการผลิตด้านการโฆษณาเกินจริง นอกจากนี้ เกษตรกรที่เข้าสู่ ระบบการผลิตสมัยใหม่ยังมีจำนวนน้อย

สำหรับปัญหาระดับกลางน้ำ คือ ปัญหาการขนส่งสินค้า ปัญหาการขาด แคลนแรงงานในการขนส่งสินค้า รวมถึง สินค้าเกษตรบางชนิดไม่มีมาตรฐาน ความปลอดภัย ส่งผลต่อการเพิ่มมูลค่าผลผลิต และความเชื่อมั่นของตลาด ส่วน ปัญหาที่เกิดขึ้นระดับปลายน้ำ คือการกีดกันทางการค้าจากการที่สินค้าเกษตรที่ ส่งออกมีปัญหาเรื่องมาตรฐานสินค้าและสุขอนามัย จากการพบสารพิษตกค้างใน ผลผลิต การผันผวนของอัตราเงินบาทและการผันผวนของราคาสินค้าเกษตร

เมื่อผู้วิจัยได้ศึกษา เรื่อง การประเมินผลสัมฤทธิ์การดำเนินงานโครงการ สนับสนุนแผนปฏิบัติงาน เฝ้าระวังและควบคุมมาตรฐานสินค้าเกษตรจังหวัด

สุพรรณบุรี พบว่า การดำเนินงานของเกษตรกรกลุ่มที่ผ่านการรับรองมาตรฐานระบบการผลิตทางการเกษตรที่ดี (GAP) ทั้งหมด 4 ราย คิดเป็นร้อยละ 100 เกิดความสำเร็จต่อการดำเนินงานตามกระบวนการผลิตทางการเกษตรที่ดี (GAP) สามารถพึ่งพาตนเองได้ และมีการพัฒนาศักยภาพอย่างต่อเนื่อง ส่วนกลุ่มเกษตรกรทั่วไปที่ยังไม่ผ่านมาตรฐานทางการเกษตรที่ดีเกษตรกรจำนวน 8 ราย คิดเป็นร้อยละ 80 ของเกษตรกรผู้ผลิตโดยทั่วไปเห็นด้วยกับการผลักดันการสร้างมาตรฐานและการยกระดับมาตรฐานสินค้าเกษตรของรัฐบาลไทย โดยมีเกษตรกรร้อยละ 37.5 ของเกษตรกรที่มีทัศนคติที่ดีต่อการการผลักดันการยกระดับมาตรฐานสินค้าเกษตรภายในจังหวัดสุพรรณบุรี พร้อมสำหรับการเปลี่ยนแปลงและได้เริ่มดำเนินการเปลี่ยนแปลงแล้ว

ส่วนเกษตรกรร้อยละ 62.5 ของเกษตรกรที่มีทัศนคติที่ดีต่อการผลักดันการยกระดับมาตรฐานสินค้าเกษตรภายในจังหวัดสุพรรณบุรีของหน่วยงานสังกัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัดสุพรรณบุรี ยังไม่สามารถปรับเปลี่ยนได้เนื่องจากมีข้อจำกัดที่แตกต่างกันของเกษตรกรแต่ละราย ประกอบด้วย การขาดต้นแบบ ปัญหาด้านสุขภาพ ข้อจำกัดด้านอายุ รายได้ที่ลดลงจากการปรับเปลี่ยนซึ่งมีความสอดคล้องกับแนวคิดการจัดการห่วงโซ่อุปทานและโลจิสติกส์ของสินค้าเกษตรเกี่ยวกับปัญหาระบบการจัดการให้ครอบคลุมห่วงโซ่อุปทาน ตั้งแต่ระดับต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำ

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงได้นำข้อได้เปรียบที่ควรพัฒนาศักยภาพให้ดียิ่งขึ้นอย่างต่อเนื่อง ข้อจำกัด อุปสรรค และข้อเสียเปรียบที่ควรต้องนำมาแก้ไขปรับปรุงเพื่อให้การดำเนินงานในอนาคตเกิดศักยภาพสูงสุดในการดำเนินงานและสร้างประโยชน์ให้กับเกษตรกร โดยแบ่งเป็นทิศทางการพัฒนาเป็น 3 ช่วง ดังนี้

1. ระดับต้นน้ำ ประกอบด้วย

- 1.1 การดำเนินงานของโครงการสนับสนุนแผนปฏิบัติการเฝ้าระวังฯ จะสำเร็จได้เชื่อว่าสิ่งแรกที่ต้องดำเนินการ คือ การสร้างต้นทางที่ดี ด้วยการขัดเกลาจิตใจของเกษตรกรเป็นสำคัญ หากเกษตรกรทุกคนมีใจบริสุทธิ์ที่จะผลิตสินค้าให้มีความปลอดภัยต่อตนเองและผู้บริโภค ทำด้วยใจอินทรีย์ตั้งมั่นที่จะทำด้วยกระบวนการที่ดีเมื่อเกิดความสำเร็จกับเกษตรกรจนมั่นคงเกษตรกรมีศักยภาพ และมีความรับผิดชอบต่อกระบวนการผลิตมาก

พอแล้วเกษตรกรจะเกิดความท้าทายความกล้าที่จะเปิดโอกาสให้ตนเองได้เรียนรู้สิ่งใหม่ๆ รอบตัว จนเกิดการสร้างกลุ่มและสร้างเครือข่ายด้วยธรรมชาติเอง คณะทำงานจะเป็นเพียงกลไกหนึ่งที่จะเข้าไปให้คำแนะนำในการบริหารจัดการกลุ่มเท่านั้นระยะแรกการบริหารจัดการกลุ่มอาจเกิดปัญหาบ้าง แต่หากกลุ่มมีหัวหน้ากลุ่มหรือแกนนำกลุ่มที่มีความเข้มแข็งมีศักยภาพก็จะสามารถจัดการปัญหา บริหารจัดการกลุ่มได้อย่างมีประสิทธิภาพ

1.2 การพัฒนาศักยภาพของเกษตรกรภายในจังหวัดสุพรรณบุรีการส่งเสริมให้เกษตรกรในจังหวัดสุพรรณบุรีตระหนักถึงความสำคัญของการผลิต การตรวจสอบ และการควบคุมสินค้าเกษตรและอาหารให้มีมาตรฐาน ให้ผู้ผลิตหรือผู้ประกอบการที่ได้รับมาตรฐานดำเนินการรักษามาตรฐานให้มีความต่อเนื่องและสม่ำเสมอ มีการให้แนวคิดหรือปรับเปลี่ยนแนวคิดผ่านการดำเนินงานของต้นแบบการเรียนรู้ ซึ่งจังหวัดสุพรรณบุรีมีปราชญ์เกษตรแผ่นดิน เกษตรกรปราดเปรื่อง (Smart Farmer) ที่สามารถเป็นต้นแบบให้เกษตรกรทั้งจังหวัดสุพรรณบุรีได้เรียนรู้จากผู้ที่ได้ลงมือปฏิบัติจริงมาแล้ว โดยจะมีเจ้าหน้าที่ของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ระดับจังหวัดเป็นเพื่อนคู่คิดให้กับเกษตรกร ซึ่งต้องมีการจัดการความรู้ที่ดีให้กับเกษตรกรทั้งเกษตรกรที่ผ่านการรับรองมาตรฐานการผลิต GAP แล้ว หรือเกษตรกรทั่วไปที่อาจจะเกิดการปรับเปลี่ยนต่อไปในภายภาคหน้าด้วยกิจกรรมการอบรมสัมมนา กิจกรรมการศึกษาดูงาน เพื่อพัฒนาความรู้ให้เกษตรกรและเพื่อเชื่อมโยงและสร้างเครือข่ายเกษตรกรผู้ผลิตสินค้าเกษตรปลอดภัย

2. ระดับกลางน้ำ ประกอบด้วย

2.1 การสร้างการรับรู้และความเข้าใจให้กับผู้บริโภคเป็นสิ่งสำคัญที่ควรเร่งดำเนินการและพัฒนา เพราะจากผลการศึกษา พบว่า มีเกษตรกรที่ยังไม่ทราบ และไม่มีความรู้เกี่ยวกับมาตรฐานสินค้าเกษตรไม่เคยผ่านการอบรมหรือส่งเสริมมาก่อน รวมถึง ไม่ทราบว่าสินค้าที่มีเครื่องหมายรับรอง Q เป็นสินค้าที่มีมาตรฐานความปลอดภัย ผู้บริโภคสามารถบริโภคได้อย่างมั่นใจ ดังนั้น หน่วยงานของภาครัฐบาล และหน่วยราชการภายในพื้นที่จะต้องเพิ่มการสร้างความรู้ความเข้าใจจากการประชาสัมพันธ์ เรื่อง

ประโยชน์ที่เกิดจากการดำเนินงานที่เกษตรกรหรือผู้บริโภครับได้และควรได้รับ เพื่อให้เกิดการปรับเปลี่ยนและมีทัศนคติที่ดี รวมถึง การประชาสัมพันธ์สินค้าที่มีเครื่องหมาย Q ให้กับผู้บริโภคทราบว่า สินค้ารูปแบบใดเป็นสินค้าที่มีมาตรฐานคุณภาพปลอดภัย และผู้บริโภคควรจะเลือกซื้อแบบใดถึงจะถูกต้อง

2.2 รัฐบาลและหน่วยงานภาครัฐทุกพื้นที่จะต้องเร่งดำเนินงานด้วยการบูรณาการการทำงานร่วมกัน เพื่อขับเคลื่อนการยกระดับมาตรฐานสินค้าเกษตรและผลิตภัณฑ์ระบบการผลิตสินค้าเกษตรให้ผ่านการรับรองมาตรฐานเพิ่มมากขึ้นอย่างยั่งยืนควบคู่กับการดูแลสิ่งแวดล้อมตามหลัก Sustainable Agriculture Development เพื่อพัฒนาระบบการเกษตรแบบยั่งยืนและพัฒนาคุณภาพมาตรฐานสินค้าเกษตรให้เทียบเท่ามาตรฐานสากลเป็นที่ยอมรับของผู้บริโภคทั้งภายในประเทศและต่างประเทศซึ่งจะทำให้ผู้บริโภค Willing to pay มีความยินดีที่จะยอมเสียเงินเพื่อซื้อสินค้า หากสามารถดำเนินงานได้นั้นยอมตามมาด้วยการสร้างรายได้และสร้างคุณภาพชีวิตที่ดีให้กับเกษตรกร

2.3 การเชื่อมโยงการดำเนินงานกับองค์กรที่เกี่ยวข้องให้เกิดศักยภาพอนาคตเกษตรกรผู้ผลิตสินค้าเกษตรของจังหวัดสุพรรณบุรีที่ผ่านการรับรองหลักการปฏิบัติทางการเกษตรที่ดี (GAP) จะมีจำนวนเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องครอบคลุมทั้งด้านพืช ด้านประมง และด้านปศุสัตว์เพราะฉะนั้นคณะทำงานจะต้องดำเนินงานเฝ้าระวังในทุกสาขาที่มีการดำเนินงานทุกสาขาเพิ่มมากขึ้นเช่นเดียวกัน ทั้งทางด้านพืช ประมง และปศุสัตว์โดยเฉพาะเกษตรกรผู้ผลิตด้านข้าวที่จะต้องให้ความสำคัญเป็นพิเศษเพราะข้าวเป็นพืชหลักทางการเกษตรที่สร้างรายได้ให้กับเกษตรกรของจังหวัดสุพรรณบุรีเป็นลำดับแรก แต่เมื่อเปรียบเทียบกับเกษตรกรที่ผลิตข้าวและผ่านการรับรองหลักการปฏิบัติทางการเกษตรที่ดี (GAP) ของจังหวัดสุพรรณบุรีที่ผ่านมามีจำนวน 1,119 ราย ซึ่งยังมีจำนวนน้อยรายเมื่อเปรียบเทียบกับพื้นที่เพาะปลูกข้าวทั้งหมดของจังหวัดสุพรรณบุรีที่สูงถึงประมาณ 1,216,800 ไร่ หากสามารถเพิ่มจำนวนเกษตรกรผู้ปลูกข้าวของจังหวัดสุพรรณบุรีได้เพิ่มขึ้นจะทำให้จังหวัดสุพรรณบุรีมีสินค้าเกษตรมาตรฐานความปลอดภัย (Q) เข้าสู่ตลาดเพิ่มมากขึ้น สร้างรายได้และความมั่นคงในชีวิตให้เกษตรกรจังหวัดสุพรรณบุรีได้อย่างยั่งยืนหลังจากนั้น เมื่อ

เกิดความสำเร็จในการส่งเสริมเกษตรกรผู้ผลิตสินค้าข้าวที่ผ่านการรับรองเพิ่มมากขึ้นจะต้องมีการผลักดันให้โรงสีข้าวในจังหวัดสุพรรณบุรีผ่านการรับรองตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ดีในการผลิตอาหาร (Good Manufacturing Practice : GMP) เพิ่มมากขึ้นด้วยเช่นกัน เพื่อรับรองคุณภาพความปลอดภัยทุกขั้นตอนของการผลิตของสินค้าข้าวในจังหวัดสุพรรณบุรีจนถึงมือผู้บริโภคของสินค้าข้าว

3. ระดับปลายน้ำ

การพัฒนาด้านนโยบายเกี่ยวกับมาตรฐานสินค้าเกษตร การพัฒนาความสามารถด้านการผลิต การจัดการสินค้าเกษตร และความมั่นคงทางอาหาร การที่รัฐบาลพยายามจะผลักดันให้ประเทศไทยเป็นผู้นำด้านการผลิตอาหารของโลกการเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุของประเทศไทย และการขยายผลทางการค้าของประเทศไทยและการที่ประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมอาเซียน หรือ AEC จะทำให้การยกระดับมาตรฐานสินค้าเกษตรจะเข้ามามีบทบาทมากยิ่งขึ้นรัฐบาลจะต้องส่งเสริม ผลักดัน ชี้แนะแนวทางให้เกษตรกรผลิตสินค้าเกษตรบนพื้นฐานของการดูแลสุขภาพอนามัยของผู้บริโภค และดูแลสิ่งแวดล้อมตามหลัก Sustainable Agriculture Development หรือระบบเกษตรยั่งยืน ให้สินค้าเกษตรที่ผลิตในประเทศไทยมีคุณภาพมาตรฐานสินค้าเกษตรให้เทียบเท่ามาตรฐานสากลเป็นที่ยอมรับของผู้บริโภคทั้งภายในประเทศและต่างประเทศอย่างเร่งด่วน เพราะการที่เกษตรกรผลิตสินค้าที่มีคุณภาพ มีมาตรฐานความปลอดภัยเป็นเครื่องหมายการันตี จะทำให้ผู้บริโภคมีความยินดีที่จะยอมเสียเงินเพื่อซื้อสินค้า หากสามารถดำเนินงานจะสามารถสร้างรายได้ให้กับประเทศและสร้างคุณภาพชีวิตที่ดีให้กับเกษตรกรภายในประเทศ ดังนั้น รัฐบาลจะต้องเชื่อมโยงหน่วยงาน หรือองค์กรทุกภาคส่วนทั้งหน่วยงานราชการ เกษตรกร ผู้บริโภค และภาคอุตสาหกรรมให้เข้ามามีบทบาทสำคัญในการขับเคลื่อนการดำเนินงาน